

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

БИЛТЕН ПРАВНЕ ПРАКСЕ

РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ — Бр. 4-5/2016

БИЛТЕН ПРАВНЕ ПРАКСЕ
Бр. 4-5/2016

**Билтен правне праксе Републичке комисије за заштиту права
у поступцима јавних набавки
Бр. 4-5/2016**

Издавач:

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки
Немањина 22-26, 11000 Београд
www.kjn.gov.rs
<http://www.kjn.gov.rs/kontakt.html>
Телефон: 011/2060-902
Факс: 011/2060-918, 2060-946

За издавача:

Хана Хукић, председник Републичке комисије

Уреднички колегијум:

Весна Гојковић Милин, заменик председника Републичке комисије
Жељко Groшета, члан Републичке комисије
Јасмина Миленковић, члан Републичке комисије
Весна Станковић, члан Републичке комисије
Бранимир Благојевић, члан Републичке комисије
Бранислав Цветковић, члан Републичке комисије

Сарадници:

Сања Бојанић, секретар Службе Републичке комисије
Јасмина Стошић, начелник Одељења за стручне послове заштите права
у поступцима јавних набавки
Маја Говедарица, руководилац Групе за послове вођења прекршајног поступка

Дизајн и припрема за штампу:

comma | communications design

Штампа:

Фидуција 011 Принт

ISBN 978-86-6383-013-4

Тираж:

600 примерака
Бесплатан примерак

Штампање ове публикације подржала је Мисија ОЕБС-а у Србији.
Ставови изражени у овој публикацији припадају искључиво
ауторима и не одражавају нужно и ставове ОЕБС-а.

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

БИЛТЕН ПРАВНЕ ПРАКСЕ

Бр. 4-5/2016

Београд 2016.

Садржај

УВОД.....	7
-----------	---

ЧЛАН 148. СТАВ 1. ЗАКОНА О ЈАВНИМ НАБАВКАМА АКТИВНА ЛЕГИТИМАЦИЈА.....	9
--	---

Закључак Бр 4-00-439/2016 од 18 августа 2016 године	12
Решење Бр 4-00-3139/2015 од 12 фебруара 2016 године.....	18
Закључак Бр 4-00-315/2015 од 10 маја 2016 године	24
Закључак Бр 4-00-578/2016 од 1 јула 2016 године	30
Решење Бр 4-00-1264/2016 од 19 септембра 2016 године	42
Решење Бр 4-00-171/2016 од 1 марта 2016 године	52
Решење Бр 4-00-24/2016 од 2 фебруара 2016 године	60
Решење Бр 4-00-983/2016 од 22 септембра 2016 године	68
Решење Бр 4-00-1287/2016 од 19 септембра 2016 године	78
Решење Бр 4-00-388/2016 од 29 марта 2016 године	84

ЧЛАН 149. ЗЈН

БЛАГОВРЕМЕНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА..... 95

Решење Бр 4-00-2536/2015 од 6 октобра 2015 године 98

Решење Бр 4-00-410/2016 од 26 јуна 2016 године 104

Решење Бр 4-00-1264/2016 од 26 април 2016 године 110

Решење Бр 4-00-2920/2016 од 22 јануар 2016 године 120

Решење Бр 4-00-3043/2016 од 10 марта 2016 године 130

ЧЛАН 151. СТАВ 1. ЗЈН

ПОТПУНОСТ И УРЕДНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА..... 142

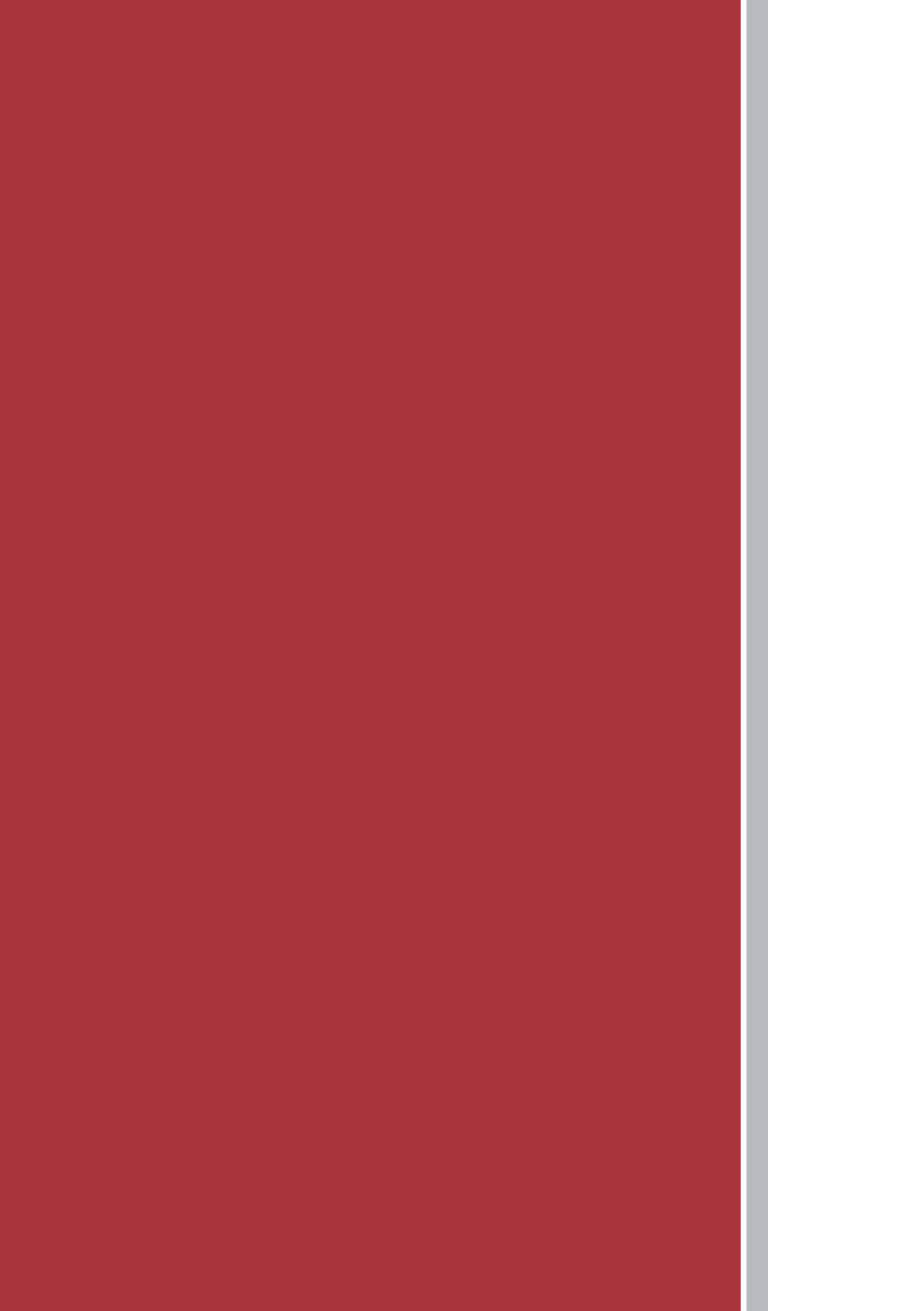
Решење Бр 4-00-1176/2016 од 28 септембра 2016 године 144

Решење Бр 4-00-996/2016 од 27 јула 2016 године 152

Решење Бр 4-00-365/2016 од 5 маја 2016 године 158

Решење Бр 4-00-2482/2016 од 10 новембра 2015 године 168

Решење Бр 4-00-540/2016 од 13 јуна 2016 године 176

УВОД

Познату чињеницу представља да је основни текст Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС" бр. 124/2012, 14/2015) измењен и допуњен на основу Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015), чије су одредбе у примени почев од 12.08.2015. године.

Поменути изменама и допунама основног текста Закона о јавним набавкама су установљене одређене новине када је реч о процесним правилима којима је уређен ток и начин спровођења поступака заштите права уколико, на законом прописан начин, дође до активирања ова врста контролног механизма када је реч о правилности радњи које наручиоци предузимају приликом спровођења поступака јавних набавки.

Имајући у виду да је од почетка примене процесних решења која су у праксу уведена са Законом о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) прошло више од годину дана, стекли су се услови да се са релевантне временске дистанце на прецизнији начин сагледају ефекти њихове примене, као и практичне импликације на ток и исход самог поступка заштите права.

Полазећи од наведеног, Републичка комисија је одлучила да кроз издање Билтена правне праксе које је пред вама представи релевантну праксу која је произашла из примене процесних правила уведених Законом о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) и то кроз три питања која су се у разматраном периоду најчешће појављивала као предмет процесних разматрања од стране овог органа. Реч је о:

- питању активне легитимације које је на основу одредби Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) претрпело најзначајнију измену имајући у виду да је одредба члана 148. став 1. ЗЈН којом је уре-

ђено то процесно питање у потпуности промењена у односу на раније важећи текст Закона;

- благовремености захтева за заштиту права и то, пре свега, са становишта питања да ли и када постоји основ да се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације поднесе након истека законом прописаног рока а најкасније до истека рока за подношење понуда, с тим што су кроз одабране одлуке представљене и друге процесне ситуације у овом смислу;
- питању уредности и потпуности захтева за заштиту права са становишта процесних обавеза наручиоца приликом утврђивања да ли у овом смислу постоје процесне претпоставке за поступање по истом, имајући у виду да је на основу одредби Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) рационализован законски текст члана 151. ЗЈН на начин који је за последицу имао неразумевање обавеза које за наручиоце произилазе из одредбе члана 148. став 5. ЗЈН.

Избор одлука које обухвата ово издање Билтена правне праксе направљен је са идејом да се представи што шири круг различитих процесних ситуација идентификованих у пракси Републичке комисије која је произашла из примене процесних правила уведених Законом о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015), уз напомену да су као и све друге, тако и одлуке које су презентоване овом приликом, у складу са одредбом члана 158. став 5. ЗЈН, већ објављене на интернет страници овог органа и на Порталу јавних набавки те, као такве, доступне најширој јавности.

**Републичка комисија за заштиту права
у поступцима јавних набавки**

У Београду, октобар 2016. године

ЧЛАН 148. СТАВ 1. ЗАКОНА О ЈАВНИМ НАБАВКАМА

АКТИВНА ЛЕГИТИМАЦИЈА

Према основном тексту Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС" бр. 124/2012, 14/2015) одредба члана 148. став 1. ЗЈН, којом је уређено питање активне легитимације за подношење захтева за заштиту права на страни како лица заинтересованих за учешће у поступку јавне набавке, тако и самих учесника поступка (понуђача, подносилаца пријава, кандидата, који појмови су дефинисани у оквиру члана 3. ЗЈН), гласила је:

"Захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице (у даљем тексту: подносилац захтева).

Међутим, на основу Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015), одредба члана 148. став 1. ЗЈН у потпуности је измењена и сада гласи:

"Захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона (у даљем тексту: подносилац захтева)."

Из наведеног произилази да постоји јасна и недвосмислена разлика у начину како је био постављен концепт активне легитимације из члана 148. став 1. из Закона о јавним набавкама пре измена ("Сл. гласник РС" бр. 124/2012, 14/2015), у односу на то како гласи помену

норма измењена на основу Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015).

Наиме, према члану 148. став 1. из Закона о јавним набавкама («Сл. гласник РС» бр. 124/2012, 14/2015), захтев за заштиту права као, одредбама ЗЈН установљени механизам правне заштите у поступцима јавних набавки, који се може искористити у току целог поступка и против сваке радње наручиоца, на начин и у роковима који су прописани одредбама члана 149. ЗЈН, могао је да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице.

Сходно члану 3. став 1. тачке 3, 4. и 6. ЗЈН, статус понуђача, подносиоца пријаве и кандидата стиче се тек када се у поступку јавне набавке поднесе понуда/пријава односно када се лицу у првој фази рестриктивног и квалификационог поступка, односно конкурентног дијалога призна квалификација, зависно од тога о којој се врсти поступка ради.

Из наведеног произилази да се према члану 148. став 1. из Закона о јавним набавкама («Сл. гласник РС» бр. 124/2012, 14/2015), када је у одређеном поступку јавне набавке протекао рок за достављање понуда/пријава, постојање активне легитимације лица које је поднело захтев за заштиту права утврђивало с обзиром на околност да ли је исто доставило понуду/пријаву у предметном поступку јавне набавке, стога што се само на тај начин може стећи статус понуђача, подносиоца пријаве и кандидата, што даље значи да је тим законским решењем активна легитимација у поступку заштите права била широко постављена те да је за њено постојање било довољно да је захтев за заштиту права поднело лице које је било учесник поступка јавне набавке.

Међутим, на основу Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015), којим је у потпуности измењена одредба члана 148. став 1. ЗЈН, концепт активне легитимације за подношење захтева за заштиту права је битно другачије постављен, односно значајно је сужен круг лица која су активно легитимисана за подношење захтева за заштиту права.

Наиме, према важећем законском решењу у фази након што је донета нека од одлука којима се може окончати стручна оцена (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави), активна легитимација за подношење захтева за заштиту права (којим се на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН иницира поступак заштите права поводом поступка јавне набавке) се заснива на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке и чињенице да ли је то лице могло да претрпи или је непосредно претрпело штету због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН.

Дакле, кључна разлика према важећем законском решењу активна легитимација за подношење захтева не може да се заснива на могућности да оспорени поступак буде поништен па да због тога подносилац захтева буде у могућности да поднесе понуду/пријаву у новом, наредном поступку јавне набавке са истим предметом који би наручилац евентуално у будућности покренуо.

Према постојећем законском решењу, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права се мора утврђивати искључиво са становишта да ли лице које је поднело захтев за заштиту права има реалан интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке, дакле, оном у којем је поднео понуду/пријаву и на који се односи поднети захтев за заштиту права, који се пре свега конкретизује кроз постојање законског основа да му исти буде додељен, односно кроз постојање могућности да коначни исход стручне оцене понуда буде у корист подносиоца захтева уколико би, евентуално, због усвајања поднетог захтева за заштиту права дошло до понављања фазе стручне оцене понуда/пријава.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-439/2016
Датум, 18.08.2016. године

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „Предузеће за путеве Пожаревац“ а.д. Пожаревац, Трг Радомира Вујовића бр. 1/II, поднетом у отвореном поступку јавне набавке радова – асфалтирање путева на територији општине Жабари: реконструкција пута у Мирјеву, реконструкција пута у Породину, ЈН бр. 05-АПМП/2016, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 11.02.2016. године, наручиоца ЈП Дирекција за изградњу општине Жабари, Жабари, ул. Кнеза Милоша бр. 103, у већу састављеном од члана Републичке комисије Жељка Грошете као председника већа, чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић и члана Републичке комисије Бранимира Благојевића као чланова већа, на основу чл. 139 и чл. 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 18.08.2016. године, донела је:

ЗАКЉУЧАК

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева „Предузеће за путеве Пожаревац“ а.д. Пожаревац који је поднет у отвореном поступку јавне набавке радова – асфалтирање путева на територији општине Жабари: реконструкција пута у Мирјеву, реконструкција пута у Породину, ЈН бр. 05-АПМП/2016, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 11.02.2016. године, наручиоца ЈП Дирекција за изградњу општине Жабари, Жабари, због недостатка активне легитимације.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке радова – асфалтирање путева на територији општине Жабари: реконструкција пута у Мирјеву, реконструкција пута у Породину, ЈН бр. 05-АПМП/2016, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 11.02.2016. године, наручиоца ЈП Дирекција за изградњу општине Жабари, Жабари, (у даљем тексту: наручилац), понуђач „Предузеће за путеве Пожаревац“ а.д. Пожаревац поднео је захтев за заштиту права препоручено путем поште дана 25.03.2016. године.

Предметни захтев за заштиту права поднет је након доношења Одлуке о додели уговора бр. 023-710-8/15 која је на Порталу јавних набавки објављена дана 17.03.2016. године, а којом је уговор о јавној набавци додељен групи понуђача коју чине „АРБАГ“ д.о.о. Аранђеловац и „DEVIX“ д.о.о. Лазаревац (у даљем тексту: изабрани понуђач).

У поднетом захтеву за заштиту права, подносилац захтева је оспорио стручну оцену понуде изабраног понуђача, истичући да исти није доказао да испуњава додатни услов у погледу пословног капацитета на начин предвиђен конкурсном документацијом. Наиме, како је подносилац захтева истакао достављене потврде о референцама нису валидне из разлога што исте првенствено нису издате од стране купца одно-

сно наручиоца, те да садрже и друге недостатке у односу на захтев из конкурсне документације, док је у погледу потврде за референцу као доказа да је члан заједничке понуде „АРБАГ“ д.о.о. Аранђеловац извео предметне радове истакао да је иста издата за потребе другог тендера.

С обзиром на напред истакнуто, подносилац захтева је предложио да се захтев за заштиту права усвоји, те да се понови фаза стручне оцјене понуда. Трошкове поступка је тражио у укупном износу од 120.000,00 динара на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

Републичкој комисији је дана 05.04.2016. године, од стране наручиоца достављена документација за конкретан поступак јавне набавке у оквиру које је достављен одговор наручиоца на поднети захтев за заштиту права.

Полазећи од аргументације садржане у поднетом захтеву за заштиту права Републичка комисија констатује да се јасно може закључити да подносилац захтева сматра да је понуду изабраног понуђача наручилац требало да одбије као неприхватљиву, те да стога није имао основ да истом додели уговор.

Републичка комисија је испитујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗЈН утврдила да у конкретном случају подносилац захтева нема активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права.

Наиме, мериторном одлучивању о основаности захтева у делу који се односи на питање начина на који је спроведена стручна оцена понуда у односу на изабраног понуђача, нужно претходи утврђивање чињеничног стања на околност да ли подносилац захтева представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца био или могао бити оштећен.

Ово стога пгго је питање активне легитимације у поступку заштите права утврђено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, према којој захтев за заштиту права може да поднесе подносилац захтева (тј. лице које има статус понуђача, подносиоца пријаве, кандидата, односно заинтересова-

ног лице, зависно од врсте поступка и фазе у којој се захтев за заштиту права подноси), који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца био или могао бити оштећен.

Дакле, у фази након што је донета једна од одлука којима се окончава стручна оцена (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави) према одредби члана 148. став 1. ЗЈН активна легитимација за подношење захтева за заштиту права, чиме се на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН иницира поступак заштите права поводом поступка јавне набавке, заснива се на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права за доделу уговора односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона, с тим да је неопходно да поднетим захтевом буде оспорено управо такво поступање, односно да је поднетим захтевом успешно оспорена радња стручне оцене у односу на понуду самог подносиоца захтева.

Имајући у виду претходно наведено, Републичка комисија је на основу података садржаних у записнику о отварању понуда бр. 023-710-6/15 од 15.03.2016. године, извештају о стручној оцени понуда бр. 023-710-7/15 од 16.03.2016. године и одлуци о додели уговора бр. 023-710-8/15 од 16.03.2016. године, утврдила да је подносилац захтева учествовао као понуђач у предметном поступку јавне набавке, те да је након спроведене стручне оцене и примењеног критеријума "најнижа понуђена цена", који је у складу са законском обавезом из члана 85. став 1. ЗЈН у конкурсној документацији био одређен као критеријум за оцењивање понуда и доношење одлуке о додели уговора, понуда подносиоца захтева билатрећерангирана, иза другорангиране понуде понуде понуђача „НЕИМАР ПУТ“ д.о.о. Мало Црниће и прворангиране заједничке понуде понуђача „ARBAG“ д.о.о. Аранђеловац и „DEVIX“ д.о.о. Лазаревац.

С обзиром на напред утврђено чињенично стање, Републичка комисија констатује да се, у конкретном случају, не може утврдити постојање интереса за доделу уговора у предметном поступку јавне на-

бавке на страни подносиоца захтева нити је одлуком наручиоца могао претрпети штету, стога што је исход стручне оцене понуда такав да му уопште не може бити додељен уговор.

Ово стога што из утврђеног чињеничног стања произилази да евентуална успешност у доказивању да је наручилац требало да одбије понуду изабраног понуђача (која је прворангирана по критеријуму најниже понуђене цене), не мења чињеницу да понуда подносиоца захтева и даље не би била прворангирана с обзиром да и даље, као боље рангирана по понуђеној цени остаје понуда понуђача „НЕИМАР ПУТ“ д.о.о. Мало Црниће (која је другорангирана по критеријуму најниже понуђене цене).

Како у односу на понуду другорангираног понуђача „НЕИМАР ПУТ“ д.о.о. Мало Црниће поднетим захтевом није било указано на неправилно вршење стручне оцене од стране наручиоца, те да иста свакако и даље има статус боље ранжираних понуда у односу на понуду подносиоца захтева, Републичка комисија констатује да то даље значи да подносилац захтева није могао да непосредно буде оштећен због поступања наручиоца које је за последицу имало да изабраном понуђачу буде додељен уговор о јавној набавци у овом делу.

Дакле, Републичка комисија констатује да евентуална оцена навода подносиоца захтева основаним, те понављање стручне оцене понуда, не би могло да има за исход да управо подносиоцу захтева буде извршена додела уговора, с обзиром на чињеницу да је понуда подносиоца захтева приликом стручне оцене и применом конкурсном документацијом утврђеног критеријума била трећерангирана, а да исти захтевом за заштиту права није оспорио прихватљивост понуде другорангираног понуђача у предметном поступку, већ само прихватљивост понуде прворангираног понуђача.

Због наведеног, а полазећи од чињенице да је понуда подносиоца захтева након спроведене стручне оцене била трећерангирана, те да из навода поднетог захтева за заштиту права неспорно произилази да је исти оспорио само оцену понуде прворангираног понуђача као прихватљиве, док истим није оспорио стручну оцену понуде другорангираног понуђача, Републичка комисија констатује да у конкретном случају, а на основу

одредби члана 148. став 1. ЗЈН, подносилац захтева није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене понуде понуђача којем је додељен уговор, с обзиром на то да у конкретном поступку који је окончан оспореном радњом наручиоца, не би могао да му буде додељен уговор о јавној набавци.

Републичка комисија констатује да се, с обзиром на наведено, није стекао ни други законски предуслов утврђен чланом 148. став 1. ЗЈН на коме се заснива питање активне легитимације, односно није настала ситуација која је по својој природи таква да за последицу има да је подносилац захтева претрпео штету због поступања наручиоца које је евентуално противно одредбама ЗЈН на начин да му без постојања законског основа није додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке.

Из свега напред наведеног, а на основу утврђеног чињеничног стања, произилази да не постоји законски основ да поступајући орган уђе у мериторно разматрање основаности поднетог захтева, те је донета одлука као у диспозитиву закључка, сходно члану 157. став 5. тачка 1) ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Жељко Грошета

Доставити (по ЗУП - у):

1. **наручиоцу:** ЈП Дирекција за изградњу општине Жабари, Жабари, ул. Кнеза Милоша бр. 103;
2. **подносиоцу захтева:** „Предузеће за путеве Пожаревац“ а.д. Пожаревац, Трг Радомира Вујовића бр. 1/II,;
3. **изабраном понуђачу:** „АРБАГ“ д.о.о. Аранђеловац, ул. Стеријана бр. 2.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-3139/2015
Датум, 12.02.2016. године.

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), поступајући по жалби подносиоца захтева „IMI Critical Engineering“ Switzerland, Itaslenstrasse 9, CH-8362 Balterswil, Switzerland, изјављеној против закључка број 0301-60395/15-15 од 31.12.2015. године, наручиоца ЈП ЕПС, Огранак ТЕНТ, Београд – Обреновац, ул. Богољуба Урошевића – Црног бр.44, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, јавне набавке добара – набавка *Vu pass* високог притиска за Б2, ЈН број 3000/0217/2015 (102156/2015), у већу састављеном од члана Републичке комисије Бранимира Благојевића, као председника већа, чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић и члана Републичке комисије Жељка Грошете, као чланова већа, на основу чл. 139 и чл. 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр.124/2012, 14/15 и 68/15; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 12.02.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак број 0301-60395/15-15 од 31.12.2015. године, наручиоца ЈП ЕПС, Огранак ТЕНТ, Београд – Обреновац, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „IMI Critical Engineering“ Switzerland, поднет у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, јавне набавке добара – набавка Ву pass високог притиска за Б2, ЈН број 3000/0217/2015 (102156/2015).

Образложење

У предметном преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, јавне набавке добара – набавка Ву pass високог притиска за Б2, ЈН број 3000/0217/2015 (102156/2015), наручилац ЈП ЕПС, Огранак ТЕНТ, Београд – Обреновац (у даљем тексту: наручилац), дана 31.12.2015. године, донео је закључак број 0301-60395/15-15, којим одбацује захтев за заштиту права подносиоца захтева „IMI Critical Engineering“ Switzerland (у даљем тексту: подносилац захтева).

У образложењу поменутог закључка наручилац је, између осталог, навео да је подносилац захтева дана 24.12.2015. године, електронским путем, поднео захтев за заштиту права наручиоцу, којим оспорава понуду изабраног понуђача „Nova Mat“ д.о.о. Београд. Даље је навео, да је у поступку претходног испитивања садржине поднетог захтева за заштиту права, утврђено да је предметни захтев за заштиту права поднео понуђач који нема интерес да закључи уговор о јавној набавци и који није претрпео штету због поступања наручиоца. Наиме, чланом 148. ЗЈН је прописано да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, које има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противној одредбама овог закона. У конкретном случају, подносилац захтева оспорава понуду изабраног понуђача. Имајући у виду да је у предметној јавној набавци

понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива, те да подносилац захтева не оспорава разлоге за одбијање своје понуде, већ само оспорава понуду изабраног понуђача, наручилац је становишта да тиме није омогућио себи да закључи уговор и да нема интерес да закључи уговор. Наручилац даље истиче, да услов за постојање активне легитимације јесте да је подносилац претрпео или могао да претрпи штету због поступања наручиоца, те како у конкретном случају подносилац захтева не оспорава оцену своје понуде, већ само понуду изабраног понуђача, подносилац захтева није претрпео штету због поступања наручиоца. Сходно напред наведеном, како је по наручиоцу, активна легитимација прва процесна претпоставка која мора постојати да би одређено лице могло поднети захтев за заштиту права, а да у конкретном случају није испуњен услов у погледу тога да подносилац захтева има интерес да закључи уговор и да би претрпео штету због поступања наручиоца, наручилац је применом члана 152. став 2. ЗЈН, донео оспорени закључак.

Против наведеног закључка подносилац захтева је благовремено, дана 05.01.2016. године, Републичкој комисији поднео жалбу.

Подносилац захтева у поменутој жалби је навео да потврђује да „писмо“ упућено Републичкој комисији има за предмет указивање на одступања изабране понуде од конкурсне документације, а не оспоравање зашто је понуда подносиоца захтева одбијена, међутим, ипак се снажно противи претпоставци да подносилац захтева није заинтересован за потписивање уговора и да услед такве одлуке не трпи никакве последице. Истиче да је заинтересован за предметни пројекат, и да трпи последице због одбијања понуде, те је управо услед тих разлога подносилац захтева и одлучио да Републичкој комисији укаже на одступања од техничких захтева, у понуди изабраног понуђача. Тврди да су разлог за то што подносиоцу захтева није додељен посао неки детаљи из комерцијалног дела уговора а који се односе на применљиви план плаћања по окончаним ситуацијама и права на прекид радова у случају кашњења плаћања, међутим, подносилац захтева је сигуран да је његово понуђено техничко решења у сагласности са техничким захтевима конкурсне документације.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у Одлуку о покретању предметног преговарачког поступка са објављивањем позива за подношење понуда број 12.01.69474/1-15, утврђено је да је предметни поступак покренут дана 10.11.2015. године. Стога, исти поступак се реализује након што су дана 12.08.2015. године ступиле на снагу Измене и допуне ЗЈН, објављене у „Службеном гласнику РС“ број 68/15.

Увидом у документацију везану за предметну јавну набавку, која је Републичкој комисији достављена од стране наручиоца дана 12.01.2016. године, утврђено је да је у поступку стручне оцене понуда (о чему је сачињен Извештај о стручној оцени понуда број 03.01-60395/10-15), наручилац оценио да је понуду подносиоца захтева неприхватљива из разлога што рок и начин плаћања наведен у понуди бр. 150708-115014/2А, рев. 1, не одговара року и начину плаћања који је предвиђен конкурсном документацијом. Имајући у виду напред наведено, подносилац захтева није испунио услове да се укључи у преговарање. Додатно, понуда је неприхватљива зато што ограничава и условава права наручиоца, с обзиром да је подносилац захтева навео да „уколико наручилац одбије да плати обавезе до назначеног датума, Уговарач задржава право да након обавештења купца, стопира даље активности на пројекту док се плаћање не изврши. Тачан датум ће бити одређен накнадно“.

Након што се упознао са садржином побијене Одлуке о додели уговора број 12.01.60395/11-15 од 15.12.2015. године, која је донета на основу наведеног Извештаја о стручној оцени понуда, подносилац захтева је поднео захтев за заштиту права, којим указује да понуда изабраног понуђача не испуњава, у захтеву за заштиту права таксативно наведене техничке захтеве. Притом, подносилац захтева ничим није ни покушао да оспори оцену своје понуде као неприхватљиве.

Чланом 148. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно

заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Иако у предметном поступку подносилац захтева има статус понуђача, сама та чињеница не подразумева да исти има активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права у оспореној фази предметног поступка јавне набавке, односно да је испунио процесну претпоставку за подношење захтева за заштиту права прописану одредбом члана 148. ЗЈН.

Овај орган је пре свега имао у виду чињеницу да је понуда подносиоцу захтева оцењена као неприхватљива Одлуком о додели уговора број 12.01.60395/11-15 од 15.12.2015. године, те да поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева ничим није ни покушао да исту оцену оспори, што даље значи да и евентуала основаност навода којима оспорава одлуку о додели уговора, не би могла да доведе до одабира понуде подносиоца захтева као најповољније понуде у предметном преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда.

Услед изложеног, како подносилац захтева није оспорио оцену своје понуде као неприхватљиве, односно како и поред поднетог захтева за заштиту права егзистира разлог одбијања његове понуде, то исти понуђач никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци у предметном поступку јавне набавке, те се не може сматрати да је претрпео или да је могао да претрпи штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама ЗЈН.

Републичка комисија утврђује да подносилац захтева, на начин како је то питање утврђено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене понуда у предметном преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке, из чега произилази да је наручилац правилно поступио када је оспореним закључком број 0301-60395/15-15 од 31.12.2015. године, одбацио за-

хтев за заштиту права подносиоца захтева, због недостатка активне легитимације у смислу члана 152. став 2. ЗЈН.

На основу свега изложеног, Републичка комисија сходно члану 157. став 6. тачка 3) ЗЈН, одлучила је као у изреци решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Бранимир Благојевић

Доставити (по ЗУП - у):

1. **наручиоцу:** ЈП ЕПС, Огранак ТЕНТ, Београд – Обреновац, ул. Богољуба Урошевића – Црног бр.44;
2. **подносиоцу захтева:** „IMI Critical Engineering“ Switzerland, Itaslenstrasse 9, CH-8362 Balterswil, Switzerland;
3. **изабраном понуђачу:** „Nova Mat“ д.о.о. Београд, ул. Лоле Рибара бр. 120;

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-3151/2015
Датум, 10.05.2016. године

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „Gorenje GTI“ d.o.o. Београд, ул. Милутина Миланковића бр. 7, поднетог у отвореном поступку јавне набавке добара – стационарни ултразвучни апарат, ЈН бр. ОП V/2015, наручиоца Институт за реуматологију, Београд, ул. Ресавска бр. 69, у већу састављеном од члана Републичке комисије Бранимира Благојевића као председника већа и чланова Републичке комисије Жељка Грошете и Јасмине Миленковић као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 10.05.2016. године, донела је:

ЗАКЉУЧАК

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева „Gorenje GTI“ d.o.o. Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – стационарни ултразвучни апарат, ЈН бр. ОП V/2015, наручиоца Институт за реуматологију, Београд, због недостатка активне легитимације.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке добара – стационарни ултразвучни апарат, ЈН бр. ОП V/2015, наручиоца Институт за реуматологију, Београд (у даљем тексту: наручилац), понуђач „Gorenje GTI“ d.o.o. Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), предао је, дана 28.12.2016. године, захтев за заштиту права.

Предметни захтев поднет је у фази после доношења Одлуке о додели уговора бр. 17/1-VI-32 од 17.12.2015. године, којом је наручилац уговор доделио понуђачу „MD Imaging“ d.o.o. Београд (у даљем тексту: изабрани понуђач).

У поднетом захтеву за заштиту права подносилац захтева је оспорио оцену понуде изабраног понуђача као одговарајуће, односно да није доказао да испуњава минималне техничке карактеристике тражене конкурсном документацијом. С тим у вези је истакао да је наручилац захтевао да апарат мора да поседује матичне сонде код које се кристали налазе у више редова и омогућавају фокусирање у једну тачку и секторску 2D матичну сонду (код које се кристали налазе у више редова и омогућавају фокусирање у једну тачку) фреквенције 1,0MHz-5,0MHz, да је изабрани понуђач понудио ултразвучни апарат Logiq E9 и доставио брошуру из које се не види да испуњава горе наведене техничке карактеристике. Такође је истакао да је изабрани понуђач доставио Решење АЛИМС – а за понуђени апарат, али није доставио

решење за три сонде које нуди са апаратом, као ни за четврту која се захтева и пондерише као опција.

Предложио је да се захтев за заштиту права усвоји, поништи у целини, као и да му се надокнаде трошкови поступка заштите права.

Наручилац је доставио одговор на захтев за заштиту права број 17/1-VI-38 од 30.12.2015. године, у којем је оценио наводе подносиоца захтева као неосноване.

Републичка комисија је испитујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗЈН, утврдила да у конкретном случају подносилац захтева нема активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права.

Предметни поступак јавне набавке покренут је доношењем Одлуке о покретању поступка број 17/1-VI-1 од 27.10.2015. године. Стога, исти поступак се реализује након што су дана 12.08.2015. године ступиле на снагу измене и допуне ЗЈН објављене у „Службеном гласнику РС“, број 68/15.

Увидом у Одлуку о додели уговора бр. 17/1-VI-32 од 17.12.2015. године утврђено је да је наручилац уговор доделио понуђачу „MD Imaging“ d.o.o. Београд, као и да је одбио понуду подносиоца захтева као неприхватљиву због битних недостатака понуде из разлога што није доказао да испуњава обавезне и додатне услове из Пријавног обрасца 2 конкурсне документације и то: није доставио тражене доказе из тачке 5 – Решење/дозволу АЛИМС – а о упису медицинског средства у Регистар и 6 – Изјаву понуђача о поштовању обавеза које произилазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању и условима рада и заштити животне средине, као и да нема забрану обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда (пријавни образац 7), из списка услова потребних за учешће, није доставио тражене доказе из тачке 1 – Потврду НБС о броју дана неликвидности за период од 31.10.2014. године до

30.10.2015. године, 2 – Изјаву и писмо о ауторизацији или Уговор о ауторизацији, 3 – Средства финансијског обезбеђења и 4 – копију Уговора о ангажовању запосленог, по било ком основу или копију М обрасца. Такође је навео да понуда садржи и друге недостатке због којих није могуће утврдити стварну садржину понуде, односно није попунио образац 1 – минималне техничке карактеристике, пријавни образац 5 – Образац трошкова припреме понуде, пријавни образац 6 – Изјава о независној понуди, пријавни образац 7 – Изјава понуђача о поштовању обавеза које произилазе из важећих прописа о заштити на раду, запошљавању и условима рада и заштити животне средине, као и да нема забрану обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда, пријавни образац 8 – Модел уговора, пријавни образац 9 – Изјава о достављању менице и меничног овлашћења за добро извршење посла и пријавни образац 10 – Изјава о достављању менице и меничног овлашћења као осигурање за отклањање недостатака у гарантном року.

Чланом 148. став 1. ЗЈН предвиђено је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац окончао предметни поступак јавне набавке тако што је донео Одлуку о додели уговора бр. 17/1-VI-32 од 17.12.2015. године, којом је уговор доделио понуђачу „MD Imaging“ d.o.o. Београд, док је одбио понуду подносиоца захтева као неприхватљиву. Такође је утврђено да у поднетом захтеву за заштиту права, подносилац захтева није оспорио неприхватљивост своје понуде, већ само понуду изабраног понуђача.

Дакле, иако у предметном поступку јавне набавке, подносилац захтева има статус понуђача, сама та чињеница не подразумева да исти има активну легитимацију за подношење захтева заштиту права у

оспореној фази предметног поступка јавне набавке, односно да је испунио процесну претпоставку за подношење захтева за заштиту права прописану одредбом члана 148. ЗЈН.

Републичка комисија је испитујући испуњеност процесних претпоставки у смислу одредбе члана 154. ЗЈН, првенствено постојање активне легитимације на страни подносиоца захтева, утврдила да је наручилац оценио његову понуду као неприхватљиву, што и сам подносилац захтева није оспорио у свом захтеву за заштиту права.

Стога, у конкретном случају, с обзиром да понуда подносиоца захтева поднета у предметном поступку јавне набавке, неспорно представља неприхватљиву понуду, то исти понуђач никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци у предметном поступку, те се ни не може сматрати да је претрпео или да је могао да претрпи штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама ЗЈН.

Републичка комисија истиче да подносилац захтева, на начин како је утврђено одредбом члана 148. става 1. ЗЈН, није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене понуда у предметном отвореном поступку, из чега произилази да није испуњена процесна претпоставка за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, које Републичка комисија испитује у смислу одредби члана 154. ЗЈН.

На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву овог закључка, сходно члану 157. став 5. тачка 1) ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Бранимир Благојевић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Институт за реуматологију, Београд, ул. Ресавска бр. 69;
2. **подносиоцу захтева:** „Gorenje GTI“ d.o.o. Београд, ул. Милутина Миланковића бр. 7.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-578/2016
Датум, 01.07.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева СТЗР „Гарић промет“ Стаменковић Милан предузетник, село Шарлинце, Брестовац, поднетом у отвореном поступку јавне набавке добара – свеже поврће за сезонску употребу, обликованом по партијама, покренутом ради закључења оквирног споразума, ЈН бр. 1.1.21/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 23.02.2016. године, наручиоца Војна пошта Врање, Врање, ул. Пролетерских бригада бб, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа, те чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин као чланице већа и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића као члана већа, на основу члана 139. и члана 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/15; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 01.07.2016. године, донела је:

ЗАКЉУЧАК

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева СТЗР „Гарић промет“ Стаменковић Милан предузетник, село Шарлинце, Брестовац, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – свеже поврће за сезонску употребу, обликованом по партијама, покренутом ради закључења оквирног споразума, ЈН бр. 1.1.21/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 23.02.2016. године, наручиоца Војна пошта Врање, Врање, због недостатка активне легитимације.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке добара – свеже поврће за сезонску употребу, обликованом у две партије, покренутом ради закључења оквирног споразума, ЈН бр. 1.1.21/2016, укупне процењене вредности у износу од 21.555.868,00 динара без ПДВ-а, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 23.02.2016. године, наручиоца Војна пошта Врање, Врање (у даљем тексту: наручилац), понуђач СТЗР „Гарић промет“ Стаменковић Милан предузетник, село Шарлинце, Брестовац (у даљем тексту: подносилац захтева) поднео је захтев за заштиту права поштом препоручено дана 18.04.2016. године.

Предметни захтев за заштиту права поднет је у фази након доношења Одлуке о закључењу оквирног споразума бр. 500-1/9 од дана 01.04.2016. године, којом се оквирни споразум за партије 1 и 2 додељује понуђачу „FRESH LINE“ д.о.о. Краљево, ул. Карађорђева бр. 1966 (у даљем тексту: изабрани понуђач).

У поднетом захтеву за заштиту права, подносилац захтева је истакао да сматра да је наручилац погрешно поступио када је његову понуду за партије 1 и 2 одбио као неприхватљиву из разлога наведених у Одлуци о закључењу оквирног споразума бр. 500-1/9 од дана 01.04.2016. године.

Најпре је указао да је у склопу понуде доставио банкарску гаранцију број МД 16077-16752 од 17.03.2016. године издату од HYPO ALPE-ADRIA-BANK a.d. Београд на 1.078.000,00 динара како је и тражено конкурсном документацијом. Подносилац захтева је указао да је након пријема Записника о отварању понуда бр. 500-1/7 од 21.03.2016. године, а у коме је наведено да је банкарска гаранција достављена у склопу његове понуде неисправна, банци упутио захтев за појашњењем из ког разлога је у издатој банкарској гаранцији промењена месна надлежност, те је као место решавања спора наведен Београд. Подносилац захтева је надаље навео да је од банке добио одговор да је наведена банкарска гаранција наплатива безусловно, и да банка извршава плаћање одмах по добијању уредног захтева те да надлежност суда не утиче на извршавање плаћања, а које појашњење је доставио у прилогу. Подносилац захтева је указао и да је приговор са наведеним појашњењем од HYPO ALPE-ADRIA-BANK a.d. Београд, дана 23.03.2016. године доставио наручиоцу путем електронске поште. Из наведеног, подносилац захтева је мишљења да је достављена банкарска гаранција за озбиљност понуде исправна, односно у свему у складу са конкурсном документацијом.

Потом, подносилац захтева је навео да је наручилац погрешно његову понуду оценио као неприхватљиву уз образложење да није доставио потврду да над њим није покренут претходни стечајни поступак. У вези наведеног, подносилац захтева је навео да је у склопу понуде приложио потврду Агенције за привредне регистре Републике Србије број БП 21718/2016 од 04.03.2016. године а у којој је наведено да над подносиоцем захтева код овог органа није регистрован поступак ликвидације или стечаја привредног субјекта, нити је исти престао са постојањем услед судске или одлуке другог органа са обавезујућом снагом.

Надаље, подносилац захтева је навео да је наручилац погрешно његову понуду оценио као неприхватљиву из разлога што сертификациона кућа Quality Austria није сертификована код Акредитационог тела Србије. У вези наведеног, подносилац захтева је указао да је у склопу понуде приложио сертификат НАССР који је издала фирма Quality Austria из Беча, са документима о акредитацији преведеним од стране судског тумача, а које је доставио и у прилогу захтева за заштиту права.

Надаље је указао да је издавалац наведеног сертификата акредитован од стране националне службе за акредитацију Аустрије из мреже националних акредитационих тела под називом „Европска организација за акредитацију ЕА“, потписника мултилатералног споразума (ЕА МЛА споразум). Подносилац захтева је такође указао да је у претходним јавним набавкама истоврсних добара од стране других наручилаца достављао исти сертификат НАССР, те да је исти увек био оцењен као исправан, из чега по његовом мишљењу произилази да је наручилац погрешно поступио када је одбио његову понуду из наведеног разлога.

Подносилац захтева је оспорио и разлог неприхватљивости његове понуде да су у достављеној лабораторијској анализи предметних добара неки артикли (краставац) II класе уместо I класе како је захтевано конкурсном документацијом. У вези наведеног разлога неприхватљивости, подносилац захтева је указао да је све појединачне анализе за предметна добра издала акредитована лабораторија Центар за испитивање намирница из Београда, те да је очигледно да је приликом попуњавања лабораторијске анализе за тражено добро – краставац грешком уписано да је II класе уместо I класе, да наручилац нигде у конкурсној документацији осим у члану 2. Модела уговора, није прописао класу захтеваног добра као и да се из извештаја лабораторије јасно види да је добро здравствено исправно те да је извештај валидан као такав, из чега произилази да није поврећен члан 106. ЗЈН.

Подносилац захтева је надаље, у вези разлога неприхватљивости његове понуде да није попунио поједине делове оквирног споразума и модела уговора, указао да је конкурсном документацијом јасно прописано да понуђач попуњава само прву страну, док сваку страницу парафира и оверава печатом, те да последњу страницу оверава печатом и потписом, како је подносилац захтева и учинио приликом сачињавања понуде.

У поднетом захтеву за заштиту права, подносилац захтева је оспорио и прихватљивост понуде изабраног понуђача наводећи да је у склопу понуде приложио лабораторијске анализе за тражена добра које је издао Ветеринарски специјалистички институт из Краљева, те да је контролом на интернет страници Акредитационог тела Србије утврдио да издавалац лабораторијских анализа није акредитован за

анализе о хигијенској и здравственој исправности воћа и поврћа, те да из наведеног понуда изабраног понуђача није прихватљива.

Предметним захтевом за заштиту права подносилац захтева је указао и на повреду члана 108. став 4. ЗЈН од стране наручиоца, из разлога што Одлука о закључењу оквирног споразума није образложена, као и да је упутство о правном средству из Одлуке о закључењу оквирног споразума у супротности са конкурсном документацијом, као и на повреду става 5. из разлога што наручилац Одлуку о закључењу оквирног споразума није објавио на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници у року од три дана од дана доношења.

Подносилац захтева је навео и да је наручилац извршио повреду члана 110. ЗЈН омогућивши само увид у документацију али не и фотокопирање исте, те указао и да је од седам чланова комисије њих пет потписало Изјаве о одсуству сукоба интереса.

Из напред наведених разлога подносилац захтева је предложио да се предметни захтев за заштиту права усвоји. Такође, подносилац захтева је определио трошкове по основу поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, и то на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

Ради одлучивања о захтеву за заштиту права, наручилац је дана 22.04.2016. године доставио Републичкој комисији комплетну документацију о предметном поступку јавне набавке, у оквиру које је доставио одговор на поднети захтев за заштиту права. Наручилац је поднеском од 22.04.2016. године, поднео предлог за наставак активности у поступку јавне набавке у складу са чланом 150. став 3. ЗЈН.

Имајући у виду да је у предметном поступку наручилац поднео предлог за наставак активности, то Републичка комисија, пре свега, указује да није посебно разматрала предлог наручиоца за доношење одлуке о усвајању предлога за наставак активности, с обзиром да је донела одлуку поводом поднетог захтева за заштиту права као у диспозитиву овог закључка.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог закључка из следећих разлога:

Републичка комисија најпре констатује да мериторном одлучивању о основаности захтева у делу који се односи на питање начина на који је спроведена стручна оцена понуде изабраног понуђача у предметном поступку јавне набавке, те навода у вези са поступањем наручиоца приликом спровођења предметне фазе поступка јавне набавке, а у складу са одредбом члана 154. став 1. тачка 2. ЗЈН, претходи утврђивање чињеничног стања на околност да ли подносилац захтева представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен оквирни споразум у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца претрпео или могао да претрпи штету.

Ово стога што је питање активне легитимације у поступку заштите права утврђено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, према којој захтев за заштиту права може да поднесе подносилац захтева (тј. лице које има статус понуђача, подносиоца пријаве, кандидата, односно заинтересованог лица, зависно од врсте поступка и фазе у којој се захтев за заштиту права подноси), који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Дакле, у фази након што је донета нека од одлука којима се може окончати стручна оцена (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави) а према одредби члана 148. став 1. ЗЈН, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права (којим се на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН иницира поступак заштите права поводом поступка јавне набавке) се заснива на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке, при чему би могао или је непосредно претрпео штету због поступања

наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, с тим да је неопходно да поднетим захтевом буде оспорено управо такво поступање.

Имајући у виду претходно наведено, Републичка комисија је на основу података садржаних у Записнику о отварању понуда бр. 500-1/7 од 21.03.2016. године, Извештају о стручној оцени понуда бр. 500-1/8 од 24.03.2016. године и на основу њега донете Одлуке о закључењу оквирног споразума бр. 500-1/9 од 01.04.2016. године, утврдила да је подносилац захтева поднео понуду у предметном поступку јавне набавке за обе партије, која је од стране наручиоца одбијена као неприхватљива у смислу члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН.

Изnoseћи утврђено чињенично стање у оквиру Одлуке о закључењу оквирног споразума бр. 500-1/9 од 01.04.2016. године, наручилац је у вези понуде подносиоца захтева констатовао следеће: „понуђач је доставио банкарску гаранцију али је променио месну надлежност органа за решавање спора између наручиоца и понуђача односно навео је Привредни суд у Београду а не Привредни суд у Лесковцу, није доставио потврду да није покренут претходни стечајни поступак, није попунио поједине делове оквирног споразума (члан 5. – рабат, члан 6. – адреса понуђача за упућивање уговора) и модела уговора (члан 1. – рабат, члан 1.1. – заједничка понуда), сертификациона кућа Quality Austria није сертификована код Акредитационог тела Србије, у лабораторијској анализи предметних добара неки артикли (краставац) II класе уместо I класе како је захтевано конкурсном документацијом и тиме је ова понуда неисправна и као таква није узета у разматрање“.

Утврђујући околност да ли подносилац захтева представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен оквирни споразум у конкретном поступку јавне набавке а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца претрпео или могао да претрпи штету, Републичка комисија је пошла од навода подносиоца захтева да је наручилац неправилно поступио када је његову понуду оценио као неприхватљиву уз образложење да није доставио потврду да над њим није покренут претходни стечајни поступак, те је у том смислу извршила увид у комплетну документацију из предметног поступка јавне набавке, и том приликом је утврђено да чињенично ста-

ње које је наручилац, у односу на наведено, изнео у Одлуци о закључењу оквирног споразума бр. 500-1/9 од 01.04.2016. године, одговара фактичком стању.

Наиме, увидом у конкурсну документацију предметног поступка јавне набавке, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у делу „IV Услови за учешће у поступку (из члана 75. и 76. ЗЈН) и упутство како се доказује испуњеност тих услова“ на страни 10/20 прописао додатни услов да над понуђачем није покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак. Као доказ испуњености наведеног додатног услова наручилац је прописао да понуђач доставља потврду Привредног суда (или Агенције за привредне регистре) да над понуђачем није покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак, као и да овај доказ не може бити старији од два месеца пре отварања понуда.

Увидом у понуду подносиоца захтева утврђено је да је исти, као доказ да је испунио наведени додатни услов, доставио потврду бр. БП 21718/2016 издату дана 04.03.2016. године од стране Агенције за привредне регистре, којом се потврђује да „код овог органа није регистрован поступак ликвидације или стечаја, привредног субјекта, нити је исти престао са постојањем услед судске или одлуке другог органа са обавезујућом снагом“.

Чланом 3. став 1. тачка 33. ЗЈН предвиђено је да је прихватљива понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава, нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке

Чланом 76. став 3. ЗЈН предвиђено је да наручилац може одредити конкурсном документацијом да понуђач мора да докаже да над њим није покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак.

Чланом 106. став 1. тачка 2. ЗЈН предвиђено је да ће наручилац одбити понуду ако понуђач не докаже да испуњава додатне услове.

Из цитираног члана 76. став 3. ЗЈН произилази да је наручиоцу остављена могућност да, уколико сматра неопходним, може од понуђача да захтева достављање доказа да над понуђачем није покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак. Уколико наручилац конкурсном документацијом предвиди наведени услов, његова је обавеза, сходно цититраној одредби означеног подзаконског акта, да прецизно одреди који доказ понуђачи достављају на захтевану околност, као и ко је надлежан за његово издавање.

У том смислу, Републичка комисија констатује да је наручилац у конкретној јавној набавци захтевао од понуђача да докажу да испуњавају услов из члана 76. став 3. ЗЈН, те да је као доказ за испуњеност истог определио потврду Привредног суда да над понуђачем није покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак, или потврду Агенције за привредне регистре да код тог органа није регистровано да је над понуђачем покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни стечајни поступак.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, Републичка комисија као неспорно констатује да је подносилац захтева доставио, као захтевани доказ за испуњеност услова из члана 76. став 3. ЗЈН, потврду издату од стране Агенције за привредне регистре, међутим из садржане достављене потврде произилази да код тог органа није регистрован поступак стечаја или ликвидације, али не и да није покренут претходни стечајни поступак, што је био изричити захтев наручиоца из конкурсне документације.

Чланом 60. Закона о стечају („Сл. гласник РС“ бр. 104/2009, 99/2011 - др. закон и 71/2012-УС) предвиђено је да, стечајни судија у року од три дана од дана достављања предлога за покретање стечајног поступка доноси решење о покретању претходног стечајног поступка. Претходни стечајни поступак покреће се ради утврђивања разлога за покретање стечајног поступка.

Чланом 67. Закона о стечају предвиђено је да претходни стечајни поступак може трајати најдуже 30 дана од дана подношења предлога за покретање стечајног поступка од стране овлашћеног предлагача,

док је чланом 68. наведеног Закона предвиђено да ако је покренут претходни стечајни поступак, стечајни судија заказује рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога за отварање стечајног поступка најкасније у року од 30 дана од дана пријема предлога за покретање стечајног поступка.

Из цитираних чланова Закона о стечају произилази да се претходни стечајни поступак покреће решењем о покретању претходног стечајног поступка, а како би се утврдили разлози за покретање стечајног поступка, те да исти може трајати најдуже 30 дана од дана подношења предлога за покретање стечајног поступка.

То наиме значи, да уколико Агенција за привредне регистре изда потврду да код тог органа „није регистрован поступак стечаја или ликвидације“, то само по себи не значи да није покренут и претходни стечајни поступак, већ произилази, да постоји могућност да је над понуђачем покренут претходни стечајни поступак, као поступак који се покреће решењем о покретању претходног стечајног поступка како би се утврдили разлози за покретање самог стечајног поступка.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о стечају којима је јасно регулисан начин покретања претходног стечајног и стечајног поступка, као одвојених правних ситуација, а како је чланом 76. став 3. ЗЈН и конкурсном документацијом захтевано да понуђач докаже да над њим није покренут стечајни поступак, односно претходни стечајни поступак, то Републичка комисија констатује да овако достављеном потврдом подносилац захтева није доказао да над њим није покренут претходни стечајни поступак.

Наведена чињеница има за последицу да је понуда подносиоца захтева неприхватљива сходно члану 106. став 1. тачка 2. ЗЈН у смислу члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН, а у вези са чланом 76. став 3. ЗЈН. Стога Републичка комисија указује да је наручилац донео правилну и на закону утемељену оцену о неприхватљивости понуде подносиоца захтева, односно наручилац је правилно поступио када је у предметном поступку јавне набавке, применом члана 107. став 1. ЗЈН, одбио понуду подносиоца захтева као неприхватљиву.

С обзиром на то да је за одбијање понуде као неприхватљиве, довољно да постоји барем један основан разлог за неприхватљивост, Републичка комисија није посебно разматрала остали део захтева за заштиту права којима је подносилац захтева оспорио разлоге због којих је његова понуда оцењена као неприхватљива, будући да би то било без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Републичка комисија констатује да подносилац захтева у конкретном поступку, а полазећи од навода захтева за заштиту права којима оспорава оцену своје понуде као неприхватљиве, на основу одредбе члана 148. став 1. ЗЈН, није активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права приликом спровођења предметне фазе поступка јавне набавке, а с обзиром на то да у конкретном поступку који је окончан оспореном радњом наручиоца, не постоји могућност да са истим буде закључен оквирни споразум.

Наиме, иако у предметном поступку подносилац захтева има статус понуђача, сама та чињеница не подразумева да исти има активну легитимацију за подношење захтева заштиту права у оспореној фази предметног поступка јавне набавке, односно да је испунио процесну претпоставку за подношење захтева за заштиту права, прописану одредбом члана 148. ЗЈН.

Ово стога што је чланом 107. став 2. и 3. ЗЈН недвосмислено утврђено да законски услов за доделу уговора односно закључење оквирног споразума постоји само у односу на понуде које имају статус прихватљивих, при чему је тај појам дефинисан одредбом члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН, тако да са тог становишта интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке може имати само онај понуђач чија понуда има поменути статус јер само у том случају може бити у ситуацији да му исти буде додељен.

Истовремено, због тога што понављање стручне оцене уопште не може да има за исход да управо са подносиоцем захтева буде закључен оквирни споразум у конкретном поступку јавне набавке, Републичка комисија констатује да се није стекао ни други законски предуслов утврђен чланом 148. став 1. ЗЈН на којем се заснива питање

активне легитимације, односно није настала ситуација која је по својој природи таква да за последицу има да је подносилац захтева претрпео штету због поступања наручиоца које је евентуално противно одредбама ЗЈН на начин да је уместо са њим, неправилно, без постојања законског основа, оквирни споразум закључен са другим понуђачем.

Имајући у виду све претходно наведено, Републичка комисија утврђује да подносилац захтева, на начин како је то питање уређено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом спровођења предметне фазе поступка те вршења стручне оцене у предметном поступку јавне набавке.

Из наведеног разлога, а на основу члана 139. а у вези члана 154. став 1. тачка 2, те члана 157. став 5. тачка 1. ЗЈН, Републичка комисија је одлучила као у диспозитиву овог закључка.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Војна пошта Врање, Врање, ул. Пролетерских бригада бб;
2. **подносиоцу захтева:** СТЗР „Гарић промет“ Стаменковић Милан предузетник, село Шарлинце, Брестовац;
3. **изабраном понуђачу:** „FRESH LINE“ д.о.о. Краљево, ул. Карађорђева бр. 1966.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-1264/2016
Датум, 19.09.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Термомонт“ д.о.о. Београд, ул. Браће Недића бр. 1, изјављеној против закључка бр. 404-02-310/10/2016-13 од 30.08.2016. године, наручиоца Министарство пољопривреде и заштите животне средине – Дирекција за националне референтне лабораторије, Београд, Батајнички друм 7 део број 10, којим је због недостатка активне легитимације одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке радова – изградња карантинског стакленика по систему „кључ у руке“, ЈН бр. 1.3.1/16, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа, те чланице Републичке комисије Весне Станковић као чланице већа и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића као члана већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 19.09.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. 404-02-310/10/2016-13 од 30.08.2016. године, наручиоца Министарство пољопривреде и заштите животне средине – Дирекција за националне референтне лабораторије, Београд, којим је због недостатка активне легитимације одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Термомонт“ д.о.о. Београд, поднет у преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке радова – изградња карантинског стакленика по систему „кључ у руке“, ЈН бр. 1.3.1/16.

Образложење

У преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке радова – изградња карантинског стакленика по систему „кључ у руке“, ЈН бр. 1.3.1/16, чија укупна процењена вредност износи 67.200.000,00 динара без ПДВ-а, наручилац Министарство пољопривреде и заштите животне средине – Дирекција за националне референтне лабораторије, Београд (у даљем тексту: наручилац) је дана 30.08.2016. године донео закључак бр. 404-02-310/10/2016-13 којим је због недостатка активне легитимације одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева „Термомонт“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: подносилац захтева).

Наиме, подносилац захтева је дана 25.08.2016. године поднео захтев за заштиту права у фази након што је наручилац у предметном поступку јавне набавке донео Одлуку о додели уговора бр. 404-02-310/8/2016-13 дана 12.08.2016. године којом је као најповољнија оцењена понуда понуђача „VIEW ENGINEERING“ д.о.о. Нови Сад, Трг Доситеја Обрадовића бр. 8 (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева је указао да је наручилац у предметном поступку јавне набавке нетачно и непот-

пуно утврдио чињенично стање, те погрешно применио материјално право као и да је учинио битне повреде одредаба ЗЈН.

У том смислу, подносилац захтева је предметним захтевом за заштиту права оспорио оцену понуде изабраног понуђача као прихvatљиве, те изнетим наводима указао на разлоге због којих је наручилац, по мишљењу подносиоца захтева, био дужан да одбије понуду изабраног понуђача.

У вези са тим, подносилац захтева је указао на недостатке у понуди изабраног понуђача, и то:

- на недостатке писма о намерама банке које је доставио изабрани понуђач у својој понуди,
- на недостатке картона депонованих потписа који је доставио изабрани понуђач у својој понуди,
- на неисправност у достављеним доказима у склопу понуде изабраног понуђача на име додатног услова пословног капацитета,
- на неисправност у начину достављања понуде од стране изабраног понуђача,
- на недостатке у достављеном моделу уговора у понуди изабраног понуђача,
- на питање могућности реализације предметне јавне набавке од стране изабраног понуђача с обзиром на број запослених код истог, као и на питање регуларности учешћа у поступку будући да је правни заступник изабраног понуђача страни држављанин те на сумњу у легитимитет лица које је потписало понуду.

Наручилац је дана 30.08.2016. године донео закупак бр. 404-02-310/10/2016-13 којим је одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева због недостатка активне легитимације.

У образложењу поменутог закључка наручилац је навео да је приликом претходне провере захтева за заштиту права у смислу члана 152. став 1. ЗЈН, утврдио да на страни подносиоца захтева не постоји активна легитимација за подношење захтева за заштиту права. Наведено будући да је Одлуком о обустави поступка у спроведеном отвореном поступку јавне набавке предметних радова бр. 404-02-220/11/2016-13 од 20.07.2016. године, као и Одлуком о додели уговора бр. 404-02-310/8/2016-13 од 12.08.2016. године у спроведеном преговарачком поступку са објављивањем позива за подношење понуда, понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива а коју околност подносилац захтева наводима из захтева за заштиту права није оспорио, из ког разлога је наручилац утврдио да на страни подносиоца захтева не постоји интерес за доделу уговора те самим тим ни активна легитимација за подношење захтева за заштиту права.

Подносилац захтева је дана 02.09.2016. године, поднео Републичкој комисији благовремену жалбу на наведени закључак наручиоца.

У жалби је подносилац захтева навео да је наручилац неосновано одбацио његов захтев за заштиту права, указујући да има активну легитимацију.

Подносилац захтева је нагласио да има интерес за доделу уговора о конкретној јавној набавци будући да тиме запошљава преко 100 радника. Подносилац захтева је надаље указао да у поднетом захтеву за заштиту права није наводио битне чињенице које се односе на његову понуду, будући да су исте констатоване у записнику о отварању понуда и записнику о преговарању, те да је наручилац применом критеријума за оцењивање понуда требао његову понуду да оцени као прихватљиву.

Документацију која се односи на поступак одлучивања о предметној жалби, наручилац је доставио Републичкој комисији дана 02.09.2016. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у документацију предметног поступка утврђено је да је наручилац најпре Одлуком о покретању поступка бр. 404-02-220/1/2016-13 од 17.05.2016. године покренуо отворени поступак јавне набавке радова – изградња карантинског стакленика по систему „кључ у руке“, ЈН бр. 1.3.1/16. Поступак отварања понуда спроведен је дана 15.07.2016. године, документован Записником бр. 404-02-220/9/2016-13. Након спроведене стручне оцене понуда, наручилац је донео Одлуку о обустави поступка бр. бр. 404-02-220/11/2016-13 од 20.07.2016. године на основу члана 109. став 1. ЗЈН будући да су све поднете понуде, а којих је било укупно две, оцењене као неприхватљиве.

Наведеном одлуком о обустави поступка, наручилац је констатовао да понуђач „VIEW ENGINEERING“ d.o.o. Нови Сад понудио цену која је већа од процењене вредности јавне набавке, те да се понуда наведеног понуђача одбија као неприхватљива на основу члана 107. став 1. ЗЈН а у смислу члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН. Као разлоге неприхватљивости понуде подносиоца захтева наручилац је навео је исти у склопу понуде као доказе додатног услова пословног капацитета доставио Изјаву о закљученим и реализованим уговорима (Образац XII) без података о закљученим и реализованим уговорима, као и да није доставио референтне потврде наручиоца/инвеститора (Образац XIII) да је понуђач закључио и реализовао наведене уговоре из Обрасца XII и копије уговора (наведених у Обрасцу XII) и копије окончаних ситуација наручиоца/инвеститора (уместо окончаних ситуација прихватљиве су и копије наруџбеница или фактура наручиоца/инвеститора).

Надаље, наручилац је по основу члана 35. став 1. тачка 1. ЗЈН, Одлуком о покретању поступка бр. 404-02-310/1/2016-13 дана 28.07.2016. године, покренуо преговарачки поступак са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке радова – изградња карантинског стакленика по систему „кључ у руке“, ЈН бр. 1.3.1/16, те позвао само и све понуђаче који су учествовали у претходно спроведеном отвореном поступку да допуне своје понуде, тако да их учине

прихватљивим. Након спроведеног поступка преговарања у три круга, наручилац је донео Одлуку о додели уговора бр. 404-02-310/8/2016-13 од 12.08.2016. године, те уговор о предметној јавној набавци додели изабраном понуђачу по укупној понуђеној цени након поступка преговарања у износу од 65.000.000,00 динара без ПДВ-а.

Наведеном одлуком о додели уговора понуда подносиоца захтева је одбијена као неприхватљива, из разлога што понуђач није извршио допуну понуде на начин како је захтевано у позиву за допуну, те није отклонио недостатке своје понуде из отвореног поступка сходно чему је његова понуда одбијена у смислу члана 106. став 1. тачка 2. ЗЈН. Наиме, наведено је да је конкурсном документацијом, на име додатног услова пословног капацитета, захтевано да понуђач у претходном периоду, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 и 2016 године, има минимум два закључена и реализована уговора о изведеним радовима на објектима стакленичког типа (производног, огледног, лабораторијског, карантинског или типа „гарден центра“), појединачно минималне површине 300м². Као доказ наведеног додатног услова било је потребно доставити:

- Изјаву понуђача (Образац XII) о закљученим и реализованим уговорима у периоду 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 и 2016 године, на објектима стакленичког типа (производног, огледног, лабораторијског, карантинског или типа „гарден центра“) појединачне минималне површине од 300 м²,
- Референтне потврде наручиоца/инвеститора (Образац XIII) да је понуђач закључио и реализовао наведене уговоре из Обрасца XII и
- Копије уговора (наведених у Обрасцу XII) и копије окончаних ситуација наручиоца/инвеститора (уместо окончаних ситуација прихватљиве су и копије наруџбеница или фактура наручиоца/инвеститора).

Констатовано је да је подносилац захтева доставио једну потврду, три окончане ситуације и седам уговора, као и да понуђач није доставио Изјаву понуђача (Образац XII) о закљученим и реализованим уговорима у периоду 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 и 2016 године, на

објектима стакленичког типа (производног, огледног, лабораторијског, карантинског или типа „гарден центра“), појединачне минималне површине 300м². Понуђач је доставио једну потврду наручиоца/инвеститора (Образац XIII) да је закључио и реализовао уговор. Међутим, уз наведену потврду није доставио и копију уговора са издаваоцем потврде и копију окончане ситуације, док за остале достављене уговоре и окончане ситуације понуђач није доставио референтне потврде наручиоца/инвеститора (Образац XIII).

Након објављивања Одлуке о додели уговора на Порталу јавних набавки подносилац захтева је поднео захтев за заштиту права дана 25.08.2016. године и истим је неспорно оспорио оцену прихватљивости понуде изабраног понуђача.

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева није оспорио садржину стручне оцене понуда те Одлуке о додели уговора у делу који се тиче стручне оцене његове понуде као неприхватљиве.

Из наведеног произилази да мериторном одлучивању о основаности захтева у делу који се односи на питање начина на који је наручилац спровео фазу стручне оцене понуде изабраног понуђача, нужно претходи утврђивање чињеничног стања на околност да ли подносилац захтева представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца био или могао бити оштећен.

Наиме, питање активне легитимације у поступку заштите права утврђено је одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, према којој захтев за заштиту права може да поднесе подносилац захтева (тј. лице које има статус понуђача, подносиоца пријаве, кандидата, односно заинтересовано лице, зависно од врсте поступка и фазе у којој се захтев за заштиту права подноси), који има интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да трпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Према томе, у фази након што је донета једна од одлука којима се окончава стручна оцена понуда (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави поступка) према одредби члана 148. став 1. ЗЈН, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права, као иницијалног акта којим се, на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН, иницира поступак заштите права поводом јавне набавке, се заснива на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права да му буде додељен уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке, при чему је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, с тим да је неопходно да поднетим захтевом буде оспорено такво поступање.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је на основу података садржаних у Одлуци о додели уговора бр. 404-02-310/8/2016-13 од 12.08.2016. године утврдила да је понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива у смислу члана 106. став 1. тачка 2. ЗЈН, те да поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева ни у једном делу није ни покушао да исту оцену оспори, што даље значи да и евентуална основаност навода којима оспорава фазу стручне оцене понуда односно Одлуку о додели уговора, не би могла да доведе до одабира понуде подносиоца захтева као најповољније понуде у конкретном отвореном поступку јавне набавке.

Услед изложеног, како подносилац захтева није оспорио разлоге због којих је његова понуда одбијена као неприхватљива, односно како и поред поднетог захтева за заштиту права постоје разлози неприхватљивости његове понуде, то исти никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци, те се не може сматрати ни да је претрпео или да је могао претрпети штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама ЗЈН.

У том смислу Републичка комисија посебно указује да је имала у виду указивање подносиоца захтева које је изнето у жалби, где је подносилац захтева истакао да у поднетом захтеву за заштиту права није наводио битне чињенице које се односе на његову понуду, будући да су исте констатоване у записнику о отварању понуда и записнику о преговарању.

Са тим у вези, Републичка комисија указује да иницијални акт којим се покреће и спроводи поступак заштите права учесника у поступку јавне набавке, јесте захтев за заштиту права, те да подносилац захтева (понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, зависно од врсте поступка и фазе у којој се захтев за заштиту права подноси), уколико сматра да је наручилац одређеном радњом или пропуштањем учинио повреду одредаба ЗЈН којима је регулисан поступак јавне набавке, наведено истиче у предметном захтеву за заштиту права, будући да Републичка комисија, сходно члану 157. став 1. ЗЈН, одлучује у границама поднетог захтева за заштиту права и дужна је да се изјасни о свим наводима подносиоца захтева. Дакле, све евентуалне примедбе од стране подносиоца захтева упућене наручиоцу, конкретно у записнику о отварању понуда и записнику о преговарању, а које нису изнете у захтеву за заштиту права, не представљају наводе о којима је Републичка комисија дужна да се изјасни те да о истим одлучује, будући да не чине садржину захтева за заштиту права који представља иницијални акт у поступку заштите права.

Сходно свему изнетом Републичка комисија оцењује да подносилац захтева, на начин како је то питање утврђено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене у предметном поступку јавне набавке, из чега произлази да није испуњена процесна претпоставка за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, због чега је наручилац правилно поступио када је оспореним закључком одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева због недостатка активне легитимације.

Услед наведеног, поднета жалба је неоснована.

На основу свега изложеног, Републичка комисија је, сходно члану 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Министарство пољопривреде и заштите животне средине – Дирекција за националне референтне лабораторије, Београд, Батајнички друм 7 део број 10;
2. **подносиоцу захтева:** „Термомонт“ д.о.о. Београд, ул. Браће Недића бр. 1;
3. **изабраном понуђачу:** „VIEW ENGINEERING“ д.о.о. Нови Сад, Трг Доситеја Обрадовића бр. 8.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-171/2016
Датум, 01.03.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „RMW Construction“ d.o.o. Шабац, Обилазни пут бб, Мајур, Шабац изјављеној против закључка бр. 1500 5-0-8 од дана 08.02.2016. године, наручиоца ЈП „Електромрежа Србије“ Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 11, Београд, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева од 05.02.2016. године, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара обликованом по партијама, набавка опреме за личну заштиту запослених, ЈН бр. 442 15 О, партија 2, за који је позив за подношење понуда објављен дана на Порталу јавних набавки дана 03.11.2015. године, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа, чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 01.03.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. 1500 5-0-8 од дана 08.02.2016. године, наручиоца ЈП „Електромрежа Србије“ Београд, којим је одбачен захтев за заштиту права од 05.02.2016. године подносиоца захтева „RMW Construction“ d.o.o. Шабац, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара обликованом по партијама, набавка опреме за личну заштиту запослених, ЈН бр. 442 15 О, партија 2, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 03.11.2015. године.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке добара обликованом по партијама, набавка опреме за личну заштиту запослених, ЈН бр. 442 15 О, укупне процењене вредности 37.012.914,00 динара (процењена вредност у партији 2. износи 23.000.000,00 динара), наручилац ЈП „Електромрежа Србије“ Београд (у даљем тексту: наручилац) је дана 08.02.2016. године донео закључак бр. 1500 5-0-8, којим је одбацио захтев за заштиту права од 05.02.2016. године подносиоца захтева „RMW Construction“ d.o.o. Шабац (у даљем тексту: подносилац захтева).

Предметни закључак је донет након што је наручилац у предметном поступку јавне набавке дана 27.01.2016. године донео Одлуку о додели уговора бр. 718/1 од 27.01.2016. године (у даљем тексту: Одлука о додели уговора) понуђачу „Тпнех“ d.o.o. Београд (у даљем тексту: изабрани понуђач).

У поднетом захтеву за заштиту права подносилац захтева је указао да је наручилац требало да поништи предметни поступак јавне набавке, будући да је наручилац после отварања понуда предузео радње противне одредбама ЗЈН.

У том смислу, подносилац захтева је поднетим захтевом за заштиту права оспорио оцену прихватљивости понуде изабраног понуђача, а самим тим и законитост донете Одлуке о додели уговора.

У вези са тим, подносилац захтева је указао на недостатке у понуди изабраног понуђача, и то на начин да одређене позиције 2, 3, 6, 15, 16 и 17, нису сачињене на начин који је захтеван одредбама предметне конкурсне документације, као и околност да тај понуђач у прилогу своје понуде доставио Извештај о испитивању од дана 27.12.2015. године, која околност је по оцени подносиоца захтева спорна, посебно ако се има у виду да је отварање понуда у предметном поступку јавне набавке спроведено дана 10.12.2015. године, што даље указује да није јасно на који начин је изабрани понуђач био у могућности да тај доказ приложи у својој понуди.

Наручилац је дана 08.02.2016. године донео закупак бр. 1500 5-0-8 којим је одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева због недостатка активне легитимације.

У образложењу поменутог закључка наручилац је образложио да је утврђујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, утврдио да на страни подносиоца захтева не постоји активна легитимација у поступку заштите права, будући да подносилац захтева наводи да из захтева за заштиту права није доказао да је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца.

Наиме, имајући у виду да је понуда подносиоца захтева у предметном поступку јавне набавке одбијена као неприхватљива, а како подносилац захтева није поднетим захтевом за заштиту права оспорио оцену своје понуде као неприхватљиве, то исти по оцени наручиоца не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци, већ исти само оспорава оцену понуде изабраног понуђача из чега по оцени наручиоца произилази да подносилац захтева не трпи никакву штету због поступања наручиоца, већ да је једини циљ уложеног захтева онемогућавање наручиоца да спроведене предметни поступак јавне набавке.

Подносилац захтева је дана 10.02.2016. године, поднео Републичкој комисији благовремену жалбу на наведени закључак наручиоца.

У жалби је подносилац захтева навео да је наручилац неосновано одбацио његов захтев за заштиту права, указујући да има активну легитимацију.

Подносилац захтева је нагласио да није спорна околност да је његова понуда у предметном поступку јавне набавке одбијена као неодговарајућа односно неприхватљива, али исти налази и да понуда изабраног понуђача садржи бројне недостатке на основу којих се може установити да је понуда тог понуђача неприхватљива у складу са одредбама ЗЈН.

Поред тога, подносилац захтева је посебно указао да је конкретан интерес у предметном поступку јавне набавке тај да се понуда изабраног понуђача прогласи као неодговарајућа и неприхватљива, те да се донета одлука о додели уговора стави ван правне снаге, што би оставило могућност наручиоцу да реализује и да покрене преговарачки поступак у складу са одредбом члана 35. ЗЈН, у ком поступку би оба понуђача била у могућности да поднесу нове понуде.

Документацију која се односи на поступак одлучивања о предметној жалби, наручилац је доставио Републичкој комисији дана 11.02.2016. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у документацију предметног поступка утврђено је да је поступак отварања понуда спроведен дана 10.12.2015. године (документован Записником број 13073/3).

У поступку стручне оцене понуда (који је документован у Извештају о стручној оцени понуда бр. 504/718 од 21.01.2016. године) наручилац је оценио да је понуда подносиоца захтева неодговарајућа са разлога јер тај понуђач није доставио узорке како је и захтевано, која понуда је одбијена и као неприхватљива будући да тај понуђач није у потпуности испунио услов техничког капацитета у Обрасцу 5.11 где је назначио да поседује једно уместо два захтевана доставна возила како је и захтевано у опису додатног услова тачке 5.1 описа конкурсне документације.

Такође, наручилац је предметну понуду оценио као неприхватљиву, из разлога што понуђач није доставио ни један доказ о испуњености техничких услова што је у супротности са захтевима који су дефинисани у конкурсној документацији.

Након објављивања Одлуке о додели уговора на Порталу јавних набавки подносилац захтева је поднео захтев за заштиту права дана 05.02.2016. године и истим је неспорно оспорио оцену прихватљивости понуде изабраног понуђача.

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева није оспорио Одлуку о додели уговора у делу који се тиче стручне оцене његове понуде.

Из наведеног произилази да мериторном одлучивању о основаности захтева у делу који се односи на питање начина на који је наручилац спровео фазу стручне оцене понуде изабраног понуђача, нужно претходи утврђивање чињеничног стања на околност да ли подносилац захтева представља учесника предметног поступка јавне набавке који има интерес да му буде додељен уговор у конкретном поступку јавне набавке, а који је евентуално незаконитим поступањем наручиоца био или могао бити оштећен.

Наиме, питање активне легитимације у поступку заштите права утврђено је одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, према којој захтев за заштиту права може да поднесе подносилац захтева (тј. лице које има статус понуђача, подносиоца пријаве, кандидата, односно заинтересованог лица).

вано лице, зависно од врсте поступка и фазе у којој се захтев за заштиту права подноси), који има интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да трпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Према томе, у фази након што је донета једна од одлука којима се окончава стручна оцена понуда (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави поступка) према одредби члана 148. став 1. ЗЈН, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права, као иницијалног акта којим се, на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН, иницира поступак заштите права поводом јавне набавке, се заснива на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права да му буде додељен уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке, при чему је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, с тим да је неопходно да поднетим захтевом буде оспорено такво поступање.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је на основу података садржаних у Одлуци о додели уговора утврдила да је понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива, те да поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева ни у једном делу није ни покушао да исту оцену оспори, што даље значи да и евентуална основаност навода којима оспорава фазу стручне оцене понуда односно одлуку о додели уговора, не би могла да доведе до одабира понуде подносиоца захтева као најповољније понуде у конкретном отвореном поступку јавне набавке.

Услед изложеног, како подносилац захтева није оспорио разлоге због којих је његова понуда и одбијена као неприхватљива, односно како и поред поднетог захтева за заштиту права постоје разлози одбијања његове понуде, то исти никако не би могао да добије конкретан уговор о јавној набавци, те се не може сматрати ни да је претрпео или да је могао претрпети штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама ЗЈН.

У том смислу Републичка комисија посебно указује да је имала у виду указивање подносиоца захтева које је изнето у жалби, где је подносилац захтева образложио да је његов интерес у предметном поступку јавне набавке тај да се понуда изабраног понуђача прогласи као неодговарајућа и неприхватљива, те да се донета одлука о додели уговора стави ван правне снаге, што би оставило могућност наручиоцу да реализује и да покрене преговарачки поступак у складу са одредбом члана 35. ЗЈН, у ком поступку би оба понуђача била у могућности да поднесу нове понуде.

Са тим у вези, Републичка комисија налази да предметна аргументација подносиоца захтева није прихватљива, будући да сходно одредби члана 148. став 1. ЗЈН активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права има понуђач који има интерес да му буде додељен уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке односно у предметном отвореном поступку, а не у неком накнадно покренутом поступку, што би у овом случају био преговарачки поступак из члана 35. ЗЈН.

Републичка комисија оцењује да подносилац захтева, на начин како је то питање утврђено одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене у предметном поступку јавне набавке, из чега произлази да није испуњена процесна претпоставка за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, због чега је наручилац правилно поступио када је оспореним закључком одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева због недостатка активне легитимације.

Услед наведеног, поднета жалба је неоснована.

На основу свега изложеног, Републичка комисија је, сходно члану 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** ЈП „Електромрежа Србије“ Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 11, Београд;
2. **подносиоцу захтева:** „RMW Construction“ d.o.o. Шабац, Обилазни пут 66, Мајур, Шабац;
3. **изабраном понуђачу:** „Trnex“ d.o.o. Београд, ул. Јована Поповића бр. 27 а, Београд.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-24/2016
Датум, 02.02.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева FERRING PHARMACEUTICALS SA, Представништво Београд, ул. Господар Јевремова бр. 47, Београд, изјављеној против закључка 08/2 бр. 404-1-86/15-24 од 11.01.2016. године наручиоца Републички фонд за здравствено осигурање из Београда, ул. Јована Мариновића бр. 2, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева од 06.01.2016. године, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – лекови са Б листе Листе лекова, за период од 6 месеци – лекови БМПО и хормонску терапију у гинекологији, за партију 12 – менотрофин 75 и.ј, ЈН бр. 404-1-110/15-97, за који је позив за подношење понуда објављен дана 24.11.2015. године на Порталу јавних набавки, у већу састављеном од члана Републичке комисије Бранимира Благојевића, као председника већа, те чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић и члана Републичке комисије Жељка Грошете, као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 02.02.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. 08/2 бр. 404-1-86/15-24 од 11.01.2016. године наручиоца Републички фонд за здравствено осигурање из Београда, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева FERRING PHARMACEUTICALS SA, Представништво Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – лекови са Б листе Листе лекова, за период од 6 месеци – лекови БМПО и хормонску терапију у гинекологији, за партију 12 – менотрофин 75 и.ј, ЈН бр. 404-1-110/15-97, за који је позив за подношење понуда објављен дана 24.11.2015. године на Порталу јавних набавки.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке добара – лекови са Б листе Листе лекова, за период од 6 месеци – лекови БМПО и хормонску терапију у гинекологији, ЈН бр. 404-1-110/15-97, који је обликован по партијама, за који је позив за подношење понуда објављен дана 24.11.2015. године на Порталу јавних набавки, наручилац Републички фонд за здравствено осигурање из Београда (у даљем тексту: наручилац) је дана 11.01.2016. године донео закључак бр. 08/2 бр. 404-1-86/15-24, којим је одбацио захтев за заштиту права од 06.01.2016. године подносиоца захтева FERRING PHARMACEUTICALS SA, Представништво Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), из разлога недостатка активне легитимација, и то за партију 12 - менотрофин 75 и.ј.

У образложењу поменутог закључка наручилац је навео да је поднет од стране лица које нема активну легитимацију. Наиме, наручилац је навео да је чланом 148. ЗЈН прописано да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона, те да из наведеног произилази да

лице које подноси захтев мора да има интерес да му се додели уговор/оквирни споразум и да је претрпео или је могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредби ЗЈН. Даље наручилац наводи да из садржине наведене одредбе произилази и да се, када је у одређеном поступку протекао рок за достављање понуда, активна легитимација лица које је поднело захтев, утврђује с обзиром на околност да ли је исто лице поднело понуду, те се може сматрати да лице има интерес да му се додели уговор/оквирни споразум само уколико је и заиста поднело понуду, те да се неподношењем понуде фактички указује на непостојање интереса за доделу уговора/оквирног споразума.

Наручилац даље наводи да у прилог наведеног сведочи и чињеница да је подносилац захтева, као носилац дозволе за лек који је оспорен предметним захтевом, у предметном поступку овластио два привредна друштва за учешће у истој, те да, како понуђачи нису нашли да им је наручилац својим поступањем нанео штету, будући да нису оспорили донету одлуку наручиоца, нити је подносилац захтева поступио у њихово име (није овлашћен), неосновано је позивање подносиоца захтева на члан 148. ЗЈН.

На крају, наручилац у образложењу предметног закључка указује на одредбе Закона о привредним друштвима које се односе на представништво страног правног привредног друштва, те закључује да подносилац захтева због свог организационог облика и статуса, може обављати само претходне и припремне радње у циљу закључења правног посла тог друштва чији је организациони део и може закључивати само правне послове у вези свог текућег пословања, док не може бити носилац права и обавеза или правног интереса о којима се решава у поступку јавне набавке, односно не може закључити уговоре/оквирне споразуме о јавној набавци, те ни учествовати у поступку јавне набавке као понуђач, па ни имати активну легитимацију у овој правној ствари.

По пријему наведеног закључка, подносилац захтева је, дана 15.01.2016. године, поднео Републичкој комисији жалбу, којом је оспорио правилност начина на који је наручилац поступао поводом његовог захтева за заштиту права, указујући да је подносилац захтева носилац дозволе за стављање у промет у Републици Србији лека са Б

Листе лекова који је предмет јавне набавке за предметну партију 12, са ИНН (интернационални незаштићени назив) менотрофин, и заштићеним именом лека Менопур, те да је компанија FERRING, са седиштем у Швајцарској, произвођач наведеног лека, те да је подносилац захтева представништво ове компаније, са седиштем у Београду.

Подносилац захтева у жалби даље наводи да је наручилац погрешно закључио да жалилац нема интерес за доделу уговора/оквирног споразума у овом поступку јавне набавке, као и да не може претрпети штету због поступања наручиоца противно одредбама ЗЈН у предметном поступку јавне набавке. Наиме, подносилац захтева наводи да одредба члана 148. став 1. ЗЈН прописује да активну легитимацију има „заинтересовано лице“, што значи да законодавац не ограничава активну легитимацију само на правна лица, јер користи шири појам „лица“, те су без утицаја указивања наручиоца на садржину одредби Закона о привредним друштвима. Подносилац захтева наводи да се до истог закључка долази и на основу става 5. наведеног члана ЗЈН, који прописује да ће се на поступак заштите права сходно примењивати одредбе закона којим се уређује управни поступак, по којем (Закону о општем управном поступку, члан 40. став 2.) страначку способност могу имати и организације које немају својство правног лица, ако могу бити носиоци права или обавеза и правних интереса о којима се решава у поступку, те да, будући да представништво страног правног лица може бити носилац дозволе за лек, оно може бити и носилац правних интереса који из тога произилазе, па и подносилац захтева за заштиту права у поступку јавне набавке у коме је предмет јавне набавке лек за који је представништво страног правног лица носилац дозволе.

Даље подносилац захтева у жалби истиче да, као што је као носилац дозволе за лек, имао правни субјективитет да изда валидно овлашћење понуђачу да лек понуди у поступку јавне набавке, које је наручилац прихватио, тако може у истом поступку поднети и захтев за заштиту права. Подносилац захтева у жалби наводи да подношењем захтева не излази из прописаног делокруга представништва (обављање претходних и припремних радњи ради закључења правних послова свог оснивача), јер су управо радње у поступку јавне набавке, радње које претходе и припремају правне послове испоруке лека, које ће

страно привредно друштво, чији је жалилац представништво, закључити са понуђачем коме је уговор/оквирни споразум у поступку јавне набавке додељен, а у коме је подносилац захтева издао овлашћење за учешће у поступку јавне набавке.

Подносилац захтева у жалби наводи да тумачење наручиоца, да активну легитимацију могу имати само лица која имају интерес да се управо њима непосредно додели уговор, није језички исправно, јер одредба прописује да захтев може да поднесе онај који има интерес за доделу уговора, а не онај који има интерес да му се додели уговор, што значи да интерес за доделу уговора не мора бити само у непосредном закључењу уговора/оквирног споразума, него може бити и посредан, као што је интерес носиоца дозволе који је понуђачу који ће закључити уговор са наручиоцем издао овлашћење за учешће у поступку. Подносилац захтева наводи и да носилац дозволе за лек, које издао другоме овлашћење за учешће у поступку има интерес за доделу уговора од издавања овлашћења па све до окончања поступка јавне набавке.

Даље подносилац захтева наводи у жалби да је неприхватљив став наручиоца да, по протеку рока за подношење понуда, активну легитимацију имају само лица која су поднела понуду (у смислу одредби члана 148. ст. 1. и 2), јер интерес за доделу уговора/оквирног споразума носиоца дозволе за лек постоји и након протекла рока за подношење понуда.

На крају, подносилац захтева у жалби наводи и да се све изнето односи и на могућност проузроковања штете подносиоцу захтева због прихватања понуде, које је извршено уз кршење одредаба ЗЈН, те указује и на праксу наручиоца и Републичке комисије, који нису одбацивали захтеве представништава страних правних лица због недостатка активне легитимације.

Документацију која се односи на поступак одлучивања о предметној жалби, наручилац је доставио Републичкој комисији дана 18.01.2016. године, којом приликом је доставио и изјашњење на жалбу, у коме је,

између осталог, навео да се пракса наручиоца и Републичке комисије, који нису одбацивали захтеве представништава страних правних лица због недостатка активне легитимације, односи на захтеве за заштиту права којима се оспорава садржина конкурсне документације, у којој фази се самим подношењем захтева за заштиту права фактички указује на постојање интереса за доделу уговора/оквирног споразума, односно постојање активне легитимације.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

На основу увида извршеног у достављену документацију, Републичка комисија је констатовала као неспорно да подносилац захтева није поднео понуду у предметном поступку јавне набавке. Даљим увидом у достављену документацију, констатовано је да је поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева оспорио Одлуку наручиоца, односно стручну оцену понуда, у делу партије 12 - менотрофин 75 и.ј.

Чланом 148. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Чланом 149. став 1. ЗЈН прописано је да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке, против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено.

Чланом 152. став 1. ЗЈН прописано је да, по пријему захтева за заштиту права, наручилац проверава да ли је захтев поднет у року и да ли је изјављен од стране лица које има активну легитимацију, док је ставом 2. предвиђено да ће, ако је захтев за заштиту права неблаговремен или га је поднело лице које нема активну легитимацију, наручилац такав захтев одбацити закључком.

Из наведеног, дакле, произилази да подносилац захтева није у складу са чланом 148. став 1. ЗЈН, активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права.

Ово из разлога што се постојање активне легитимације лица које је поднело захтев за заштиту права, након истека рока за подношења понуда, утврђује с обзиром на околност да ли је исто поднело понуду у поступку јавне набавке, јер се само за правно или физичко лице које је доставило понуду може сматрати да има интерес да закључи уговор о јавној набавци, односно да има активну легитимацију у поступку заштите права. Подносилац захтева би дакле имао активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права, у конкретном случају, да је до истека рока за подношење понуда поднео понуду.

Наиме, право да поднесе захтев за заштиту права, са становишта одредбе члана 148. став 1. ЗЈН, у овој фази поступка јавне набавке, када је већ истекао рок у коме су заинтересована лица могла да благовремено поднесу понуде, има понуђач, тј. лице које у поступку јавне набавке понуди добра, како то произилази из члана 3. став 1. тачка 3) ЗЈН, у чијој одредби је дато значење овог појма. Међутим, интерес лица да му се додели уговор о јавној набавци, а који понуђач исказује подношењем понуде у року који је одредио наручилац, није довољан да би се стекло такво право. Поред таквог интереса мора се доказати да је таквом радњом наручиоца понуђач претрпео или је могао да претрпи штету.

Како подносилац захтева, у конкретном случају, није поднео понуду, произилази да није активно легитимисан да оспорава поступање и радње наручиоца у овој фази предметног поступка јавне набавке, из чега даље произилази да је наручилац правилно поступио, када је поднети захтев за заштиту права одбацио због недостатка активне легитимације.

Републичка комисија је имала у виду и навод подносиоца захтева да тумачење наручиоца, да активну легитимацију могу имати само лица која имају интерес да се управо њима непосредно додели уговор,

није језички исправно, јер одредба прописује да захтев може да поднесе онај који има интерес за доделу уговора, а не онај који има интерес да му се додели уговор.

С тим у вези, овај орган указује да је мишљења да је неоснован овакав навод подносиоца захтева, јер наведену одредбу треба тумачити заједно са одредбом члана 3. став 1. тачка 5) ЗЈН, којом је прописано да је заинтересовано лице свако лице које има интерес да закључи конкретан уговор о јавној набавци/оквирни споразум.

Имајући у виду све наведено, наручилац је, по оцени Републичке комисије, имао законски основ да применом члана 152. став 2. ЗЈН поднети захтев за заштиту права одбаци због недостатка активне легитимације, из ког разлога је предметна жалба неоснована.

На основу свега изложеног, Републичка комисија је, сходно члану 157. став 6. тачка 3) ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Бранимир Благојевић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Републички фонд за здравствено осигурање из Београда, ул. Јована Мариновића бр. 2;
2. **подносиоцу захтева:** FERRING PHARMACEUTICALS SA, Представништво Београд, ул. Господар Јевремова бр. 47, Београд.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-983/2016
Датум, 22.09.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Сопинг“ д.о.о. Београд, Аутопут за Нови Сад, бр. 68, Београд, поднетој у поступку јавне набавке мале вредности добара - аутогуме са вулканизерском услугом, ЈН МВ 58/16, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 06.06.2016. године, наручиоца ЈКП „Водовод и канализација“ Нови Сад, ул. Масарикова, бр. 17, Нови Сад, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић, као председнице већа и чланице Републичке комисије Весне Станковић и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 22.09.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак бр. 5.2-18733 од 11.07.2016. године, наручиоца ЈКП „Водовод и канализација“ Нови Сад, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Coning“ д.о.о. Београд, поднет у поступку јавне набавке мале вредности добара - аутогуме са вулканизерском услугом, ЈН МВ 58/16, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 06.06.2016. године.

Образложење

Наручилац ЈКП „Водовод и канализација“ Нови Сад (у даљем тексту: наручилац) Закључком, бр. 5.2-18733 од 11.07.2016. године, одбацио је захтев за заштиту права којим је оспорена Одлука о додели уговора, бр. 5.2-17937 од 01.07.2016. године, поднет од стране понуђача „Coning“ д.о.о. Београд, Београд (у даљем тексту: подносилац захтева).

Предметним захтевом за заштиту права, подносилац захтева је навео да је понуду доставио у складу са захтевима наручиоца из конкурсне документације. Из додатног појашњења које је наручилац упутио понуђачу тражи се доказ да понуђене гуме за стваке под редним бројем 11, 12, 13 (летња и зимска гума), 18 (зимска), ставка 33 (управљачка и погонска), ставка 34 (управљачка) и ставка 37 (погонска) припадају премијум бренду гума. Затим је навео да се наручилац у позиву за подношење понуда и конкурсној документацији определио за критеријум „најнижа понуђена цена“, као мерило које ће користити за вредновање, упоређивање и оцењивање понуда и да наручилац може, после отварања понуда, у писменом облику да захтева од понуђача додатна појашњења, али не и да мења критеријум већ да примењује само онај критеријум који је садржан у конкурсној документацији. Сматра нејасним чињеницу да наручилац мења критеријум након отварања понуда и поједине ставке понуде рангира по критеријуму висок квалитет гуме (премијум) када на то нема право. Такође, наручилац захтева технички лист произвођача понуђених добара из ког се, између

осталог, виде подаци о просечном животном веку гуме у пређеним километрима, а опште је позната чињеница да произвођачи дају временску гаранцију, а не у пређеним километрима, те се наведени податак не може захтевати од понуђача. Траже се подаци о индикатору потрошње газећег слоја гуме (TWI) иако је тај податак утиснут на свим пнеуматичима и не мора да се налази на каталогу. Подносилац захтева сматра да његова понуда задовољава елементе захтеване конкурсном документацијом и да се не може утврдити разлог неприхватљивотљивости исте. Свака захтевана димензија пнеуматика представља технички податак који понуђач треба да задовољи, а добра које је понудио подносилац захтева у потпуности су у складу са техничком спецификацијом. Подносилац захтева је, такође, навео да је наручилац био дужан да понуду подносиоца захтева, ако је одбија као неприхватљиву, то јасно наведе, као и предности изабране понуде са становишта испуњености критеријума за доделу уговора „најнижа понуђена цена“.

Оспореним закључком наручилац је одбацио захтев за заштиту права подносица захтева наводећи да подносилац захтева нема активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права, у смислу одредбе члана 148. став 1. ЗЈН. Наручилац је навео да је подносилац предметним захтевом оспорио Одлуку о додели уговора, бр. 5.2.-17937 од 01.07.2016. године и то тако што је оспорио примену критеријума за оцену понуда, а који је био најнижа понуђена цена, те је навео повреде одредби члана 10. став 2. ЗЈН и одредбе члана 84. и 85. ЗЈН. Наручилац је имајући у виду аргументацију коју је у поднетом захтеву закључио да подносилац захтева није оспорио прихватљивост понуде изабраног понуђача, нити је навео да је наручилац учинио повреде закона у смислу погрешне оцене понуде подносиоца као неодговарајуће и неприхватљиве. Поред наведеног, подносилац захтева је у поднетом захтеву захтевао поништење поступка јавне набавке у целини, а не делимично и то у делу стручне оцене понуда, у смислу утврђивања да је његова понуда и одговарајућа и прихватљива.

Наручилац је, такође, навео да је одредбом члана 148. став 1. ЗЈН прописано да се активна легитимација у поступку заштите права заснива на конкретном интересу лица које подноси захтева за заштиту права за добијање уговора о јавној набавци у одређеном поступку

јавне набавке, при чему је ово лице претрпело или могло да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама закона, с тим што је неопходно и да у захтеву оспори такво поступање наручиоца. Имајући у виду наведено, не може се утврдити да ли подносилац захтева има интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке, с обзиром на резултате стручне оцене понуда који су такви да подносиоцу захтева не може бити додељен уговор будући да је његова понуда одбијена као неодговарајућа и неприхватљива, при чему одлука о додели уговора у том делу није оспорена са његове стране, већ је указано на повреде одредби члана 10. став 2. ЗЈН и члана 84. и 85. ЗЈН. У складу са наведеним, евентуална оцена навода подносиоца захтева као основаних не би могла имати за исход доделу уговора подносиоцу захтева у конкретном поступку јавне набавке, обзиром да је његова понуда и неодговарајућа и неприхватљива, при чему ова оцена понуде није оспорена у поднетом захтеву за заштиту права, као и чињеницу да је подносилац захтева у поднетом захтеву тражио поништење предметног поступка јавне набавке у целини.

Дана 13.07.2016. године, подносилац захтева је доставио жалбу Републичкој комисији, којом је оспорио законитост закључка наручиоца, бр. 5.2-18733 од 11.07.2016. године, наводећи да је доставио понуду која је у складу са захтевима наручиоца из конкурсне документације и да је у целости прихватљива и одговарајућа. Навео је да иницира поступак заштите права јер тиме покушава да заштити своја права и реалне интересе за доделу уговора у предметној јавној набавци и да већ трпи штету због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН те зато и оспорава правилност поступања и одлуку о додели уговора. Подносилац захтева је истакао да је наручилац понуду подносиоца захтева, која је одговарајућа и прихватљива, са нижом ценом одбио као неприхватљиву у поступку где се понуде рангирају на основу јасно одређеног критеријума „најнижа понуђена цена“, а да при томе не види предности изабране понуде са становишта испуњености критеријума за доделу уговора „најнижа понуђена цена“. При томе, указује на неједнако поступање наручиоца приликом стручне оцене понуда, који у одлуци о додели уговора, пре тражења додатних појашњења констатује да је подносилац захтева испунио све услове тражене члановима 75. и 76. ЗЈН и конкурсном документацијом у предметној јавној

набавци, чиме се и руководио у припремању понуде из ког разлога та усклађеност понуде са свим захтевима из конкурсне документације и са становишта испуњености критеријума за доделу уговора даје основ за одлучивање наручиоца, јер сматра да одлука о додели уговора може бити донета само у складу са конкурсном документацијом што би довело до одабира понуде подносиоца захтева као најповољније. Даље је навео да је наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу припремити прихватљиву понуду коју је подносилац захтева и доставио, испуњавајући све што је предвиђено конкурсном документацијом због чега не може да сноси штетне последице јер је понуду у целини припремио и доставио у складу са конкурсном документацијом. Наводи да уколико наручилац није одредио додатне услове, односно није учинио извесним оправданост присуства прописаних додатних услова или детаљнији приказ техничке спецификације у самој конкурсној документацији из тог произилази да је сматрао да су понуђачи који испуне све што је тражено конкурсном документацијом способни да реализују конкретан уговор о јавној набавци и да је испуњење захтеваних услова на начин предвиђен конкурсном документацијом представља основ за прихватљиву понуду. Такође, садржина саме понуде директно је условљена садржином конкурсне документације те се и сама оцена прихватљивости такве понуде има ценити на основу параметара и захтева на основу којих је она и припремљена. Све што је понуђачима у фази припремања понуда било познато то је и испоштовано и достављена је одговарајућа и прихватљива понуда. Свака захтевана димензија пнеуматика представља технички податак који понуђач треба да задовољи, а добра која је понудио подносилац захтева у потпуности су у складу са техничком спецификацијом. Подносилац захтева је посебно у жалби навео да се накнадним тражењем појашњења не могу мењати услови из конкурсне документације јер исти нису били познати у фази припремања понуда те је припремио све што је тражено, и то искључиво на основу оног и на начин како је то захтевано у конкурсној документацији. Накнадно тражење појашњења није смело да се тумачи на начин да основни критеријум за избор буде измењен у потпуности. Из претходно наведених разлога, подносилац захтева сматра да његова понуда задовољава све елементе захтеване конкурсном документацијом и да се не може утврдити разлог због којег је неприхватљива и неодговарајућа, због

чега је предложио да се поднета жалба усвоји и поништи закључак наручиоца којим је захтев за заштиту права одбачен због недостатка активне легитимације.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у Одлуку о покретању поступка, бр. 5.2-15435 од 06.06.2016. године утврђено је да је наручилац покренуо поступак јавне набавке мале вредности добара - аутогуме са вулканизерском услугом, процењене вредности 4.900.000,00 динара, без ПДВ-а.

Увидом у Одлуку о додели уговора, бр. 5.2-17937 од 01.07.2016. године, утврђено је да је наручилац истом констатовао, да су у предметном поступку јавне набавке понуде доставила два понуђача, и то понуђач „Copling“ д.о.о. Београд и понуђач „Топ стоп ауто“ д.о.о. Нови Сад, те да је након стручне оцене понуда уговор додељен понуђачу „Топ стоп ауто“ д.о.о. Нови Сад, а да је понуда понуђача „Copling“ д.о.о. Београд оцењена као неодговарајућа, односно да је наручилац утврдио да понуђена добра подносиоца захтева не одговарају техничкој спецификацији из конкурсне документације, и то:

- ставка 11 - за летњу гуму је понуђен Barum bravurus, а за поменућу позицију тражен је висок квалитет гуме (премијум). Из достављеног каталога нису видљиви подаци који се односе на држање на мокром, ефикасност потрошње горива, спољну буку, просечни животни век гуме, индикатор потрошње газећег слоја гуме (TWI);
- ставка 11 - за зимску гуму - понуђена је марка Tigar (гума нижег квалитета - budget), а тражена је гума високог квалитета (премијум). Из приложеног каталога не може се утврдити тачан индекс брзине и носивости за захтевану димензију пнеуматика;
- ставка 12 - за летњу гуму - понуђена је гума марке Barum нижег квалитета (budget), а захтеван је висок квалитет (премијум), а из

приложеног каталога не може се утврдити индикатор потрошње газећег слоја гуме (TWI);

- ставка 12 - за зимску гуму - понуђена је гума марке Barum нижег нивоа квалитета (budget), а захтеван је високи квалитет (премијум), а из приложеног каталога није видљиво држање на мокром, ефикасност потрошње горива и индекс спољне гуме;
- ставка 13 - за летњу гуму - понуђена је гума марке West lake (SA 37) који не припада премијум бренду који је тражен, а из приложеног каталога није видљив индикатор потрошње газећег слоја гуме (TWI) који је захтеван. Такође, у каталогу је видљива ознака M+S што је ознака за зимску гуму, а тражена је летња гума;
- ставка 13 - за зимску гуму - понуђена је марка Kleber што је нижи ниво квалитета (budget), а захтеван је висок квалитет (премијум). Из приложеног каталога не може се утврдити ознака индекса брзине и индекс носивости гуме;
- ставка 18 - за зимску гуму - понуђена је марка Semperit која припада средњем нивоу квалитета (middle), а захтеван је висок квалитет (премијум). Из приложеног каталога не могу се утврдити захтеване карактеристике држања на мокром, ефикасност потрошње и параметри спољне буке;
- ставка 33 - управљачка и погонска - понуђена је гума марке West lake непознатог нивоа квалитета, а захтеван је висок квалитет (премијум). Према захтеву наручиоца за управљачку гуму премијум бренда, захтева се да ниво потрошње горива високе потрошње буде А, В или С, а из приложеног каталога понуђена је гума са ознаком CR 966 по ефикасности потрошње горива класификован је ознаком В, што је неприхватљиво за високи квалитет (премијум). Такође, из приложеног каталога се не може утврдити ниво буке.

Чланом 148. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно

заинтересовано лице, који има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је подносилац захтева предметни захтев за заштиту права поднео након истека рока за подношење понуда, односно да истим оспорава извршену стручну оцену понуда и одлуку о додели уговора којом је његова понуда оцењена као неодговарајућа и неприхватљива, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 32) и 33) ЗЈН. Такође, утврђено је да је наручилац приликом претходне провере захтева за заштиту права, утврдио да подносилац захтева нема активну легитимацију у предметном поступку. Наручилац је кроз образложење закључка којим је одбацио поднети захтев за заштиту права навео да подносилац захтева није оспорио одлуку о додели уговора у делу који се односи на оцену неприхватљивости понуде подносиоца захтева, нити оцену прихватљивости понуде изабраног понуђача, из ког разлога није могао да утврди да подносилац захтева има интерес за доделу уговора, а имајући у виду да је понуда подносиоца захтева оцењена као неодговарајућа и неприхватљива, која у том делу није оспорена, већ је указано на повреду одредби члана 10. став 2. ЗЈН и одредби члана 84. и 85. ЗЈН.

Разматрајући предметну жалбу подносиоца захтева, Републичка комисија је оценила да наручилац у конкретном поступку није имао основа да, позивањем на одредбе члана 148. став 1. ЗЈН, одбаци поднети захтев за заштиту права, из разлога што подносилац захтева нема активну легитимацију.

Наиме, према оцени Републичке комисије, а полазећи од садржине поднетог захтева за заштиту права којим је оспорена Одлука о додели уговора, бр. 5.2-17937 од 01.07.2016. године, произилази да је подносилац захтева оспорио предметну одлуку и у делу који се односи на оцену његове понуде као неодговарајуће и неприхватљиве, указивањем да понуда подносиоца захтева задовољава елементе захтеване конкурсном документацијом и да се не може утврдити разлог неприхватљивости исте, затим, да свака захтевана димензија пнеуматика

представља технички податак који понуђач треба да задовољи и да су добра које је понудио подносилац захтева у потпуности у складу са техничком спецификацијом. Такође, указивањем подносиоца захтева да наручилац захтева технички лист произвођача понуђених добара из ког се, између осталог, виде подаци о просечном животном веку гуме у пређеним километрима, те подаци о индикатору потрошње газећег слоја гуме (TWI) представља оспоравање оцене неприхватљивости понуде подносиоца захтева у фази стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора.

У том смислу, није прихваћено образложење наручиоца да подносилац захтева не оспорава разлоге неприхватљивости своје понуде из разлога због којих је његова понуда оцењена као неодговарајућа и неприхватљива, већ из разлога одређених одредбом члана 10. став 2. ЗЈН, 84. и 85. ЗЈН.

Имајући у виду да је из свега напред наведеног несумњиво утврђено да је приликом оцене поднетог захтева за заштиту права наручилац на неправилан начин применио одредбу члана 148. став 1. ЗЈН, то Републичка комисија констатује да, у конкретном случају, исти није имао законски основ да применом члана 152. став 2. ЗЈН предметни захтев за заштиту права одбаци због недостатка активне легитимације на страни подносиоца захтева.

Након пријема овог решења, наручилац је дужан да настави предметни поступак тако што ће сходно одредби члана 151. ЗЈН, претходно испитати да ли захтев за заштиту права садржи све саставне делове из става 1. наведеног члана, те да након тога сходно члану 153. став 1. ЗЈН, у року од пет дана од дана пријема уредног захтева за заштиту права, решењем усвоји захтев за заштиту права или доставити Републичкој комисији одговор у којем ће се изјаснити на све наводе захтева за заштиту права и комплетну документацију из поступка јавне набавке, ради одлучивања о захтеву за заштиту права.

Имајући у виду напред наведено, Републичка комисија је у складу са чланом 157. став 6. тачка 3) ЗЈН, одлучила као у изреци решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

НА ОСНОВУ ЧЛАНА 47. СТАВ 3.
ПОСЛОВНИКА О РАДУ РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ

ЧЛАН РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ

Бранислав Цветковић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** ЈКП „Водовод и канализација“ Нови Сад, ул. Масарикова, бр. 17, Нови Сад;
2. **подносиоцу захтева:** „Сопинг“ д.о.о. Београд, Аутопут за Нови Сад, бр. 68, Београд.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-1287/2016
Датум, 19.09.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „GE Holdings“ d.o.o. из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 6/17, поднетој у отвореном поступку јавне набавке добра – набавка вишередног уређаја за компјутеризовану томографију – ЦТ скенера, са транспортом, уградњом и пуштањем у рад за потребе Опште болнице Ваљево, ЈН бр. 13/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 03.08.2016. године, наручиоца Опште болнице Ваљево, Ваљево ул. Синђелићева бр. 62, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа те чланова Републичке комисије Весне Станковић и Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 19.09.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак број ОБВ-01-5578 од 01.09.2016. године, наручиоца Опште болнице Ваљево, Ваљево, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „GE Holdings“ d.o.o. из Београда, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – набавка вишередног уређаја за компијутеризовану томографију – ЦТ скенера, са транспортом, уградњом и пуштањем у рад за потребе Опште болнице Ваљево, ЈН бр. 13/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 03.08.2016. године.

Образложење

Општа болница Ваљево, Ваљево (у даљем тексту: наручилац) закључком број ОБВ-01-5578 од 01.09.2016. године одбацила је захтев за заштиту права који је у фази пре истека рока за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке добара - набавка вишередног уређаја за компијутеризовану томографију – ЦТ скенера, са транспортом, уградњом и пуштањем у рад за потребе Опште болнице Ваљево, ЈН бр. 13/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 03.08.2016. године, поднело заинтересовано лице „GE Holdings“ d.o.o. из Београда (у даљем тексту: подносилац захтева).

Предметни захтев за заштиту права одбачен је, у складу са чланом 152. став 2. ЗЈН, јер је наручилац констатовао да није поднесен од стране лица које има активну легитимацију.

Према разлозима који су наведени у образложењу поменутог закључка, произилази да је наручилац утврдио да подносилац захтева није доставио ниједан доказ из којег би могло да се утврди да лице које је потписало захтев за заштиту права поседује активну легитимацију за потписивање ове врсте документа.

Такође, наручилац је констатовао да понуђач није доставио ни интернет страницу надлежног органа из којег би могла да се установи активна легитимација лица које је потписало захтев, у случају да је у питању информација или податак који су јавно доступни.

Дана 09.09.2016. године, подносилац захтева је доставио Републичкој комисији жалбу којом је оспорио законитост наведеног закључка наручиоца.

У предметној жалби подносилац захтева је истакао да сматра да је наручилац неправилно одбацио његов захтев за заштиту права, неправилним тумачењем одредбе члана 152. став 2. ЗЈН. У том смислу, подносилац захтева је навео да наручилац никако не може да ускрати активну легитимацију заинтересованом лицу које подноси захтев за заштиту права који се односи на садржину конкурсне документације и који се подноси пре истека рока за подношење понуда.

Подносилац захтева је навео да наручилац не може ускратити активну легитимацију заинтересованом лицу које је два пута достављало захтев за појашњење конкурсне документације и добио одговоре на исте, при чему је наручилац морао имати сазнања, уколико је пажљиво испитао тржиште из области која је предмет јавне набавке, да подносилац захтева има интерес да му се додели уговор о јавној набавци, а што је управо потврдио да му је познато, да је подносилац захтева заинтересовано лице у предметном поступку јавне набавке, у одговору на захтевана појашњења конкурсне документације.

Такође, подносилац захтева је навео да не постоје одредбе закона нити конкурсне документације према којима је подносилац захтева дужан да достави неки документ за лице које потписује захтев за заштиту права као доказ за активну легитимацију за лице које потписује захтев за заштиту права.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Чланом 148. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, које има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Чланом 151. ЗЈН прописано је који елементи чине обавезну садржину захтева за заштиту права те је, између осталог, утврђено да такав статус има и потпис подносиоца.

Дакле, у фази пре истека рока за подношење понуда, у складу са одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације, у роковима и на начин предвиђен чланом 149. став 3. ЗЈН, има свако лице које је заинтересовано да узме учешће у предметном поступку јавне набавке тј. лице које има интерес да му буде додељен уговор о јавној набавци и које би могло да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Стога, како је то дефинисано одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, свако заинтересовано лице је активно легитимисано да пре истека рока за подношење понуда подношењем захтева за заштиту права оспорава врсту поступка, садржину позива за подношење понуда или садржину конкурсне документације која је сачињена ради реализације поступка јавне набавке који наручилац у конкретном случају спроводи.

Такође, сходно наведеном члану 151. ЗЈН, неспорно је да сваки захтев за заштиту права мора да буде потписан, у супротном би достављање захтева који не садржи све законом прописане елементе, за последицу имало одбацивање поднетог захтева за заштиту права као неуредног уколико је, претходно у складу са чланом 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП, наручилац позвао подносиоца да уреди поднети захтев тако да садржи све што је потребно у смислу члана 151. став 1. ЗЈН, па подносилац не поступи по позиву у остављеном року или не допуни поднети захтев у складу са позивом за допуну имати.

Увидом у достављену документацију, Републичка комисија је утврдила да је дана 29.09.2016. године наручилац примио и завео под бројем ОБВ-01-5517 захтев за заштиту права, којим је подносилац захтева оспорио садржину конкурсне документације која је сачињене ради реализације поступка јавне набавке.

Наиме, подносилац захтева је поднетим захтевом за заштиту права оспорио начин на који је наручилац определио елементе критеријума и методологију за критеријум за доделу уговора "економски најповољнија понуда" као и поступање наручиоца приликом достављања одговара на захтевана појашњења предметне конкурсне документације.

Из садржине захтева за заштиту права утврђено је да исти потписан од стране директора Југослава Цветковића и оверен печатом подносиоца захтева. Подаци о називу, адреси подносиоца захтева и лицу за контакт наведени су на првој страни предметног захтева за заштиту, где је прецизирано да подносиоца захтева заступа директор Југослав Цветковић те да исти представља и особу за контакт.

Увидом у јавно доступне податке са интернет странице Агенције за привредне регистре утврђено је да је за привредно друштво „GE Holdings“ d.o.o. из Београда јасно наведено да исто заступа директор Југослав Цветковић.

Дакле, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац утврдио да подносилац захтева није доставио ниједан доказ из којег би могло да се утврди да лице које је потисало захтев за заштиту права поседује активну легитимацију за потписивање ове врсте документа те је предметни захтев за заштиту права одбачен, у складу са чланом 152. став 2. ЗЈН.

Имајућу у виду да је неспорно предметни захтев за заштиту права потписан од стране директора подносиоца захтева Југослава Цветковића, који је законски заступник истог и који је у предметном захтеву наведен као лице за контакт, те чињеницу да у предметном поступку заштите права подносилац захтева наступа као заинтересовано лице које има интерес да му буде додељен уговор о јавној набавци

и које би могло да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона, а које је поднело захтев за заштиту права на садржину конкурсне документације која је сачињена ради реализације поступка јавне набавке, то Републичка комисија констатује да, у конкретном случају, наручилац није имао законски основ да применом члана 152. став 2. ЗЈН предметни поднесак одбаци због недостатка активне легитимације.

На основу свега напред наведеног, Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба у целини основана те је, сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву решења.

С обзиром да су се, у конкретном случају, стекле све претпоставке за мериторно одлучивање о поднетом захтеву, те чињеницу да је наручилац у складу са одредбом члана 153. став 1. тачка 2. ЗЈН доставио одговор и комплету документацију из поступка јавне набавке, Републичка комисија напомиње да ће о истом донети одлуку сходно члану 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС”, бр. 30/2010; у даљем тексту: ЗУП).

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Општа болница Ваљево, Ваљево ул. Синђелићева бр. 62
2. **подносиоцу захтева:** „GE Holdings“ d.o.o. из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 6/17

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-388/2016
Датум, 29.03.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Technology Experts“ d.o.o. из Београда, ул. Хаџи Ђерина бр. 2, поднетој у отвореном поступку јавне набавке добара, обликованом по партијама – Канцеларијски материјал за потребе Градске управе града Београда, ЈН бр. 70/15, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 20.01.2016. године, наручиоца Града Београда, Градске управе града Београда, Службе за опште послове, Београд, ул. Краљице Марије бр. 8, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа те чланова Републичке комисије Жељка Грошете и Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 29.03.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак број XV-02-404-146/2015 од 18.03.2016. године, наручиоца Града Београда, Градске управе града Београда, Службе за опште послове, Београд, којим је одбачен због недостатка активне легитимације захтев за заштиту права подносиоца захтева „Technology Experts“ d.o.o. из Београда, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара, обликованом по партијама – Канцеларијски материјал за потребе Градске управе града Београда, ЈН бр. 70/15, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 20.01.2016. године.

Образложење

Град Београд, Градска управа града Београда, Служба за опште послове, Београд (у даљем тексту: наручилац) закључком број XV-02-404-146/2015 од 18.03.2016. године одбацио је захтев за заштиту права који је након доношења Одлуке о додели уговора број XV-02-404-146-3/2015 од 04.03.2016. године поднео понуђач „Technology Experts“ d.o.o. из Београда (у даљем тексту: подносилац захтева).

Предметни захтев за заштиту права одбачен је јер је наручилац констатовао да подносилац захтева нема активну легитимацију за иницирање поступка заштите права у предметном поступку јавне набавке.

Према разлозима који су наведени у образложењу поменутог закључка, произилази да је наручилац утврдио да, с обзиром на чињеницу да је понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива, у смислу члана 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, не може да се утврди постојање интереса за доделу уговора, у партијама 1 и 2, на страни подносиоца захтева у односу на исход стручне оцене понуда, који је такав да му не може бити додељен уговор о јавној набавци.

Наиме, наручилац је констатовао да је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива из разлога што је у оквиру исте достављен STMC стандард који гласи на друштво SEA srl, као и да је достављен LGAQuality test који гласи на Imex Co. ltd и на World Network Co. ltd, а у обрасцу понуде је, за наведене партије, уписан као произвођач репроизведених тонера Gigraphix, што није у складу са конкурсном документацијом одељак 2, пододељак 2.6. тачка Б у којем је захтевано да се као доказ о испуњавању захтеваних стандарда достави документ који гласи на произвођач репроизведених тонера.

Такође, наручилац је констатовао да понуда подносиоца захтева није одбијена из разлога који је у захтеву за заштиту права оспорио подносилац захтева, а који се односи на изјаву из пододељка 2.7 конкурсне документације о оригиналности тонера за партију 1, у којој је изостављена ставка 8, те да подносилац захтева није оспорио разлоге због којих је његова понуда одбијена као неприхватљива.

Дана 21.03.2016. године, подносилац захтева је доставио жалбу Републичкој комисији, којом је оспорио законитост наведеног закључка наручиоца.

У поднетој жалби подносилац захтева је истакао да сматра да је наручилац неправилно одбацио његов захтев за заштиту права због недостатка активне легитимације, те је навео да има пуно право да управо из разлога што је његова понуда одбијена као неприхватљива у партијама 1 и 2 оспори такву оцену своје понуде.

Подносилац захтева је истакао да је управо у захтеву за заштиту права оспорио оцену своје понуде као неприхватљиве и то тако што је истакао да су разлози у одлуци о додели уговора констатовани за одбијање његове понуде, а који се односе на достављен STMC стандард који гласи на друштво SEA srl и на достављен LGAQuality test који гласи на Imex Co. ltd и на World Network Co. ltd, исти они због којих је требало да буде одбијена понуда изабране групе понуђача, јер је таквим поступањем наручилац повредио начело једнакости понуђача. Такође је навео да је из низа других разлога оспорио и оцену понуду

изабране групе понуђача коју чине "Prointer IT Solution and Services" доо Београд и "Алти" доо Чачак.

Даље је у поднетој жалби подносилац захтева истакао да сматра да има активну легитимацију да поднесе захтев за заштиту права, јер је понуђач у предметном поступку јавне набавке и има интересе за доделу уговора јер ће уколико његова понуда буде оцењена као прихватљива иста бити и изабрана као најбоља применом елемента критеријума најнижа понуђена цена, с обзиром да је понуђена цена у обе партије нижа од понуђених цена преостале две понуде. Такође је навео да је због поступања наручиоца претрпео штету јер је његова понуда одбијена противно одредбама ЗЈН.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Републичка комисија је утврдила да је дана 16.03.2016. године подносилац захтева након доношење Одлуке о додели уговора број XV-02-404-146-3/2015 од 04.03.2016. године доставио наручиоцу захтев за заштиту права којим је оспорио законитост наведен одлуке.

Из садржине захтева за заштиту права утврђено је да је подносилац захтева оспорио извршену стручну оцену како своје тако и изабране понуде коју је поднела група понуђача коју чине "Prointer IT Solution and Services" доо београд и "Алти" доо Чачак (у даљем тексту: изабрани понуђач).

Наиме, подносилац захтева је најпре истакао да је наручилац неправилно одбио његову понуду уз образложење да су на изјави датог на меморандуму наведене све ставке оригиналних HP тонера изузев ставке 8 за коју је у обрасцу понуде за партију 1 наведен такође произвођач HP.

Даље је подносилац захтева навео да је наручилац оценио као други битан недостатак његових понуда за партије 1 и 2 што је достављен STMC стандард који гласи на друштво SEA srl и LGAQuality test који гласи на Imex Co. ltd и на World Network Co. ltd, а у обрасцу понуде је, за наведене партије, уписан као произвођач репроизведених тонера Gigraphix, што није у складу са конкурсном документацијом одељак 2, пододељак 2.6. тачка Б у којем је захтевано да се као доказ о испуњавању захтеваних стандарда достави документ који гласи на произвођач репроизведених тонера.

У вези са наведеним, подносилац захтева је истакао да његова понуда и понуда изабраног понуђача имају суштински једнаке недостатке, јер је изабрани понуђач доставио оверени Audit report који не гласи на произвођача тонера TRS а његова понуда је оцењена као прихватљива док је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива.

Подносилац захтева је затим оспорио стручну оцену понуде изабраног понуђача те је навео да:

- нису достављени сви докази захтевани конкурсном документацијом, јер је достављен само један сертификат за ISO9001 и ISO14001 издат од стране сертификационог тела SWISO којим се доказује да TRS Europe doo Петроварадин послује у складу са стандардима ISO9001 и ISO14001 за развој, репроизводњу, ремаркетинг и продају тонер кетрица у складу са DIN 33870 ½ и ISO/IEC 19752/19798 што имплицира да нису достављени докази да произвођач TRS Europe doo Петроварадин испуњава/поседује и остале стандарде ISO19752, ISO19798 и DIN 33870 ½,
- је достављен за партију 1 анекс изјаве "Списак свих понуђених тонер касета за партију 1" које садржи неусаглашености са подацима из обрасца понуде у погледу ознака тонера,
- су приликом поступка отварања понуда унете примедбе о уоченим недостацима у понудама те је унета и примедба да нису достављени сертификати ISO19752 или одговарајући, ISO19798

или одговарајући и DIN 33870 ½ (Audit report оверен од стране аудитора) или одговарајући,

- није извршена рачунска контрола изабране понуде, за партију 1, те је разлика између приказане вредности изабраног понуђача и подносиоца захтева око 8.000.000,00 динара.

Увидом у садржину Одлуке о додели уговора број XV-02-404-146-3/2015 од 04.03.2016. године утврђено је да је укупни износ понуде подносиоца захтева за партију 1 – 11.298.600,00 динара, а за партију 2 – 716.650,00 динара.

Предметном одлуком као најповољнија је изабрана понуда групе понуђача коју чине "Prointer IT Solution and Services" доо београд и "Алти" доо Чачак у укупном износу за партију 1 – 19.206.110,00 и за партију 2 – 1.308.500,00 динара.

Такође је утврђено да је понуда подносиоца захтева одбијена из разлога што је наручилац констатовао да иста садржи битан недостатак који се састоји у томе што је:

- достављен STMC стандард који гласи на друштво SEA srl а у обрасцу понуде је, за наведене партије, уписан Gigraphix као произвођач репроизведених тонера, а што није у складу са конкурсном документацијом одељак 2, пододељак 2.6. тачка Б) где је захтевано да се као доказ о испуњавању захтеваних стандарда достави документ који гласи на произвођач репроизведених тонера
- достављен LGA Quality test који гласи на Imex Co. ltd Јапан и на World Network Co. ltd, Јапан а у обрасцу понуде је, за наведене партије, уписан Gigraphix као произвођач репроизведених тонера, што није у складу са конкурсном документацијом одељак 2, пододељак 2.6. тачка Б) где је захтевано да се као доказ о испуњавању захтеваних стандарда достави документ који гласи на произвођач репроизведених тонера.

Чланом 148. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, које има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или би могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Дакле, у фази након што је донета одлука којом је окончана стручна оцена понуда (одлука о додели уговора, одлука о закључењу оквирног споразума, одлука о признавању квалификације или одлука о обустави), у складу са одредбом члана 148. став 1. ЗЈН, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права (на начин и у роковима који су утврђени одредбама члана 149. ЗЈН) се заснива на постојању интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке и чињеници да је непосредно претрпео штету или би исту могао да претрпи због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, при чему је неопходно да поднетим захтевом буде оспорено управо такво поступање.

У конкретном случају, утврђено је да је поднетим захтевом за заштиту права подносиоца захтева, између осталог, управо оспорено и поступање наручиоца приликом вршења стручне оценое његове и понуде изабраног понуђача и то тако што је указано да наручилац није поступао на једнак начин приликом прегледа и оцена понуда, чиме је повредио одредбу члана 12. ЗЈН којом је прописано да је наручилац дужан да у свим фазама поступка јавне набавке обезбеди једнак положај свим понуђачима.

Наиме, подносилац захтева је навео да је наручилац суштински једнаке недостатке у његовој понуди и понуди изабраног понуђача различито оценио и то тако што је понуда изабраног понуђача оцењена као прихватљива, иако је изабрани понуђач доставио као доказ оверени Audit report који не гласи на произвођача тонера TRS, док је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива из разлога што су достављени докази STMC стандард и LGAQuality test који не гласе на произвођача тонера Gigraphix.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија констатује да наручилац није имао законски основ да донесе оспорени закључак са образложењем да подносилац захтева није оспорио разлоге због којих је његова понуда одбијена као неприхватљива, због чега исти нема интерес за доделу уговора, у партијама 1 и 2, а у односу на исход стручне оцене понуда, који је такав да му не може бити додељен уговор о јавној набавци јер је његова понуда оцењена као неприхватљива.

Републичка комисија напомиње да је, у конкретном случају, имајући у виду садржину поднетог захтева за заштиту права неспорно истим указано, између осталог, и на повреду начела једнакости понуђача из члана 12. ЗЈН, односно на неједнако поступање наручиоца приликом прегледа и оцене понуде подносиоца захтева и понуде изабраног понуђача, а управо у погледу разлога због кога је понуда подносиоца захтева оцењена као неприхватљива (доказ који је достављен није насловљен на произвођача предметних добара, како је захтевано конкурсном документацијом), те је у конкретном случају наручилац, након пријема предметног захтева за заштиту права, а након што је утврдио да је подносилац захтева понуђач у предметном поступку, искључиво могао да поступи у складу са одредбом члана 153. став 1. ЗЈН.

Чланом 153. став 1. ЗЈН прописано је да ће, после претходно испитивања у року од пет дана од дана пријема захтева за заштиту права, наручилац:

1. решењем усвојити захтев за заштиту права,
2. доставити Републичкој комисији одговор у којем ће се изјаснити на све наводе захтева за заштиту права и комплетну документацију из поступка јавне набавке, ради одлучивања о захтеву за заштиту права.

Дакле, у конкретном случају, наручилац није могао са позивом на одредбу члана 152. став 2. у вези са чланом 148. став 1. ЗЈН да одбаци поднети захтев за заштиту права из разлога недостатка активне легитимације на страни подносиоца захтева када је неспорно да је исти поднео понуду ради учешћа у предметном поступку јавне набавке и тиме стекао статус понуђача а поднетим захтевом за заштиту

права је неспорно оспорио поступање наручиоца указујући да је исто противно одредбама ЗЈН и да је због истог непосредно претрпео штету, при чему има интерес за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке.

Ово стога што је, спроведену стручну оцену понуда наручилац, у конкретном случају, у погледу понуде подносиоца захтева окончао оценом да је иста неприхватљива из разлога што нису достављени, на начин захтеван конкурсном документацијом, докази у погледу тражених стандарда. Међутим, предметне доказе из понуде изабраног понуђача и поступања наручиоца поводом истих, у оквиру поднетог захтева за заштиту права, оспорио је подносилац захтева, указујући на неједнако поступање наручиоца, те наручилац није имао овлашћење да поднети захтев подносиоца захтева, као учесника предметног поступка јавне набавке, одбаци због недостатака активне легитимација, већ је, морао да се изјасни о предметном наводу из поднетог захтева за заштиту права на један од начина предвиђених чланом 153. став 1. ЗЈН.

Када се има у виду све изнето, Републичка комисија констатује да се, у конкретном случају, може утврдити постојање интереса за доделу уговора у конкретном поступку јавне набавке на страни подносиоца захтева, као и да би након поступања по поднетом захтеву за заштиту права могло да буде утврђено да је настала ситуација која би за последицу имала да је, због поступања наручиоца које је евентуално противно одредбама ЗЈН, подносилац захтева претрпео или би могао да претрпи штету. Наиме, имајући у виду да је подносилац захтева, у конкретном случају, указао на неједнако поступање од стране наручиоца приликом оцена понуда у предметном поступку јавне набавке, које је противно одредби члана 12. став 1. ЗЈН, то је исти активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оценом у предметном поступку јавне набавке и да иницира поступак за заштиту права у које ће управо правилност оваквог поступања наручиоца бити предмет разматрања.

Дакле, имајући у виду да из утврђеног чињеничног стања произилази да евентуално понављање фазе стручне оценом понуда може за исход да има другачије чињенично стање од претходно утврђеног у

окончаној стручној оцени понуда констатованој у Одлуци о додели уговора број XV-02-404-146-3/2015 од 04.03.2016. године, а имајући у виду износе понуда учесника предметног поступка јавне набавке и критеријум за доделу уговора предвиђен конкурсном документацијом (најнижа је понуђена цена), Републичка комисија констатује да су се, у конкретном случају, стекли законски предуслови утврђени чланом 148. став 1. ЗЈН, за иницирање поступак заштите права од стране подносиоца захтева.

Имајући у виду да је из свега напред наведеног несумњиво утврђено да је приликом оцене поднетог захтева за заштиту права наручилац на неправилан начин применио одредбу члана 148. став 1. ЗЈН, то Републичка комисија констатује да, у конкретном случају, исти није имао законски основ да применом члана 152. став 2. ЗЈН предметни поднесак одбаци због недостатка активне легитимације на страни подносиоца захтева.

На основу свега напред наведеног Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба основана те је, сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

Како су се по поднетом захтеву за заштиту права стекле све законом прописане процесне претпоставке, поступање по предметном захтеву за заштиту права подносиоца захтева биће предмет даљег разматрања у поступку заштите права пред Републичком комисијом.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Град Београд, Градска управа града Београда, Служба за опште послове, Београд, ул. Краљице Марије бр. 8
2. **подносиоцу захтева:** „Technology Experts“ d.o.o. из Београда, ул. Хаџи Ћерина бр. 2

ЧЛАН 149. ЗЈН БЛАГОВРЕМЕНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА

Члан 149. став 3. ЗЈН представља законску норму којом је установљено опште правило на основу којег се цени благовременост поднетог захтева за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације, након доношења Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) гласи:

"Захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматраће се благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио."

Међутим, након доношења Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015) чланом 149. став 4. ЗЈН је установљен изузетак од поменутог општег правила, имајући у виду да је том законском нормом предвиђено следеће:

"Захтев за заштиту права којим се оспоравају радње које наручилац предузме пре истека рока за подношење понуда, а након истека рока из става 3. овог члана, сматраће се благовременим уколико је поднет најкасније до истека рока за подношење понуда."

Наведеним законским решењем је установљен механизам који омогућава да потенцијални понуђачи не буду оштећени пре свега у случају да наручилац који се руководи ставом да је истекао рок за подношење захтева за заштиту права па да због тога накнадне измене или допуне конкурсне документације не могу више бити оспорене, покуша да одређене елементе учини делом конкурсне документације, иако они могу бити спорни са становишта њихове сагласности за одредбама ЗЈН, односно бити дискриминаторног карактера, тј. имати за циљ фаворизацију одређених понуђача у односу на друге, потенцијално заинтересоване за учешће у поступку јавне набавке.

Дакле, изузетак од општег правила за оцену благовремености захтева за заштиту права утврђеног чланом 149. став 3. ЗЈН, по својој природи је ексклузивног карактера и као такав не може бити употребљен да би се оправдало подношење неблаговременог захтева за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације.

Такође, битно је нагласити да након доношења Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 68/2015), одредба члана 149. став 6. ЗЈН којим је утврђен рок у којем се благовремено може поднети захтев за заштиту права након што наручилац донесе неку од одлука којима се окончава поступак стручне оцене, гласи:

"После доношења одлуке о додели уговора, одлуке о закључењу оквирног споразума, одлуке о признавању квалификације и одлуке о обустави поступка, рок за подношење захтева за заштиту права је десет дана од дана објављивања одлуке на Порталу јавних набавки, а пет дана у поступку јавне набавке мале вредности и доношења одлуке о додели уговора на основу оквирног споразума у складу са чланом 40а овог закона."

Наведено законско решење има за последицу да се свака одлука којом се окончава поступак јавне набавке од стране наручиоца објављује на Порталу јавних набавки, уместо да се по један њен примерак појединачно доставља сваком од понуђача који су били његови уче-

сници, какво је било процесно решење према основном тексту Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС" бр. 124/2012, 14/2015), што даље значи да је таква одлука од истог момента свим учесницима поступка јавне набавке видљива и доступна ради упознавања са њеном садржином.

Описано законско решење је на једноставан и ефикасан начин успоставило механизам који омогућава наручиоцима да са једне стране предупреду несавесно поступање понуђача које се у ранијем периоду исказивало кроз непотврђивање пријема неке од одлука којима се окончава поступак јавне набавке, а у сврху пролонгирања почетка тока рока у којем се може иницирати поступак заштите права, а са друге стране има за последицу да је за све учеснике поступка јавне набавке утврђен јединствени почетак рока за подношење захтева за заштиту права који почиње да тече наредног дана од дана када су поменуте одлуке објављене на Порталу јавних набавки.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-2536/2015
Датум, 06.10.2015. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Yunusom“ доо, Београд, ул. Ресавска бр. 786, изјављеној против закључка бр. 566/2 од 15.09.2015. године, наручиоца Дом здравља Власотинце, Власотинце, ул. Моше Пијаде бр. 2, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у поступку јавне набавке мале вредности добара – биохемијски анализатор, ЈНМВ бр. 12/15, у већу састављеном од: чланице Републичке комисије Хане Хукић као председнице већа, чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу чл. 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 06.10.2015. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак бр. 566/2 од 15.09.2015. године, наручиоца Дом здравља Власотинце, Власотинце, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Yupusom“ doo, Београд, поднет у поступку јавне набавке мале вредности добара – биохемијски анализатор, ЈНМВ бр. 12/15.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке мале вредности биохемијски анализатор, ЈНМВ бр. 12/15, наручилац Дом здравља Власотинце, Власотинце (у даљем тексту: наручилац) је дана 15.09.2015. године, под бројем 566/2, донео Закључак, којим је одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева „Yupusom“ doo, Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), као неблагоприятан.

У образложењу предметног Закључка наручилац наводи да је подносилац захтева дана 14.09.2015. године, у 11:25, поднео захтев за заштиту права, путем електронске поште, а да је отварање понуда заказано за 16.09.2015. године, те је у смислу члана 90. Закона о општем управном поступку и члана 149. став 3. ЗЈН, исти неблагоприятан.

Наведени закључак достављен је подносиоцу захтева дана 16.09.2015. године.

Подносилац захтева је дана 16.09.2015. године, путем електронске поруке, поднео Републичкој комисији жалбу против поменутог закључка наручиоца, а која је код Републичке комисије заведена дана 17.09.2015. године. У предметној жалби подносилац захтева је навео да је отварање понуда у предметном поступку јавне набавке било заказано за 16.09.2015. године, да је трећи дан од 16.09.2015. године, падао у недељу 13.09.2015. године, те да применом одредбе члана 91. став 2. Закона о општем управном поступку, уколико последњи дан

рока за подношење захтева за заштиту права пада у недељу или на дан државног празника, рок истиче истеком наредног радног дана за наручиоца, што је у овом случају понедељак 14.09.2015. године.

Подносилац захтева је на крају предметне жалбе предложио да се закључак одбије као неоснован.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације о наведеном поступку јавне набавке, одлучила као у изреци решења из следећих разлога:

Увидом у позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки, утврђено је да је наручилац као крајњи рок за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке одредио дан 16.09.2015. године до 12,00 часова.

Увидом у достављену документацију Републичка комисија је утврдила, да је подносилац захтева, путем електронске поруке, дана 14.09.2015. године, поднео захтев за заштиту права који је код наручиоца заведен истог дана.

Чланом 149. став 3. ЗЈН прописано је да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио.

Чланом 152. став 2. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права неблаговремен или га је поднело лице које нема активну легитимацију, наручилац ће такав захтев одбацити закључком.

Чланом 148. став 5. ЗЈН прописано је да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 91. ст. 2. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС”, бр. 30/2010; у даљем тексту: ЗУП) прописано је да ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника или у неки други дан када орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је предметни захтев поднет дана 14.09.2015. године, што је утврђено увидом у извод из електронске поруке и пријемни печат наручиоца. Како је у конкретном случају подносилац захтева предметним захтевом за заштиту права оспорио садржину конкурсне документације у поступку јавне набавке мале вредности, сходно цитираном чл. 149. ст. 3. ЗЈН поднети захтев за заштиту права сматраће се благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања.

Како је у конкретном случају наручилац као последњи дан рока за подношење понуда одредио дан 16.09.2015. године, те да се у смислу одредбе чл. 90. ст. 2. ЗУП-а, последњи дан за предају понуда не урачунава у рок прописан одредбом чл. 149. ст. 3. ЗЈН, те је с тога трећи дан рока дан 13.09.2015. године. Међутим како наведени дан пада у недељу, рок за подношење захтева за заштиту права истиче истеком првог наредног радног дана за наручиоца, сходном применом одредби члана 91. став 2. ЗУП-а, односно у конкретном случају последњи дан рока јесте дан 14.09.2015. године (понедељак).

Сходно изнетом, у насталој ситуацији наручилац није могао да одбаци захтев за заштиту права подносиоца захтева имајући у виду чињеницу да последњи дан рока пада у недељу, те је рок за подношење захтева за заштиту права истекао првог наредног радног дана за наручиоца, понедељак 14.09.2015. године, то је Републичка комисија становишта да је наручилац неправилно поступио када је предметни захтев за заштиту права закључком одбацио као неблаговремен.

Имајући у виду све напред наведено, а сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, Републичка комисија је нашла да је поднета жалба основана, те је одлучила као у диспозитиву решења, будући да је у конкретном случају утврдила да наручилац није имао законски основ да применом члана 152. ст. 2. ЗЈН одбаци захтев за заштиту права као неблаговремен.

Наручилац је дужан да после пријема овог решења, настави поступање по захтеву за заштиту права подносиоца захтева „Yunusom“ doo, Београд, тако што ће, уколико утврди да су испуњене све законом прописане процесне претпоставке, по истом поступити сходно одредбама члан 153. ЗЈН, у року од 5 (пет) дана.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Дом здравља Власотинце, Власотинце, ул. Моше Пијаде бр. 2,
2. **подносиоцу захтева:** „Yunusom“ doo, Београд, ул. Ресавска бр. 786.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-451/2016
Датум 21.06.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца „Топ Маркет Глобал“ д.о.о. Београд, ул. браће Јерковић 72, поднетој против закључка бр. 278-03/16 од 28.03.2016. године којим је наручилац одбацио захтев за заштиту права које је то лице поднело у партији бр. 1 поступка јавне набавке мале вредности - услуга прања и пеглања хотелског рубља и хемијског чишћења радне одеће за потребе Установе студентског одмаралишта Београд, ПЈ „Радојка Лакић“ на Авали, број јавне набавке ЈНМВ 01-У/16, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 08.03.2016. године, наручиоца Установа студентско одмаралиште „Београд“, Београд, Генерал Жданова бр. 201, у већу састављеном од чланова Републичке комисије Жељка Грошете као председника већа и Јасмине Миленковић и Бранимира Благојевића као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 21.06.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. 278-03/16 од 28.03.2016. године којим је наручилац Установа студентско одмаралиште „Београд“, Београд одбацио захтев за заштиту права подносиоца „Топ Маркет Глобал“ д.о.о. Београд поднетом у партији бр. 1 поступка јавне набавке мале вредности - услуга прања и пеглања хотелског рубља и хемијског чишћења радне одеће за потребе Установе студентског одмаралишта Београд, ПЈ „Радожка Лакић“ на Авали, број јавне набавке ЈНМВ 01-У/16, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 08.03.2016. године.

Образложење

У партији бр. 1 поступка јавне набавке мале вредности - услуга прања и пеглања хотелског рубља за потребе Установе студентског одмаралишта Београд, ПЈ „Радожка Лакић“ на Авали, број јавне набавке ЈНМВ 01-У/16, за коју је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 08.03.2016. године, наручиоца Установа студентско одмаралиште „Београд“, Београд (у даљем тексту: наручилац) понуђач „Топ Маркет Глобал“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: подносилац жалбе) је поднео захтев за заштиту права после доношења одлуке бр. 234-03/16 од 17.03.2016. године о додели уговора о јавној набавци понуђачу „Озон експрес“ д.о.о. Београд. Наручилац је одбацио предметни захтев за заштиту права овде оспореним закључком бр. 278-03/16 од 28.03.2016. године, налазећи да је неблаговремен са становишта одредбе члана 149. ЗЈН. У образложењу наводи да је поменуто одлуку о додели уговора о јавној набавци наручилац објавио на Порталу јавних набавки дана 19.03.2016. године, па је сходно члану 149. ЗЈН године последњи дан рока у коме је захтев за заштиту права могао бити благовремено поднет падао у четвртак, 24.03.2016. С обзиром на то да је захтев за заштиту права поднет непосредно наручиоцу 28.03.2016. године то је исти неблаговремен са становишта одредбе члана 149. ЗЈН, због чега је одбачен на основу члана 152. став 2. ЗЈН.

Подносилац жалбе је благовремено поднео жалбу против горе наведеног закључка наручиоца. У истој наводи је у конкурсној документацији наручилац одредио ближе начин комуникације у поступку конкретне јавне набавке, наводећи да се ће се комуникација одвијати писаним путем, од понедељка до петка од 07:00 - 15:00 часова, у току радног времена наручиоца, без обзира на начин комуникације. У исто време, наручилац се позвао на члан 20. ЗЈН који прописује да се комуникација између понуђача и наручиоца врши и путем објављивања од стране наручиоца на Порталу јавних набавки. Одлука о додели уговора број 234-03/16 донета је у четвртак, 17.03.2016. године и наручилац је дужан да одлуку о додели уговора објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници у року од три дана од дана доношења. Наручилац је одлуку о додели уговора објавио на Порталу јавних набавки, у суботу 19.03.2016. године, када није радио, уместо да је то учинио радним даном и то у интервалу који је сам прописао од 07:00 - 15:00 часова. Поштујући конкурсном документацијом прописано време комуникације (радни дан од 07:00-15:00 часова) подносилац жалбе је првог наредног радног дана 21.03.2016. године увидео да је дана 19.03.2016. године наручилац објавио на Порталу јавних набавки одлуку о доделу уговора и да је није објавио и на својој интернет страници. То значи да је подносилац жалбе, у складу са упутствима из конкурсне документације и прописаним временом комуникације, стекао сазнање о донетој одлуци 21.03.2016 године. Подносилац жалбе је 22.03.2016 извршио увид у документацију из поступка јавне набавке којом приликом је и утврдио неправилности које су предмет поднетог захтева за заштиту права, тако да је подносилац жалбе имао на располагању скоро дан и по, да у скраћеном року поднесе захтев за заштиту права до рока по наручиоцу 24.03.2016. године (четвртак), али како је сматрао да је конкурсна документација недвосмислено јасна у погледу термина комуникације, и на бази ње последњи дан за предају захтева за заштиту права је субота, 26.03.2016, рачунајући од дана сазнања за одлуку (21.03.2016. године) када је и почео тећи рок за подношење захтева за заштиту права. Сходно члану 91. тачка 2. Закона о општем управном поступку којим је прописано да ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника или у неки други дан када орган пред којим треба предузети радње, не ради, рок истиче истеком пр-

вог наредног радног дана, то је благовремен захтева за заштиту права који је подносилац жалбе поднео у понедељак, 28.03.2016. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

У поступку заштите права су учињене неспорним чињенице да је одлука од додели уговора објављена на Порталу јавних набавки 19.03.2016. године, те да је захтев за заштиту права наручиоцу поднет лично дана 28.03. 2016. године.

У одлуци о додели уговора о јавној набавци је садржана правна поука да рок, у коме се може поднети захтев за заштиту права, износи пет дана од дана њеног објављивања.

Чланом 149. став 6. ЗЈН прописано је да после доношења одлуке о додели уговора, одлуке о закључењу оквирног споразума, одлуке о признавању квалификације и одлуке о обустави поступка, рок за доношење захтева за заштиту права је десет дана од дана објављивања одлуке на Порталу јавних набавки, а пет дана у поступку јавне набавке мале вредности и доношења одлуке о додели уговора на основу оквирног споразума у складу са чланом 40а овог закона.

Чланом 152. став 2. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права неблаговремен или га је поднело лице које нема активну легитимацију, наручилац ће такав захтев одбацити закључком.

Имајући у виду наведене законске одредбе и утврђено чињенично стање Републичка комисија налази да је жалба подносиоца жалбе неоснована.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да је одлуку број 234-03/16 од 17.03.2015. године о додели уговора о јавној набавци наручилац објавио на Порталу јавних набавки дана 19.03.2016. године, што значи да је последњи дан рока из члана 149. став 6. ЗЈН, а у којем је то лице могло да поднесе благовремени захтев за заштиту

права, падао у четвртак, 24.03.2016. године. Како је исти поднет дана 28.03.2016. године, предајом захтева за заштиту права непосредно наручиоцу, то је наручилац правилно оценио да је захтев за заштиту права неблаговремен, због чега је, по оцени Републичке комисије, његова одлука да одбаци захтев за заштиту права донета у складу са чланом 152. став 2. ЗЈН. Доносећи своју оцену Републичка комисија је имала у виду наводе подносиоца жалбе изнете у жалби у којима се указује да када наручилац у конкурсној документацији дефинише да ће се комуникација вршити у складу са чланом 20. став 1. ЗЈН, као и да ће се у том смислу поштовати радно време наручиоца, да то има за последицу да наручилац из тог разлога није могао да објави одлуку на Порталу јавних набавки ван свог радног времена.

Портал јавних набавки је званични информациони систем организован и управљан од стране Управе за јавне набавке, који служи за објаву огласа, других релевантних информација од значаја за припрему понуда, али и за објаву одлука о додели уговора у складу са чланом 109. став 3. ЗЈН. Дакле, у питању није лична комуникација наручиоца према понуђачу, која би се, у конкретном случају, одвијала кроз доставу понуђачу штампаног примерка одлуке о додели уговора путем поште или путем факса директно на адресу или факс понуђача, нити кроз доставу електронског формата такве одлуке на мејл који је понуђач означио у својој понуди. У питању је општи и јавни информациони систем преко кога се јавност, односно сва лица, а не само учесници у поступку могу свакодневно упознати са информацијама и подацима који се тамо објављују. Само у случају директне и непосредне комуникације између две тачно одређене стране, може евентуално доћи до изражаја правило о предаји поднесака или других писаних аката сваког радног дана у радно време, када би у међусобној размени – слању и пријему аката, учествовала директно два тачно одређена лица, што овде није случај. Одредба члана 109. став 3. ЗЈН као таква не прописује директно слање одлуке о додели уговора о јавној набавци понуђачу, па се ту правила о радном времену, као релевантном за пријем поднесака, не може узети у обзир. Објављивање одлуке о додели уговора је сада јавно, све у складу са законском обавезом из члана 109. став 3. ЗЈН, без обавезе слања такве одлуке сваком од учесника у поступку јавне набавке појединачно и стога одредба члана 149. став 6. ЗЈН јасно прописује да се

од објављивања одлуке на Порталу јавних набавки рачуна рок у коме се може поднети захтев за заштиту за заштиту права. Општа правила о рачунању рока која су прописана законом којим је уређен управни поступак прописују да почетак и ток рока не спречавају недеље и дани државних празника, па пошто се дан када је објава извршена не урачунава у рок сходно члану 90. став 2. Закона о општем управном поступку (Сл. лист СРЈ бр. 33/97, 31/01, Сл. гласник РС бр. 30/10) то рок почиње и наставља тећи од недеље, 20.03.2016. године и завршава се 24.03.2016. године, када је истекао пети дан у коме се са становишта одредбе члана 149. став 6. ЗЈН могао поднети захтев за заштиту права, имајући у виду да се у конкретном случају, спроводио поступак јавне набавке мале вредности.

На основу свега изнетог, одлучено је као у дипозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Жељко Грошета

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Установа студентско одмаралиште „Београд“, Београд, Генерал Жданова бр. 201
2. **подносиоцу жалбе:** „Топ Маркет Глобал“ д.о.о. Београд, ул. браће Јерковић 72

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-410/2016
Датум, 26.04.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева АД „Војводинапут - Панчево“, Панчево, ул. Жарка Зрењанина бр. 12, поднетој у отвореном поступку јавне набавке радова на инвестиционом одржавању путева и улица на територији града, ЈН број 1.3.16/2016, наручиоца ЈП „Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина“, Зрењанин, ул. Слободана Бурсаћа бр. 4, у већу састављеном од члана Републичке комисије Бранимира Благојевића, као председника већа, те члана Републичке комисије Жељка Грошете и чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић, као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 26.04.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак број 270/51 од 24.03.2016. године којим је наручилац ЈП „Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина“, Зрењанин одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева АД „Војводинапут - Панчево“, Панчево, поднет у отвореном поступку јавне набавке радова на инвестиционом одржавању путева и улица на територији града, ЈН број 1.3.16/2016.

Образложење

Наручилац ЈП „Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина“, Зрењанин (у даљем тексту: наручилац) донео је закључак број 270/51 од 24.03.2016. године којим је одбацио захтев за заштиту права поднет од стране подносиоца захтева АД „Војводинапут - Панчево“, Панчево (у даљем тексту: подносилац захтева), који је поднет у отвореном поступку јавне набавке радова на инвестиционом одржавању путева и улица на територији града, ЈН број 1.3.16/2016.

Наведени захтев за заштиту права, поднет дана 22.03.2016. године одбачен је на основу одредбе члана 152. став 2. ЗЈН као неблаговремен.

У образложењу предметног закључка наручилац је навео да је захтев за заштиту права примљен дана 22.03.2016. године, да наручилац није предузимао радње пре истека рока за подношење понуда, а након истека рока из става 3. члана 149. ЗЈН, које се могу оспоравати захтевом за заштиту права у складу са чланом 149. став 4. ЗЈН и да су подносиоцу захтева и пре истека рока из става 3. и 4. члана 149. ЗЈН били познати сви разлози из којих оспорава законитост конкурсне документације, те да из наведеног произлази да је захтев за заштиту права поднет неблаговремено. Истакао је да је последњи дан рока за подношење понуда, а у складу са позивом за подношење понуда који је објављен на Порталу јавних набавки дана 19.02.2016. године, падао

на дан 22.03.2016. године. Указао је да је, у складу са одредбом члана 149. став 3. ЗЈН, последњи дан рока у којем је захтева за заштиту права могао бити благовремено поднет истекао дана 15.03.2016. године.

Подносилац захтева је дана 30.03.2016. године, поднео благовремено Републичкој комисији жалбу којим је оспорио закључак наручиоца број 270/51 од 24.03.2016. године.

Оспоравајући постојање законског основа за доношење закључка 270/51 од 24.03.2016. године, подносилац захтева је навео да је поштујући законом прописане рокове (који су једнако обавезујући и за наручиоца и за понуђача), благовремено указао наручиоцу на недостатке и неправилности у конкурсној документацији. Наручилац није у законом прописаном року одговорио на указане недостатке, пропустио је рок у којем је морао да одговори на указане недостатке и неправилности и предузео ову радњу супротно ЗЈН након протекла рока. Подносилац захтева је истакао да је у складу са чланом 149. став 4. ЗЈН поднео захтев за заштиту права у којем је указао наручиоцу да је пропустио рок и да је нечињење незаконито уколико га закон обавезује на чињење, а чиме се поднети захтев има сматрати благовременим, јер у супротном наручилац може потпуно несанкционисано да не поштује законом прописане рокове, за разлику од понуђача који у том случају губе право на предузимање одређене процесне радње.

На основу наведеног подносилац захтева је предложио да Републичка комисија усвоји поднету жалбу, поништи оспорени закључак и усвоји захтев за заштиту права.

Републичка комисија је, поступајући по предметној жалби, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у достављену документацију, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у предметном поступку јавне набавке, дана 19.02.2016. године на Порталу јавних набавки објавио позив за

подношење понуда којим је као рок за подношење понуда одређен 22.03.2016. године до 10:00 часова.

Даљим увидом у достављену документацију утврђено је да се подносилац захтева дана 17.03.2016. године обратио наручиоцу са захтевом за додатним информацијама или појашњењима у вези са припремањем понуде, као и са захтевом да наручилац изврши одређене измене конкурсне документације.

Такође је утврђено да је наручилац, дана 21.03.2015. године, објавио на Порталу јавних набавки „Одговор на недостатке и неправилности“ бр. 270/46 у којем је дао одговор на напред наведени захтев за додатним информацијама или појашњењима у вези са припремањем понуде подносиоца захтева. Увидом у наведени „Одговор на недостатке и неправилности“ утврђено је да је наручилац одговорио на питања подносиоца захтева, али да истим одговорима није извршио измену и допуну конкурсне документације.

Из достављене документације Републичка комисија је утврдила да је подносилац захтева дана 22.03.2016. године поднео наручиоцу захтев за заштиту права који је заведен код наручиоца под бројем 1019/1. Из садржине поднетог захтева, Републичка комисија је утврдила да је истим подносилац захтева оспорио садржину конкурсне документације. Такође, подносилац захтева је указао и на незаконито поступање наручиоца након истека рока за подношење захтева за заштиту права у смислу члана 149. став 3. ЗЈН.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, Републичка комисија најпре констатује да је чланом 63. став 2. ЗЈН прописано да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније пет дана пре истека рока за подношење понуде, док је ставом 3. истог члана закона прописано да је у случају из става 2. овог члана наручилац дужан да у

року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је рок за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке био 22.03.2016. године у 10,00 часова, што последично значи да је последњи дан рока за подношење захтева за додатним информацијама или појашњењима у вези са припремањем понуде, односно за указивање наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, у смислу члана 63. став 2. ЗЈН, био 17.03.2015. године.

Даље је утврђено да се подносилац захтева дана 17.03.2016. године обратио наручиоцу са захтевом за додатним информацијама или појашњењима у вези са припремањем понуде, у смислу члана 63. став 2. ЗЈН, као и са захтевом да наручилац изврши одређене измене конкурсне документације, те да је наручилац одговор објавио на Порталу јавних набавки дана 21.03.2016. године.

Како је у конкретном случају подносилац захтева упутио наручиоцу захтев за додатним појашњењима и информацијама у вези са припремањем понуда, као и са захтевом да наручилац изврши одређене измене конкурсне документације, дана 17.03.2016. године, то је исти захтев упућен наручиоцу у складу са чланом 63. став 2. ЗЈН, тј. пети дан пре истека рока за подношење понуда. С обзиром на наведено, рок за поступање наручиоца сходно члану 63. став 3. ЗЈН, односно слање одговора и објављивање информације у вези са тим, био је 21.03.2016. године. Ово стога што је последњи дан рока за одговор на захтев за додатним објашњењима конкурсне документације падао у недељу 20.03.2016. године, те је у складу са општим правилима о рачунању рокова да ако последњи дан рока пада у недељу или на дан државног празника, или у неки други дан кад орган пред којим треба предузети радњу не ради, рок истиче истеком првог наредног радног дана, рок за објаву додатних објашњења конкурсне документације истицао првог наредног дана, односно 21.03.2016. године. Имајући у виду неспорну чињеницу да је наручилац управо дана 21.03.2015. године објавио на Порталу јавних набавки одговор насловљен као „Одговор на недостат-

ке и неправилности“, то је у конкретној ситуацији и наручилац поступио у складу са законском обавезом прописаном чланом 63. став 3. ЗЈН.

Подносилац захтева је предметни захтев за заштиту права поднео неспорно на дан истека рока за подношење понуда, тј. 22.03.2016. године, којом је оспорио садржину конкурсне документације. С обзиром на садржину поднетог захтева за заштиту права којим се оспорава садржина конкурсне документације, одредба члана 149. став 3. ЗЈН је кључна за оцену благовремености поднетог захтева.

У вези са наведеним из садржине поднетог захтева за заштиту права произлази да је подносилац захтева у истом оспорава садржину конкурсне документације. Поред наведеног подносилац захтева оспорава и поступање наручиоца за које наводи да је супротно одредби члана 63. став 3. ЗЈН с обзиром на то да је на захтевом за додатним објашњењима упућеним у смислу члана 63. став 2. ЗЈН дана 17.03.2016. године одговорио и исте објавио на Порталу јавних набавки дана 21.03.2016. године.

Имајући у виду да је у конкретном случају у питању отворени поступак јавне набавке, те да је последњи дан рока за подношење понуда истицао 22.03.2016. године, садржину конкурсне документације је било могуће оспорити подношењем захтева за заштиту права најкасније седам дана пре истека тог рока. Дакле, у конкретном случају последњи дан рока за подношење захтева за заштиту права био је 15.03.2016. године.

Како је подносилац захтева дана 22.03.2016. године поднео захтев за заштиту којим оспорава садржину конкурсне документације у предметном поступку јавне набавке, што у конкретном случају представља неспорну чињеницу, дакле, након истека последњег дана рока прописаног одредбом члана 149. став 3. ЗЈН, то је стога, сходно наведеној одредби ЗЈН, исти неблаговремен.

Републичка комисија налази да су неосноване и неаргументоване тврдње подносиоца захтева које је изнео у жалби на оспорени закључак да је предметни захтев поднео у смислу члана 149. став 4. ЗЈН.

Републичка комисија указује да је чланом 149. став 3. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио. Међутим, у случају да наручилац евентуално предузме незаконите радње по истеку рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН, заинтересована лица би могла да оспоре такве радње наручиоца подношењем захтева за заштиту права и по истеку поменутог рока, с обзиром на то да је чланом 149. став 4. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње које наручилац предузме пре истека рока за подношење понуда, а након истека рока из става 3. овог члана, сматрати благовременим уколико је поднет најкасније до истека рока за подношење понуда.

Као што је то већ констатовано, наручилац је у року из члана 63. став 3. ЗЈН, тј. дана 21.03.2016. године, објавио одговор на захтев подносиоца захтева, као заинтересованог лица, за додатним појашњењима и информацијама у вези са припремањем понуде, односно на указивања подносиоца захтева на уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, али поменути одговором наручилац није изменио и допунио предметну конкурсну документацију.

У вези са тим, Републичка комисија, истиче да захтев за заштиту права поднет на дан истека рока за подношење понуда, а којим се оспорава садржина конкурсне документације (односно, као што то наводи подносилац захтева, одговори наручиоца који не представљају

измену и допуну конкурсне документације), не може да буде разлог за неподношење захтева за заштиту права у року прописаном чланом 149. став 3. ЗЈН. Наиме, да би подносилац захтева могао да поднесе захтев за заштиту права у року из члана 149. став 4. ЗЈН, радња наручиоца би морала да буде незаконита и конкурсна документација да буде измењена и то би морало да буде предузето после истека рока за подношење захтева за заштиту права у смислу члана 149. став 3. ЗЈН, што конкретно није случај.

Међутим, како је у конкретном случају подносилац захтева неспорно поднео предметни захтев за заштиту права, на дан истека рока за подношење понуда (тј. дана 22.03.2016. године), а којим није оспорио неку незакониту радњу наручиоца предузету у оквиру периода после истека рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН, а пре истека рока за подношење понуда, већ конкурсну документацију, која му је и раније била позната, те садржину одговора који је наручилац дао одговарајући на постављена питања у законом предвиђеном року и не мењајући датим одговорима првобитну садржину конкурсне документације, то произлази да је исти захтев за заштиту права неблаговремен.

Републичка комисија напомиње да у ситуацији у којој се подносилац захтева определио да на евентуалне неправилности у конкурсној документацији укаже пет дана пре истека рока за подношење понуда и када је наручилац у свему остао при тексту из конкурсне документације, подносилац захтева нема основ да оспорава радњу наручиоца у складу са одредбом члана 149. став 4. ЗЈН, јер је иста предузета у складу са чланом 63. став 3. ЗЈН. У наведеној ситуацији, уколико наручилац не прихвати као основане изнете примедбе и не изврши измену конкурсне документације, већ остане при неизмењеном тексту, који је подносиоцу захтева познат од дана првог објављивања, захтев за заштиту права у коме би се оспоравала конкурсна документација из истих разлога, који су представљали основ за подношење захтева за додатним појашњењима конкурсне документације ради припреме понуда, али након истека рока из члана 149. став 3. ЗЈН, био би неблаговремен.

По оцени Републичке комисије, с обзиром на околност да радња наручиоца предузета након истека рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН, а у року из члана 149. став 4. ЗЈН, не представља незаконито поступање наручиоца противно одредбама ЗЈН, наручилац је правилно поступио када је оспореним закључком број 270/51 од 24.03.2016. године, на основу члана 152. став 2. ЗЈН, одбацио предметни захтев за заштиту права који је поднет на дан истека рока за подношење понуда 22.03.2016. године, као неблагоприят, ценећи при томе благовременост у околностима конкретног случаја у смислу одредбе члана 149. став 3. ЗЈН.

На основу свега изнетог Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба неоснована, те је сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3) ЗЈН одлучено као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичка комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичка комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Бранимир Благојевић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** ЈП „Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина“, ул. Слободана Бурсаћа бр. 4, Зрењанин;
2. **подносиоцу захтева:** АД „Војводинапут - Панчево“, ул. Жарка Зрењанина бр. 12, Панчево.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-2920/2015
Датум, 22.01.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Minel-Schröder” д.о.о, Београд, ул. Тошин бунар бр. 51, изјављеној против закључка бр. 453-686/2015 од 25.11.2015. године, наручиоца Републике Србије – Општине Љиг, Љиг, ул. Карађорђева бр. 7, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева бр. 1537 од 19.11.2015. године, поднет у отвореном поступку јавне набавке радова – реконструкције, рационализације и одржавања јавне расвете на територији општине Љиг, ЈН бр. 453-686/2015, за који је позив објављен дана 16.10.2015. године на Порталу јавних набавки, у већу састављеном од члана Републичке комисије Жељка Грошете, као председника већа, чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић и члана Републичке комисије Бранимира Благојевића, као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 22.01.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. 453-686/2015 од 25.11.2015. године, наручиоца Републике Србије – Општине Љиг, Љиг, којим је као неблаговремен одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Minel-Schröder” д.о.о, Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке радова – реконструкције, рационализације и одржавања јавне расвете на територији општине Љиг, ЈН бр. 453-686/2015, за који је позив објављен дана 16.10.2015. године на Порталу јавних набавки.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке радова – реконструкције, рационализације и одржавања јавне расвете на територији општине Љиг, ЈН бр. 453-686/2015, за који је позив објављен дана 16.10.2015. године на Порталу јавних набавки, наручилац Република Србија – Општина Љиг, Љиг (у даљем тексту: наручилац) је дана 25.11.2015. године донео закључак бр. 453-686/2015, којим је одбацио захтев за заштиту права бр. 1537 од 19.11.2015. године подносиоца захтева „Minel-Schröder” д.о.о, Београд (у даљем тексту: подносилац захтева).

У образложењу поменутог закључка наручилац је навео да је, дана 16.10.2015. године, објављен позив за подношење понуда у предметној јавној набавци сходно ком је одређено да се понуде подносе до 20.11.2015. године. Наручилац је навео да су у наведеном року сва заинтересована лица могла да се информишу о свему што су сматрали недовољно јасним и да прикупе доказе потребне за испуњење обавезних и додатних услова који су тражени конкурсном документацијом. Подносилац захтева је, како је даље наведено, предметни захтев за заштиту права доставио наручиоцу дана 19.11.2015. године, дан пре отварања понуда, те како је чланом 149. ЗЈН одређено да је рок за подношење захтева за заштиту права најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, то је, по мишљењу наручиоца, поднети захтев за заштиту права неблаговремен.

По пријему наведеног закључка, подносилац захтева је, дана 28.11.2015. године, поднео Републичкој комисији жалбу, којом је оспорио правилност начина на који је наручилац поступио поводом његовог захтева за заштиту права. Наиме, подносилац захтева је указао да је предметни захтев за заштиту права поднет у складу са одредбом члана 149. став 4. ЗЈН, искључиво због радњи које је наручилац предузео после истека рока за подношење захтева за заштиту права одређен чланом 149. став 3. ЗЈН. Према тврдњи подносиоца захтева, наручилац је седам дана пре истека рока за подношење понуда најавио да ће изменити предметну конкурсну документацију и да ће одговорити на постављена питања заинтересованих понуђача. Међутим, својим нечињем, тј. избегавањем да одговори на постављена питања и измени конкурсну документацију наручилац је, по мишљењу подносиоца захтева, „починио низ противправности које су детаљно изнете у поднетом захтеву за заштиту права“. На крају поднете жалбе, подносилац захтева је предложио да Републичка комисија поништи ожалбени закључак, као и да усвоји поднети захтев за заштиту права.

Документацију која се односи на поступак одлучивања о предметној жалби, наручилац је доставио Републичкој комисији дана 02.12.2015. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

На основу увида извршеног у достављену документацију, Републичка комисија је констатовала као неспорно да је рок за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке био 20.11.2015. године, до 10,30 часова.

Даљим увидом у достављену документацију утврђено је да је подносилац захтева дана 06.11.2015. године доставио наручиоцу допис насловљен као „Захтев за додатним информацијама или појашњењима“, а у вези са припремањем понуде, као и са захтевом да наручилац изврши одређене измене конкурсне документације ради обезбеђивања конкуренције и једнаког положаја међу понуђачима. Подносилац

захтева је између осталог, поставио и питање колико траје уговор о закупу, колики је годишњи износ закупнине, на који начин ће се вршити плаћање ако уговор траје више година, да ли је у питању уговор о закупу и слично.

Такође је утврђено да је наручилац, дана 13.11.2015. године, у 07,26 часова, објавио на Порталу јавних набавки одговор на постављена питања, насловљен као „Одговори везани за ЈН бр. 453-686/2015“ у којем је, између осталог, одговарајући на питања подносиоца захтева, навео да су „питања која се односе на модел уговора у коме се помиње закуп лед сијалица, као и времена и начина плаћања (на колико година се врши отплата), прослеђена лицу које је дало модел конкурсне документације по којој је јавна набавка расписана, па ће његов одговор бити објављен“.

Републичка комисија је утврдила да је наручилац затим, истог дана у 14,36 часова, објавио још један одговор на постављена питања, те је у истом цитирајући питање „Да ли је дефинисан минимални период закупа?“, дао одговор да ће „у понедељак 16.11.2015 године бити објављена измена и допуна у којој ће бити дефинисано на који период се уговор закључује“.

Увидом у предметну документацију, Републичка комисија је утврдила да се подносилац захтева поново обратио наручиоцу дана 17.11.2015. године, дописом у којем је подсетио наручиоца да није дао одговор на питања које се односе на модел уговора у коме се помиње закуп, као и да је најавио да ће 16.11.2015. године објавити одговоре у вези са наведеним, али да то није учинио до дана сачињавања овог дописа.

Даљим прегледом достављене документације о предметном поступку јавне набавке Републичка комисија је утврдила да је наручилац дана 18.11.2015. године, објавио „Питања и одговори везани за ЈН бр. 453-686/2015“, у којем је дао одговор само на једно питање које се односи на бодовање понуда, а да је затим само цитирао друга постављена питања, како подносиоца захтева, тако и других заинтересованих лица, након којих је навео следеће образложење: „Сва питања која

су понуђачи поставили упућена су стручном лицу, као члану комисије дана 13.11.2015 године, од кога није добијен одговор“. Поред наведеног, наручилац је напоменуо да датум за достављање понуда остаје непромењен.

Детаљном анализом предметне документације, Републичка комисија је утврдила да је подносилац захтева поднео наручиоцу захтев за заштиту права од 19.11.2015. године, непосредним путем, на писарницу, дана 19.11.2015. године. У наведеном захтеву за заштиту права подносилац захтева је указао да истим захтевом, који подноси у складу са чланом 149. став 1. и став 4. ЗЈН, оспорава поступање наручиоца учињено после истека рока из члана 149. став 3. ЗЈН, која представљају „низ противправности“, којима је наручилац повредио одредбе члана 61, 63. ЗЈН и др. Подносилац захтева је указао да се поменуте противправности огледају у томе што је наручилац дана 13.11.2015. године, тј. седмог дана пре истека рока за подношење понуда, објавио да ће одговоре на питања која се тичу модела уговора, закупа и времена и начина плаћања бити прослеђена лицу које је дало модел конкурсне документације и да ће одговори бити касније објављени, али да наручилац те одговоре није објавио до дана подношења захтева за заштиту права. Предметна питања су по мишљењу подносиоца захтева изузетно важна за припрему понуда, те без одговора наручиоца понуђачи нису у могућности да припреме одговарајуће и прихватљиве понуде. Поред наведеног, подносилац захтева је у поднетом захтеву за заштиту права поставио питање које је то треће лице које је дало модел конкурсне документације и које би требало да уместо комисије наручиоца одговара на постављена питања заинтересованих лица. Наручилац је, по мишљењу подносиоца захтева, преварио понуђаче јер је и у другом одговору на постављена питања од 13.11.2015. године навео да ће 16.11.2015. године објавити одговоре на питања, да би 18.11.2015. године, само два дана пре истека рока за подношење понуда, уместо одговора или измене и допуне конкурсне документације, наручилац навео да није добио одговоре од стручног лица, те да услед тога не може дати одговоре. У вези са наведеним, подносилац захтева је закључио да је наручилац најављујући, а не спроводећи измене и допуне конкурсне документације довео понуђаче у „правно битну заблуду“. У поднетом захтеву за заштиту права, подносилац захтева је

напоменуо да наручилац има одговорност и обавезу да да тражене одговоре, како би могао да добије одговарајуће и прихватљиве понуде, због чега је наручилац могао да продужи рок за достављање понуда. Из наведених разлога, подносилац захтева је предложио да наручилац усвоји захтев за заштиту права, делимично поништи предметни поступак јавне набавке, измени конкурсну документацију, пружи одговоре на постављена питања, као и да одреди нов датум за предају понуда.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, Републичка комисија најпре констатује да је чланом 63. став 2. ЗЈН прописано да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније пет дана пре истека рока за подношење понуде, док је ставом 3. истог члана закона прописано да је у случају из става 2. овог члана наручилац дужан да у року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници.

Како је у конкретном случају подносилац захтева упутио наручиоцу захтев за додатна појашњења и информације у вези са припремањем понуда дана 06.11.2015. године, то је рок за поступање наручиоца сходно члану 63. став 3. ЗЈН, односно за слање одговора и објављивање информације у вези са тим, био 09.11.2015. године.

Имајући у виду неспорну чињеницу да је наручилац дана 13.11.2015. године, у 07,26 часова и у 14,36 часова, објавио на Порталу јавних набавки, као одговоре на постављена питања, да обавештава подносиоца захтева и друга заинтересована лица да је питања проследио лицу које је дало модел конкурсне документације, односно да ће измена бити објављена 16.11.2015. године, као и да је дана 18.11.2015. године објавио да „није добио тражене одговоре од стручног лица“, то је у конкретној ситуацији наручилац поступио противно законској обавези прописаној чланом 63. став 3. ЗЈН, којом је одређено да је наручилац дужан да, у року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници, који рок је, сходно наведеној одредби ЗЈН, истекао дана 09.11.2015. године.

Подносилац захтева је предметни захтев за заштиту права поднео неспорно дан пре истека рока за подношење понуда, тј. 19.11.2015. године, којим је оспорио поступање наручиоца у вези пружања одговора на постављена питања подносиоца захтева, а у вези предметне конкурсне документације.

Републичка комисија указује да је чланом 149. став 3. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио. Међутим, у случају да наручилац евентуално предузме незаконите радње по истеку рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН, заинтересована лица би могла да оспоре такве радње наручиоца подношењем захтева за заштиту права и по истеку поменутог рока, с обзиром на то да је чланом 149. став 4. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње које наручилац предузме пре истека рока за подношење понуда, а након истека рока из става 3. овог члана, сматрати благовременим уколико је поднет најкасније до истека рока за подношење понуда.

Републичка комисија указује да прописане рокове за поступање подносиоца захтева који су предвиђени цитираним одредбама члана 63, 149. став 3. и став 4. ЗЈН, треба тумачити тако да се благовременост поднетих захтева којима се оспоравају одредбе конкурсне документације (и датих појашњења, те измена и допуна истих), цени пре свега применом одредби члана 149. став 3. ЗЈН, што у конкретном случају значи да је захтев за заштиту права морао бити примљен код наручиоца дана 13.11.2015. године, јер је то био седми дан пре истека рока за подношење понуда.

До примене одредбе члана 149. став 4. ЗЈН као релевантне за оцену благовремености поднетих захтева за заштиту права (која подразумева да је благовремен захтев за заштиту права који је поднет до истека рока за подношење понуда), долази само ако су од стране наручиоца предузете радње у периоду од истека рока за подношење захтева за заштиту права прописаног одредбом члана 149. став 3. ЗЈН па све до истека рока за предају понуда, и које притом морају бити радње које нису у складу са одредбама ЗЈН, дакле незаконите радње (као што је случај да се не поступа по захтевима за појашњењем конкурсне документације који су постављени у оквиру законских рокова, или да се конкурсна документација допуњује или мења а да се не продужава рок за подношење понуда, и сл). У супротном, подносиоци захтева би на свако дато појашњење наручиоца у вези са припремом понуде, које је дато у оквиру рока предвиђеног одредбом члана 63. став 2. ЗЈН, могли да, позивајући се на одредбе члана 149. став 4. ЗЈН, доведу до анулирања рока који је предвиђен одредбом члана 149. став 3. ЗЈН, и тиме се поднетим захтевом за заштиту права „приближе“ року за подношење понуда, што није била интенција законодавца.

Како је рок за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке био 20.11.2015. године, то је последњи дан рока за подношење захтева за заштиту права, односно за оспоравање конкурсне документације, самим тим и поступање наручиоца у вези са пружењем додатних појашњења и информације у вези са припремањем понуда, у смислу члана 149. став 3. ЗЈН, био 13.11.2015. године.

Дакле, имајући у виду да наручилац до 09.11.2015. године није поступио у складу са одредбом члана 63. став 3. ЗЈН, а да је рок за подношење захтева за заштиту права у конкретном случају био до 13.11.2015. године, то је подносилац захтева, по оцени Републичке комисије, у наведеном периоду могао и морао да поступи сходно одредби члана 149. став 3. ЗЈН, те да подношењем захтева за заштиту права укаже на неправилно поступање наручиоца. Наиме, околност да му наручилац није одговорио на постављена питања, односно да није поступио сходно одредби члана 63. став 3. ЗЈН, подносиоцу захтева је била позната и пре истека рока за подношење захтева за заштиту права који је одређен одредбом члана 149. став 3. ЗЈН, конкретно дана

09.11.2015. године, када је истицао рок предвиђен поменутиим чланом да објави одговоре на питања на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници. Услед наведеног, по оцени Републичке комисије, подносилац захтева је имао времена да у наведеном року реагује подношењем захтева за заштиту права, тј. да подношењем захтева за заштиту права до 13.11.2015. године оспори такво поступање наручиоца.

Међутим, у конкретном случају подносилац захтева је поступање наручиоца противно одредби члана 63. став 3. ЗЈН оспорио тек у допису наручиоцу од 17.11.2015. године и у захтеву за заштиту права дана 19.11.2015. године, дакле, након протекла рока одређеног чланом 149. став 3. ЗЈН. У вези са наведеним Републичка комисија указује да је спорно поступање наручиоца, односно његово непружање одговора на постављена питања, постојало и исто је било познато подносиоцу захтева, пре истека рока за подношење захтева за заштиту права одређеног чланом 149. став 3. ЗЈН, услед чега околност да наручилац није дао одговоре на постављена питања и у периоду када је истекао рок за подношење захтева за заштиту права до истека рока за подношење понуда (конкретно, од 13.11.2015. године до 20.11.2015. године), по оцени Републичке комисије, не представља нову незакониту радњу наручиоца, која није била позната подносиоцу захтева и која би била разлог за подношење захтева за заштиту права у року одређеном чланом 149. став 4. ЗЈН.

Како је у конкретном случају подносилац захтева неспорно поднео предметни захтев за заштиту права, тек дан пре истека рока за подношење понуда (тј. дана 19.11.2015. године), а којим је оспорио незакониту радњу наручиоца предузету у оквиру периода пре истека рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН, која му је била позната пре истека рока одређеног наведеним чланом, то произилази да је исти захтев за заштиту права неблаговремен.

Имајући у виду све наведено, наручилац је, по оцени Републичке комисије, имао законски основ да применом члана 152. став 2. ЗЈН поднети захтев за заштиту права одбаци као неблаговремен, због чега је предметна жалба неоснована.

На основу свега изложеног, Републичка комисија је, сходно члану 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Жељко Грошета

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Република Србија – Општина Љиг, Љиг, ул. Карађорђева бр. 7
2. **подносиоцу захтева:** „Minel-Schröder” д.о.о, Београд, ул. Тошин бунар бр. 51

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-3043/2015
Датум, 10.03.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Sani Eсо Vita“, д.о.о., Београд, ул. Пилота Михајла Петровића бр. 79/а, изјављеној против закључка бр. III-352-1/2015 од 14.12.2015. године, наручиоца Градска управа за комуналне послове Града Новог Сада, Нови Сад, ул. Жарка Зрењанина бр. 2, којим је одбачен захтев за заштиту права поднет у отвореном поступку јавне набавке, услуга – уништавање штетних инсеката, ЈН бр. 1.2.23/2015, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа, члана Републичке комисије Бранимира Благојевића и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, број 14/2015, и број 68/2015, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 10.03.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак бр. III-352-1/2015 од 14.12.2015. године, наручиоца Градска управа за комуналне послове Града Новог Сада, Нови Сад, којим је као неблаговремен одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Sani Eco Vita“, д.о.о., Београд поднет у отвореном поступку јавне набавке, услуга – уништавање штетних инсеката, ЈН бр. 1.2.23/2015.

Образложење

У поступку заштите права који је покренут захтевом за заштиту права од стране подносиоца „Sani Eco Vita“, д.о.о., Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), наручилац Градска управа за комуналне послове Града Новог Сада, Нови Сад (у даљем тексту: наручилац) је донео закључак бр. III-352-1/2015 од 14.12.2015. године, којим је одбацио поднети захтев за заштиту права као неблаговремен.

Како је у образложењу конкретног закључка наведено, у Позиву за подношење понуда наведено је да је рок за подношење понуда 10.12.2015. године до 9:00 часова, те да је отварање понуда 10.12.2015. године у 10:00 часова. Подносилац захтева је захтев за заштиту права поднео непосредно наручиоцу дана 10.12.2015. године у 8:39 часова, а како је истим оспорена садржина конкурсне документације, те имајући у виду да је наручилац 21 дан пре отварања понуда објавио измене и допуне конкурсне документације, односно пречишћен текст исте, као и да појашњењима нису вршене измене исте, односно наручилац није предузимао радње након истека рока из члана 149. став 3. ЗЈН, то је предметни захтев за заштиту права по оцени наручиоца неблаговремен.

Против наведеног закључка подносилац захтева је дана 30.12.2015. године поднео жалбу Републичкој комисији, и у образложењу исте, између осталог, навео да је у Позиву за подношење понуда наведено да је рок за подношење понуда 10.12.2015. године до 9:00 часова, да је отварање понуда било предвиђено дана 10.12.2015. године у 10:00 часова, а да је захтев за заштиту права поднео непосредно наручиоцу дана 10.12.2015. године у 8:39 часова. Навео је да је указао наручиоцу на недостатке и неправилности, те дискриминаторске елементе у додатним условима, при чему је наручилац неке примедбе прихватио али није извршио измене конкурсне документације. Услед наведеног, подносилац захтева поново наручиоцу указује на недостатке, постављајући питање везано за захтевани кадровски капацитет понуђача. Појашњењем од 03.12.2015. године наручилац прихвата сугестију али не уноси исту у измењену конкурсну документацију, а захтевани докази такође остају неизмењени.

На основу свега у жалби наведеног, подносилац захтева је предложио да Републичка комисија усвоји жалбу и поништи оспорени закључак наручиоца.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у расположиву документацију предметног поступка јавне набавке, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у Записнику о отварању понуда од дана 10.12.2015. године констатовао да је дана 10.12.2015. године у 8:39 часова примио захтев за заштиту права подносиоца захтева.

По пријему захтева за заштиту права, наручилац је донео закључак бр. III-352-1/2015 од 14.12.2015. године, којим је исти одбацио због неблаговремености, имајући у виду да у предметном поступку јавне набавке у Позиву за подношење понуда објављеном на Порталу јавних набавки 09.11.2015. године наведено је да је рок за подношење понуда 10.12.2015. године до 9:00 часова, те да је отварање понуда 10.12.2015. године у 10:00 часова.

Разматрајући наводе подносиоца захтева које је истакао подношењем предметне жалбе, Републичка комисија је увидом у поднети захтев за заштиту права утврдила да је истим оспорена садржина конкурсне документације у делу предвиђених додатних услова за учешће у поступку јавне набавке, у ком смислу је истим указано на садржину захтева за појашњење конкурсне документације од 05.12.2015. године, који је подносилац захтева упутио наручиоцу везано за услов у погледу пословног капацитета, те одговора наручиоца на предметни захтев за појашњење од 08.12.2015. године. Подносилац захтева је истим истакао да је наручилац услов у погледу пословног капацитета одредио на начин који дискриминише понуђаче и онемогућава конкуренцију, јер је селективним тражењем референце само за део услуге (симулиде и ларве) којим се искључује доказивање услуге сузбијања одраслих форми комараца и крпеља које су у предметној набавци преовлађујуће услуге фаворизовао понуђача који је вршио само услугу сузбијања симулида и ларви. Даљим наводима захтева за заштиту права указао је и на садржину питања упућеног наручиоцу 30.11.2015. године, везано за услов кадровског капацитета, истакавши да је наручилац прихватио изнете сугестије, али исте није унео у измењену конкурсну документацију, при чему је првобитно предвиђени доказ предметног услова остао неизмењен.

Увидом у податке са Портала јавних набавки, утврђено је да је наручилац предметну конкурсну документацију објавио на Порталу јавних набавки дана 09.11.2015. године, те да је 19.11.2015. године извршио и објавио измене конкурсне документације предметног поступка јавне набавке, између осталог и у делу садржине услова пословног капацитета, која је након измена садржала захтев да је понуђач у свакој од претходне две пословне године (2013. и 2014. година) имао реализован минимум један уговор чији је предмет ларвицидни третман симулида и сузбијање ларви комараца и да је укупна реализација по тим уговорима (збир за све уговоре) у наведеном периоду минимум два пута већа од укупне вредности понуде без ПДВ-а за наведене услуге. Поред наведеног, конкурсном документацијом предвиђени услов кадровског капацитета је подразумевао захтеве за одређеним бројем запослених кадрова различитог струковног профила, чије је испуњење требало доказивати достављањем

изјаве понуђача дате под материјалном и кривичном одговорношћу да понуђач испуњава тражени услов, са списком запослених и фотокопијама одговарајућих М образаца из којих се несумњиво може утврдити да су запослени пријављени на обавезно социјално осигурање запослених.

Како је даље утврђено, на питања подносиоца захтева од 30.11.2015. године, наручилац је објавио одговоре 03.12.2015. године, где је између осталог, на примедбу заинтересованог лица поводом захтева да кадрови морају бити запослени на неодређено време код понуђача, да наведено није у складу са чланом 197, 199. и 202. Закона о раду, јер су све врсте уговора на основу којих се ангажују радници изједначени, наручилац одговорио да је конкурсном документацијом одређен додатни услов у погледу кадровског капацитета, у смислу да понуђач на дан објављивања позива за подношење понуда има минимум: одређен број лекара, запослених лица са одређеном стручном спремом..., те да се од понуђача не тражи да има стално запослене, односно запослене на неодређено, напротив наручилац је оставио понуђачу да у складу са одредбама Закона о раду, изабере вид сарадње са трећим лицима (радни однос на одређено, радни однос на неодређено, уговор о делу и др.).

Подносилац захтева је, даље је утврђено, поставио питање наручиоцу дана 05.12.2015. године, којим је указао на садржину услова у погледу пословног капацитета након измена истог од 19.11.2015. године, којим је тражио разјашњење да ли се код доказивања доставља два пута већа вредност само за укупну вредност понуде која се даје за ларвицидни третман, на пример, ако је понуда за ларвицидни третман симулида и сузбијање ларви комараца 1.000.000,00 динара, да ли се онда доставља доказ у минималном износу од 2.000.000,00 динара. те да ли је потребно доставити и доказ пословног капацитета и за одрасле форме комараца, сходно захтеву у техничкој спецификацији за третман одраслих форми комараца где је површина, на којој се врши третман, три пута већа. Истим је указао да се оваквим селективним тражењем референце само за део услуге (симулиде и ларве), којим се искључује доказивање

услуге сузбијања одраслих форми комараца и крпеља, које су у овој јавној набавци преовлађујуће услуге, наручилац поступа дискриминаторски, смањује конкуренцију и даје предност понуђачима који су вршили само услугу сузбијања симулида и ларви комараца". На наведено питање, наручилац је 08.12.2015. године на Порталу јавних набавки објавио одговор, у којем је навео да понуђач треба да докаже да је у 2013. и 2014. години имао реализован по минимум један уговор чији је предмет ларвицидни третман симулида и сузбијање ларви комараца и да је укупна реализација по тим уговорима (збир за све уговоре које понуђач наводи) у наведеном периоду минимум два пута већа од вредности понуде без ПДВ-а за ларвицидни третман симулида и сузбијање ларви комараца. Наручилац је даље навео да се одлучио да спроведе поступак набавке ради закључења уговора за пружање предметних услуга на почетку 2016. године, односно у периоду до априла 2016. године имајући у виду да се са ларвицидним третманом симулида и сузбијањем ларви комараца, у зависности од еколошких услова и биологије инсеката, може почети крајем фебруара, односно почетком марта, те да успешност наведених третмана утиче на смањење броја тих инсеката током године. Наручилац је уакзао да је преко референте листе акценат ставио на ларвицидни третман симулида и сузбијање ларви комараца, јер различите операције не подразумевају нужно исту цену за сваку различиту операцију по јединици мере, а према претходном искуству наручиоца наведене две позиције (ларвицидни третман симулида и сузбијањем ларви комараца) номинално представљају значајан део укупне вредности набавке.

Из наведених околности произилази да је садржина конкурсне документације, у делу који, како то из садржине поднетог захтева за заштиту права произилази, подносилац захтева сматра неприхватљивим и истим оспорава, а који се конкретно односи на услове кадровског и пословног капацитета, учињена познатом од момента објављивања конкурсне документације на Порталу јавних набавки, дакле 09.11.2015. године, односно од момента објављивања измена конкурсне документације 19.11.2015. године, којом је иста измењена у делу услова пословног капацитета, те је током читавог трајања рока за подношење

понуда остала неизмењена, а што указује на могућност оспоравања истог подношењем захтева за заштиту права за све време трајања рока у којем је по закону исти могао бити поднет.

Наиме, одредбом члана 149. став 3. предвиђено је да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања, и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. ЗЈН указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио. Поред наведеног, одредбом члана 149. став 4. ЗЈН предвиђено је да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње које наручилац предузме пре истека рока за подношење понуда а након истека рока из става 3. истог члана сматрати благовременим уколико је поднет најкасније до истека рока за подношење понуда.

У конкретном случају, како је последњи дан за подношење понуда био одређен за 10.12.2015. године, то је последњи дан за подношење захтева за заштиту права (односно последњи дан када је исти морао бити примљен од стране наручиоца) био 03.12.2015. године, а како је предметни захтев за заштиту права поднет дана 10.12.2015. године, дакле на дан одређен као последњи дан за подношење понуда, следи да је исти поднет по протеку законом предвиђеног рока за његово подношење, што ни подносилац захтева није оспорио, већ је у предметној жалби и сам навео да је исти поднео непосредно наручиоцу дана 10.12.2015. године у 8:39 часова.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија налази исправном оцену наручиоца о неблаговременисти поднетог захтева за заштиту права, односно жалбом оспорени закључак наручиоца утемељеним у конкретној одредби ЗЈН.

Наиме, одредбом члана 149. став 2. ЗЈН, предвиђено је да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке, против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено. Конкретно право заинтересованих лица није неограничено, првенствено временски, у смислу законом одређеног рока за оспоравање радњи наручиоца таквим захтевом, а ограничење представља и одредба члана 149. став 7. а у вези са ставом 3. и 4. ЗЈН којом је предвиђено да се, захтевом за заштиту права не могу оспоравати радње наручиоца ако су подносиоцу захтева били или могли бити познати разлози за његово подношење пре истека рока за подношење захтева којим се оспорава садржина конкурсне документације (седам, односно три дана пре истека рока за подношење понуда, у зависности од врсте поступка).

Како је несумњиво утврђено да је конкретно захтевом за заштиту права оспорени део конкурсне документације учињен доступним потенцијалним понуђачима од дана објављивања конкурсне документације, односно измена исте 19.11.2015. године, односно да је део посвећен условима кадровског и пословног капацитета био дефинисан на идентичан начин током трајања рока за подношење понуда, односно трајања рока за подношење захтева за заштиту права у предметној врсти поступка, следи да се има сматрати да је подносилац захтева био односно могао бити упознат са садржином оспорених услова као дела конкурсне документације отвореног поступка од тренутка њеног објављивања, односно објављивања измењене конкурсне документације, дакле 19.11.2015. године. Из наведеног произилази да је имао могућност оспоравања наведеног дела конкурсне документације подношењем захтева за заштиту права од тог момента, када је упознат са њеном садржином, све до истека законског рока за предузимање наведене радње, а који је сходно врсти конкретног поступка износио седам дана пре истека рока за подношење понуда.

Околности на које је указао подносилац захтева наводима жалбе и самог захтева за заштиту права, да је наручиоцу указивано на недо- статке у погледу предметних додатних услова постављањем питања и захтева за појашњење истих, по оцени Републичке комисије не мо- гу бити од утицаја на другачије тумачење рока из члана 149. став 3. ЗЈН у конкретном случају. Одсуство таквог значаја истих произилази из саме садржине захтева за појашњење односно одговора наручиоца на исте, која подразумева да је подносилац захтева дана 03.12.2015. године, дакле у законом предвиђеном року од три дана од дана прије- ма захтева, добио одговор наручиоца на захтев за изменом конкурсне документације у делу услова кадровског капацитета, а који као такав представља саставни и обавезујући део садржине конкурсне доку- ментације без обзира да ли је формализован посебним документом, и који је подносилац оспорио касније поднетим захтевом за заштиту права, дакле у тренутку у којем је још увек имао могућност подношења захтева за заштиту права у року предвиђеном одредбом члана 149. став 3. ЗЈН, обзиром да је наведени дан био последњи дан рока за предузимање предметне радње. Са друге стране, када је у питању за- хтев за појашњење конкурсне документације у делу додатног услова пословног капацитета, исти је поднет наручиоцу 05.12.2015. године, и садржински је обухватао околности о којима је подносилац захтева већ имао сазнање од тренутка када је измењена конкурсна докумен- тација објављена на порталу јавних набавки, дакле 19.11.2015. године, а у којем је тренутку још увек имао могућност за подношење захтева за заштиту права.

Наиме, како је то несумњиво утврђено, захтевом за појашње- њем од 05.12.2015. године, подносилац захтева је заправо тражио појашњење односно одговор којим потврђује да је на јасан начин упознат са садржином предметног услова, те изнео примедбе у по- гледу истог. Одговором од 08.12.2015. године, наручилац је поја- снио садржину наведеног услова у делу у којем је то захтевом за појашњење тражено, те образложио разлоге којима се руководио приликом дефинисања спорног услова, не мењајући притом његову садржину.

У том смислу, следи закључак да конкурсна документација у спорном делу није у том тренутку претрпела измене, већ је у конкретном делу остала истоветна објављеној 19.11.2015. године, те у том смислу такав одговор наручиоца не може бити посматран као новонастала околност која би била основ за примену одредбе члана 149. став 4. ЗЈН.

Дакле, из садржине захтева за појашњењем произилази да је таквим захтевом подносилац навео примедбе које има у погледу конкретно предвиђене садржине услова пословног капацитета, у делу врсте услуга обухваћених истим а из којих произилази став о потреби измене предметног дела конкурсне документације, на које је наручилац негативно одговорио и такав одговор образложио, те се у том смислу наведене примедбе и могу посматрати једино као такве, односно у конкретном случају нису имале карактер питања чији би циљ био појашњење конкретног захтева конкурсне документације, већ образложења самог става подносиоца захтева о потреби измене спорог дела конкурсне документације услед дискриминаторског карактерта истог. Стога, одговор наручиоца од 08.12.2015. године, с обзиром на то да није узроковао било какву измену у садржини конкурсне документације, већ је њиме поновљен и додатно образложен услов пословног капацитета садржине коју је имао од момента објављивања измењене конкурсне документације 19.11.2015. године, није могао имати значај околности која није била или могла бити позната подносиоцу захтева за време трајања рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН. У том смислу, Републичка комисија указује, на подносиоцу захтева је одговорност да посебно води рачуна да појашњења конкурсне документације у делу који му је био познат тражи у временским оквирима и на начин којим ће водити рачуна да остави довољно времена за евентуално оспоравање предметног дела документације подношењем захтева за заштиту права у року из члана 149. став 3. ЗЈН.

Из наведеног произилази да је подносилац захтева конкретне захтеве конкурсне документације које сматра спорним, с обзиром да представљају неизмењени елемент садржине конкурсне документације, могао оспоравати у року законом одређеном за конкретан, у овом случају отворени поступак, из разлога што је исти био односно могао бити познат подносиоцу захтева од тренутка објављивања измењене конкурсне документације (19.11.2015. године), односно исти је био упознат са околношћу пропуштања наручиоца да примедбе које је усвојио у погледу услова кадровског капацитета унесе у измењен текст конкурсне документације од момента објављивања објављивања одговора на предметни захтев за појашњење (03.12.2015. године), а на коју је околност указао захтевом за заштиту права.

Имајући у виду да није поступио на описани начин, што из расположиве документације произилази, већ је садржину конкурсне документације оспорио по истеку рока за подношење захтева за заштиту права којим наведено може оспоравати, Републичка комисија сходно томе, те цитираној законској одредби, предметне наводе жалбе констатује неоснованим.

Имајући у виду све напред наведено, а сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, Републичка Комисија је нашла да поднета жалба није основана, те је одлучила као у диспозитиву решења, будући да је у конкретном случају утврдила да је наручилац поднети захтев за заштиту права правилно оценио као неблаговремен.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Градска управа за комуналне послове Града Новог Сада, Нови Сад, ул. Жарка Зрењанина бр. 2
2. **подносиоцу захтева:** „Sani Eco Vita“, д.о.о., Београд, ул. Пилота Михајла Петровића бр. 79/а

ЧЛАН 151. СТАВ 1. ЗЈН ПОТПУНОСТ И УРЕДНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА

Одредбом члана 151. ЗЈН није прописан начин на који је наручилац дужан да поступи уколико у оквиру поднетог захтева за заштиту права није садржан неки од обавезних елемената из става 1. свог члана ЗЈН, што представља радњу која претходи процесној последици која се састоји у одбацивању непотпуног поднеска која је утврђена ставом 2. овог члана ЗЈН, нити је с друге стране прописано да наручилац нема законску обавезу да подносиоцу захтева упуту позив за допуну таквог, неуредног (непотпуног) захтева за заштиту права, што дакле значи да се на описану процесну ситуацију, у складу са одредбом члана 148. став 5. ЗЈН, сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 148. став 5. ЗЈН изричито прописано да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 58. став 1. ЗУП је прописано да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што је потребно да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини.

Чланом 58. став 2. ЗУП је прописано да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак од почетка био уредан, односно да уколико подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбацити такав поднесак, на коју је последицу нарочито дужан да упозори подносиоца у позиву за исправку поднеска.

Дакле, према члану 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП наручилац има законски основ да одбаци поднети захтев за заштиту права као непотпун једино уколико је, претходно, позвао подносиоца да уреди поднети захтев тако да садржи све што је потребно у смислу члана 151. став 1. ЗЈН, па подносилац не поступи по позиву у остављеном року или не допуни поднети захтев у складу са позивом за допуну, који при томе мора да садржи јасну поуку о начину на који би требало извршити допуну, јасно назначен рок за допуну и последице пропуштања.

При томе, обавеза наручиоца да позове подносиоца захтева да изврши уређење евентуално неуредног захтева за заштиту права, која произилази из члана 148. став 5. ЗЈН у вези са одредбом члана 58. став 1. ЗУП, нужно подразумева његову дужност да у позиву за допуну најпре констатује у чему се састоје недостаци у садржини поднетог захтева за заштиту права, те да, потом, на адекватан и прецизан начин поучи подносиоца захтева у чему се састоје његове обавезе у погледу уређења поднетог захтева, тј. на који начин је дужан да поступи да би отклонио утврђене недостатке.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-1176/2016
Датум, 28.09.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Клима М“ д.о.о. Београд, Булевар Деспота Стефана бр. 109а/2, чији је пуномоћник Лука Никотић, адвокат из Београда, ул. Стевана Опачића бр. 8/41, изјављеној против закључка бр. 227 – 15 од 16.08.2016. године, наручиоца Република Србија, Министарство одбране, Војна пошта 2977, Београд, ул. Генерала Павла Јуришића Штурма бр. 33, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – климатизација амфитеатара у објекту KN – 25 у касарни „Генерал Јован Мишковић“ у Београду, јавна набавка број 72/16, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 24.06.2016. године, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа, те чланице Републичке комисије Весне Станковић и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу члана 139. и члана 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 28.09.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак бр. 227 – 15 од 16.08.2016. године, наручиоца Република Србија, Министарство одбране, Војна пошта 2977, Београд, којим је као непотпун одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Klima М“ д.о.о. Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – климатизација амфитеатара у објекту KN – 25 у касарни „Генерал Јован Мишковић“ у Београду, јавна набавка број 72/16, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 24.06.2016. године.

Образложење

Наручилац Република Србија, Министарство одбране, Војна пошта 2977, Београд (у даљем тексту: наручилац) је дана 16.08.2016. године, донео закључак бр. 227 – 15 којим је као непотпун одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева „Klima М“ д.о.о. Београд (у даљем тексту: подносилац захтева) поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – климатизација амфитеатара у објекту KN – 25 у касарни „Генерал Јован Мишковић“ у Београду, јавна набавка број 72/16, укупне процењене вредности у износу од 3.300.000,00 динара без ПДВ-а, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 24.06.2016. године.

Према разлозима који су наведени у образложењу поменутог закључка, наручилац је своју одлуку засновао на чињеници да у прилогу поднетог захтева за заштиту права није достављена потврда о уплаћеној такси у износу од 120.000,00 динара, већ у износу од 60.000,00 динара.

Наиме, наручилац је навео да је предметни поступак јавне набавке који је спроводио у конкретном случају покренут по правилима отвореног поступка јавне набавке, иако његова процењена вредност одговара вредности за коју је могуће спровести поступак јавне набавке мале вредности, а услед чега је подносилац захтева био дужан да сходно члану 156. став 1. тачка 4. ЗЈН изврши уплату таксе у износу од 120.000,00 динара.

Подносилац захтева је благовремено поднео жалбу против наведеног закључка наручиоца, а коју је Републичка комисија примила и завела дана 22.08.2016. године.

У поднетој жалби, подносилац захтева је указао да је наручилац, сходно члану 58. став 1. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010; у даљем тексту: ЗУП) у конкретном случају био у обавези да позове подносиоца захтева да предметни захтев за заштиту права допуни у примереном року, а не да исти одбаци као непотпун.

Из наведеног подносилац захтева је предложио да Републичка комисија поништи закључак наручиоца бр. бр. 227 – 15 од 16.08.2016. године, те да наложи даље поступање у вези са садржином захтева за заштиту права.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Дана 19.04.2016. године наручилац је донео одлуку о покретању предметног поступка јавне набавке („одлука бр. 72“), у којој је наведено да исти спроводи као отворени поступак јавне набавке, а чија укупна процењена вредност износи 3.300.000,00 динара.

Дана 11.08.2016. године подносилац захтева је поднео захтев за заштиту права, којим је оспорио садржину Одлуке о додели уговора бр. 277 – 12 од 01.08.2016. године у предметном поступку јавне набавке. Како је уз захтев за заштиту права на име доказа о уплати таксе подносилац захтева доставио потврду о уплати таксе у укупном износу од 60.000,00 динара, то је наручилац исти одбацио из разлога што иста није уплаћена у износу од 120.000,00 динара сходно члану 156. став 1. тачка 4. ЗЈН, с обзиром на то да је предметни поступак јавне набавке покренут као отворени поступак, иако је његова процењена вредност нижа од номиналног износа одређеног у члану 39. став 1. ЗЈН.

Чланом 151. став 1. ЗЈН таксативно су наведени садржински обавезни елементи захтева за заштиту права, те је под тачком 6. предвиђено да захтев за заштиту права мора да садржи потврду о уплати таксе из члана 156. ЗЈН.

Чланом 148. став 5. ЗЈН прописано је да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 58. став 1. ЗУП прописано је да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини.

Чланом 58. став 2. ЗУП прописано је да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак био од почетка уредан. Ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбацили такав поднесак. На ову последицу подносилац ће се нарочито упозорити у позиву за исправку поднеска. Против тог закључка дозвољена је посебна жалба.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је подносилац захтева у прилогу поднетог захтева за заштиту права, а као обавезног елемента садржине истог, доставио потврду о уплати таксе, прописану чланом 151. став 1. тачка 6. ЗЈН, у укупном износу од 60.000,00 динара.

Надаље произилази да је наручилац, у фази претходне провере захтева за заштиту права, утврдио да је подносилац захтева уз поднети захтев за заштиту права приложио потврду о уплати таксе у укупном износу од 60.000,00 динара, услед чега је исти одбачен као непотпун, с обзиром на то да је предметни поступак јавне набавке покренут као отворени поступак, те је иста морала бити уплаћена у износу од 120.000,00 динара сходно члану 156. став 1. тачка 4. ЗЈН.

Међутим, оно што неспорно произилази из документације везане за предметну јавну набавку, а која је достављена Републичкој комисији од стране наручиоца, јесте чињеница да наручилац пре доношења оспореног закључка није позвао подносиоца захтева да уреди предметни захтев за заштиту права.

Наиме, Републичка комисија указује да је одредбом члана 151. став 2. ЗЈН прописано да ће, уколико поднети захтев за заштиту права не садржи све законом прописане елементе из члана 151. став 1. ЗЈН (између осталих и потврду о уплати таксе из члана 156. ЗЈН), наручилац такав захтев одбацити закључком.

Међутим, чланом 151. ЗЈН није уређен начин на који је наручилац дужан да поступи уколико неки од обавезних елемената није садржан у оквиру поднетог захтева за заштиту права, што значи да се на описану процесну ситуацију, у складу са одредбом члана 148. став 5. ЗЈН, примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Са тим у вези, Републичка комисија посебно указује да сходно члану 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП, наручилац има законски основ да одбаци поднети захтев за заштиту права као непотпун једино уколико је, претходно, позвао подносиоца да уреди

поднети захтев тако да садржи све што је потребно у смислу члана 151. став 1. ЗЈН, па подносилац не поступи по позиву у остављеном року или не допуни поднети захтев у складу са позивом за допуну, који при томе мора да садржи јасну поуку о начину на који би требало извршити допуну, јасно назначен рок за допуну и последице пропуштања.

Дакле, саставни део уредног захтева за заштиту права је између осталог и релевантан доказ о уплати таксе, који, као такав представља обавезни елемент садржине истог, и који, уколико није приложен, односно уколико је приложен као у конкретној ситуацији али у непотпуном износу, као и сваки други недостајући елемент који је набројан у члану 151. став 1. ЗЈН подлеже уређењу, сходно члану 58. став 1. ЗУП.

При томе, обавеза наручиоца да позове подносиоца захтева да изврши уређење евентуално неуредног захтева за заштиту права, са јасном поуком о начину на који је неопходно извршити допуну као и назначеним роком за допуну те последицама пропуштања, прописана одредбом члана 58. став 1 ЗУП, нужно подразумева његову дужност да у позиву за допуну најпре констатује у чему се састоје недостаци у садржини поднетог захтева за заштиту права, те да, потом, на адекватан и прецизан начин поучи подносиоца захтева у чему се састоје његове обавезе у погледу уређења поднетог захтева, тј. на који начин је дужан да поступи да би отклонио утврђене недостатке.

Из изнетог произилази да је наручилац, уколико је увидео да подносилац захтева није доставио адекватан доказ о уплати таксе за захтев за заштиту права који је поднет у предметном поступку јавне набавке, требало да позове подносиоца захтева, у складу са одредбом члана 58. став 1. ЗУП, да уреди захтев у том делу.

Како наручилац у предметном поступку јавне набавке није поступио на наведени начин, то је Републичка комисија утврдила да је поднета жалба основана, те је сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву решења.

Међутим, како је подносилац захтева у прилогу предметне жалбе доставио потврду о уплати таксе издату од стране „Raiffeisen banka“ а.д. Београд од 19.08.2016. године, а као доказ о уплати преосталог износа од 60.000,00 динара на име таксе за поднети захтев за заштиту права из члана 151. став 1. тачка 6. ЗЈН, то Републичка комисија констатује да је подносилац захтева доставио адекватан доказ да је извршена односно реализована уплата таксе за захтев за заштиту права поднет у предметном поступку јавне набавке у складу са чланом 156. став 1. ЗЈН, у укупном износу од 120.000,00 динара.

Наручилац је дужан да, у року од 5 (пет) дана од пријема овог решења, утврди испуњеност процесних претпоставки у смислу члана 152. ЗЈН, те да, сходно члану 153. став 1. и 2. ЗЈН, или решењем усвоји захтев за заштиту права или достави Републичкој комисији одговор у којем ће се изјаснити на све наводе захтева за заштиту права и комплетну документацију из поступка јавне набавке, а ради одлучивања о захтеву за заштиту права.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Република Србија, Министарство одбране, Војна пошта 2977, Београд, ул. Генерала Павла Јуришића Штурма бр. 33
2. **подносиоцу захтева:** „Klima M“ д.о.о. Београд, Булевар Деспота Стефана бр. 109а/2
3. **пуномоћнику подносиоца захтева:** Лука Никотић, адвокат из Београда, ул. Стевана Опачића бр. 8/41

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-996/2016
Датум, 27.07.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, ВУ „Дедине“, Београд, ул. Делиградска бр. 40а, изјављеној против закључка XIX-05 бр. 404-18/2016 од 15.07.2016. године, наручиоца Република Србија, Град Београд, Градска управа града Београда, Секретаријат за социјалну заштиту, Београд, ул. 27. марта бр. 43-45, којим је одбачен захтев за заштиту права поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – припрема и дистрибуција obroka за социјално-материјално угрожене кориснике на територији града Београда, број јавне набавке 7/16, за који је позив за подношење понуда објављен дана 28.04.2016. године, на Порталу јавних набавки, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић, као председнице већа, чланова Републичке комисије Жељка Groшете и Бранислава Цветковића као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, број 14/2015, и број 68/2015, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 27.07.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ закључак XIX-05 бр. 404-18/2016 од 15.07.2016. године, наручиоца Република Србија, Град Београд, Градска управа града Београда, Секретаријат за социјалну заштиту, Београд, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, ВУ „Дедиње“, Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – припрема и дистрибуција obroka за социјално-материјално угрожене кориснике на територији града Београда, број јавне набавке 7/16, за који је позив за подношење понуда објављен дана 28.04.2016. године, као непотпун.

Образложење

У поступку заштите права који је покренут захтевом за заштиту права од стране подносиоца захтева Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, ВУ „Дедиње“, Београд (у даљем тексту: подносилац захтева), наручилац Република Србија, Град Београд, Градска управа града Београда, Секретаријат за социјалну заштиту, Београд (у даљем тексту: наручилац) је донео закључак XIX-05 бр. 404-18/2016 од 15.07.2016. године, којим је одбацио поднети захтев за заштиту права као непотпун.

Како је у образложењу закључка наведено, наручилац је, проверавајући да ли поднети захтев за заштиту права садржи све елементе из члана 151. ЗЈН, утврдио да подносилац захтева није доставио потврду о уплати таксе из члана 156. ЗЈН. Наручилац је дана 11.07.2016. године, упутио подносиоцу захтева Позив за допуну захтева и оставио рок од два дана за допуну истог. Подносилац захтева је дописом од 12.07.2016. године обавестио наручиоца да је на основу члана 18. став 1. тачка 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“ бр. 65/2013), као државни орган, ослобођен плаћања таксе. По оцени наручиоца, у конкретном случају би био грубо прекршен ЗЈН, као и начела прописано овим Законом, уколико би поступао по пред-

метном захтеву за заштиту права појединих понуђача, иако не садржи све обавезне елементе из члана 151. ЗЈН. Стога, како подносилац захтева није доставио потврду о уплати таксе из члана 156. ЗЈН, наручилац је захтев за заштиту права одбацио као непотпун.

Против наведеног закључка подносилац захтева је дана 18.07.2016. године, поднео жалбу Републичкој комисији, и у образложењу исте, између осталог, навео да је учествовао у предметном поступку јавне набавке и да је доставио доказ о разврставању као државног органа, а да је у складу са чланом 18. став 1. тачка 4. Закона о републичким административним таксама, државни орган ослобођен плаћања таксе, те да наручилац није овлашћен да процењује и мења правни статус понуђача и да би евентуалном уплатом таксе, одговорна лица подносиоца захтева директно прекршила одредбе Закона о републичким административним таксама. Указао је и да је наручилац управо својим поступањем нарушио начело једнакости понуђача.

На основу свега у жалби наведеног, подносилац захтева је предложио да Републичка комисија усвоји жалбу.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у поднети захтев за заштиту права од 08.07.2016. године, утврђено је да уз исти није достављена потврда о уплати таксе из члана 156. ЗЈН.

Затим је утврђено да се наручилац дописом XIX-05 бр. 404-18/16 од 11.07.2016. године, позвао подносиоца захтева да исти допуни, јер не садржи доказ из члана 151. став 1. тачка 6. ЗЈН, и указао да уколико исти не поступи у складу са позивом наручиоца, наручилац ће захтев за заштиту права одбацити закључком. Поступајући по наведеном позиву подносилац захтева је наручиоцу доставио допис бр. 1347-7 од 12.07.2016. године, у којем је, позивајући се на одредбу члана 18. став 1. тачка 4. Закона о републичким административним таксама, навео да је ослобођен плаћања исте.

Одредбом члана 148. став 2. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права може да поднесе Управа за јавне набавке, Државна ревизорска институција, јавни правобранилац и грађански надзорник, док је ставом 4. овог члана прописано да у случају подношења захтева за заштиту права из става 2. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се примењују у случају подношења захтева од стране подносиоца захтева из става 1. овог члана, осим одредбе члана 156. став 1. овог закона.

Одредбом члана 151. став 1. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права садржи: 1) назив и адресу подносиоца захтева и лице за контакт; 2) назив и адресу наручиоца; 3) податке о јавној набавци која је предмет захтева, односно о одлуци наручиоца; 4) повреде прописа којима се уређује поступак јавне набавке; 5) чињенице и доказе којима се повреде доказују; 6) потврду о уплати таксе из члана 156. овог закона; 7) потпис подносиоца.

Дакле, у конкретном случају је неспорно да подносилац захтева није по позиву наручиоца 11.07.2016. године доставио доказ о уплати таксе из члана 156. ЗЈН за поднети захтев захтев за заштиту права, нити је, како то произилази из поднете жалбе, имао намеру да уплати таксу за исти захтев, са образложењем да је доставио доказ о разврставању као државног органа, а да је у складу са чланом 18. став 1. тачка 4. Закона о републичким административним таксама, државни орган ослобођен плаћања таксе.

Међутим, одредбом члана 151. став 1. ЗЈН дефинисана је обавезна садржина захтева за заштиту права, као процесне претпоставке за поступање наручиоца и Републичке комисије по поднетом захтеву за заштиту права. Наведеном одредбом су предвиђени обавезни елементи које захтев за заштиту права садржи, међу којима је и потврда о уплати таксе. Наиме, потврда о уплати таксе служи као доказно средство на основу којег се утврђује податак о постојању битног процесног предуслова за иницирање поступка заштите права – податак о томе да је уплаћена законом прописана такса. Уколико доказ о извршеној уплати таксе није приложен, та околност као и сваки други недостајући елемент захтева набројан у члану 151. став 1. ЗЈН, подлеже уређењу и одбацивању уколико не буде уређен у року и на начин наведен у

позиву за допуну, односно уређење захтева, а у складу са чланом 58. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01, "Сл. Гласник РС" бр. 30/10)

Како је део уредног захтева за заштиту права и доказ који закон изричито дефинише као потврду о уплати таксе, то Републичка комисија указује да такса за поднети захтев за заштиту права представља посебну таксу прописану ЗЈН, а не републичку административну таксу, у смислу Закона о републичким административним таксама ("Сл. гласник РС", бр. 43/03, 51/03 - исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 - др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11 и 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15 и 50/16), с обзиром да сама такса за подношење захтева за заштиту права у поступцима јавних набавки, као и њен износ (тарифа) нису предвиђени истим.

Поред наведеног, Републичка комисија указује и да су одредбама члана 148. став 2. и 4. ЗЈН изричито прописани изузеци од општег правила да је потврда о уплати таксе обавезан елемент захтева за заштиту права, односно таксативно су наведени државни органи и организације, који могу поднети захтев за заштиту права, а нису дужни да плаћају прописану таксу за поднети захтев.

Такође, Републичка комисија указује и да уколико би се прихватио став подносиоца захтева да су државни органи ослобођени плаћања таксе за поднети захтев за заштиту права, исти би био у супротности са једним од основних начела ЗЈН, начелом једнакости понуђача, имајући у виду да је истим прописано да је наручилац дужан да у свим фазама поступка јавне набавке обезбеди једнак положај свим понуђачима.

Имајући у виду све наведено, Републичка комисија указује да подносилац захтева нема основа да се позива на одредбе Закона о републичким административним таксама, те је наручилац исправно поступио када је предметни захтев одбацио као непотпун.

Надаље Републичка комисија указује да се смисао и разлози прописивања обавезе уплате таксе пре свега огледају у објективној потреби да странка која узима учешће у поступку заштите права уплати одређе-

на новчана средства на име таксе за поднети захтев за заштиту права како би се спречила злоупотреба права на покретање поступка заштите.

Такође, смисао ових одредби у директној је вези и са начелом економичности и ефикасности вођења поступка јавне набавке које обавезује наручиоца да поступак спроводи и доделу уговора врши у роковима и на начин прописан овим законом, са што мање трошкова везаних за поступак и извршење јавне набавке, а о коме и Републичка комисија мора да води рачуна приликом одлучивања о захтеву за заштиту права јер је у складу са чланом 156. став 8. ЗЈН Републичка комисија одлучује о трошковима поступка заштите права и само одлука Републичке комисије представља извршни наслов на основу кога је међутим наручилац у обавези да изврши накнаду трошкова насталих по основу заштите права у оспореном поступку јавне набавке, а међу које превасходно спадају трошкови уплаћене таксе одређене у износу предвиђеном чланом 156. став 1. тач. 1) до 7) ЗЈН.

Услед наведеног, Републичка комисија је нашла да поднета жалба није основана, те је одлучила као у диспозитиву решења,

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Република Србија, Град Београд, Градска управа града Београда, Секретаријат за социјалну заштиту, Београд, ул. 27. марта бр. 43-45;
2. **подносиоцу захтева:** Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, ВУ „Дедиње“, Београд, ул. Делиградска бр. 40а.

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-365/2016
Датум, 05.05.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева «ЕПОХА» д.о.о. из Пожеге, Бакионица ББ, чији је пуномоћник адвокат Драгомир Петровић из Пожеге, ул. Уче Димитријевића бр. 11, поднетој против закључка II-03 број 404-181/16 од 11.03.2016. године, који је донет у поступку заштите права покренутом у вези отвореног поступка јавне набавке добара – поклон пакети за новорођенчад, ЈН бр. 2/16, за који је дана 18.01.2016. године објављен позив за подношење понуда на Порталу јавних набавки, наручиоца Градске општине Чукарица – Управе градске општине из Београда, Шумадијски трг 2, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа те чланова Републичке комисије Бранислава Цветковића и Бранимира Благојевића, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 05.05.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак II-03 број 404-181/16 од 11.03.2016. године којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева «ЕПОХА» д.о.о. из Пожеге, поднет поводом отвореног поступка јавне набавке добара – поклон пакети за новорођенчад, ЈН бр. 2/16, за којој је дана 18.01.2016. године објављен позив за подношење понуда на Порталу јавних набавки, наручиоца Градске општине Чукарица – Управе градске општине из Београда.

Образложење

Захтев за заштиту права који је у предметном поступку јавне набавке, чија је укупна процењена вредност опредељена на износ од 6.666.667,00 динара без ПДВ, поднео подносилац захтева «ЕПОХА» д.о.о. из Пожеге, који је код наручиоца примљен и заведен дана 09.03.2016. године одбачен је закључком II-03 број 404-181/16 од 11.03.2016. године. У изреци предметног закључка је наведено да се поменути захтев за заштиту права одбацује као "недозвољен" и као "некомплетан".

Према разлозима који су наведени у образложењу поменутог закључка, наручилац сматра да је предметни захтев за заштиту права:

- "недозвољен" зато што се подносилац захтева није "понашао као заинтересовано лице, односно као лице које има интерес да закључи уговор о јавној набавци" и то стога што није у складу са чланом 63. ЗЈН тражио додатне информације у вези са садржином конкурсне документације и оспоравао услов који се односио на обавезу прилагања уговора са потврдама о промету као доказ на околност да испуњава додатни услов за учешће у вези траженог нивоа финансијског капацитета у износу од 16.000.000,00 динара, нити је навео

разлоге у вези са тим на који начин би му била причињена штета због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, уз додатну напомену да је захтев за заштиту права упутио у временском интервалу у ком је наручилац могао да закључи уговор о јавној набавци;

- "некомплетан" јер сходно члану 151. ЗЈН не садржи потврду о уплати таксе из члана 156. ЗЈН, а на основу упутства о уплати таксе за подношење захтева за заштиту права.

Подносилац захтева је благовремено поднео жалбу против наведеног закључка наручиоца. Наведени поднесак је упућен путем препоручене поштанске пошиљке предате пошти ради слања дана 17.03.2016. године, а код поступајућег органа је примљен и заведен дана 21.03.2016. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

На основу увида извршеног у документацију која се односи на предметни поступак јавне набавке, Републичка комисија најпре констатује да је утврдила да је подносилац захтева био учесник предметног поступка јавне набавке у својству понуђача, који је у складу са одредбом члана 3. став 1. тачка 3. ЗЈН стекао подношењем понуде ради учешће у истом.

Даље, Републичка комисија констатује да из садржине записника о отварању понуда од 18.02.2016. године, извештаја о стручној оцени понуда од 19.02.2016. године и одлуке о додели уговора II-03 број 404-181/16 од 23.02.2016. године, недвосмислено произилази да су ради учешћа у предметном поступку јавне набавке биле поднете само две понуде, тј. понуда подносиоца захтева који је понудио нижу цену и износу од 5.754.9997,00 динара без ПДВ и понуда понуђача «ANDING TRADE» d.o.o. из Београда који је понудио вишу цену у износу од 6.206.000,00 динара.

На основу увида у садржину извештаја о стручној оцени понуда и одлуке о додели уговора, Републичка комисија констатује да је фаза стручне оцене у предметном поступку јавне набавке окончана тако што је понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива са образложењем да као њен саставни део нису били приложени докази на околност испуњености додатних услова за учешће, односно да нису биле приложене копије уговора за потврдама, док је уговор о јавној набавци додељен понуђачу «ANDING TRADE» d.o.o. из Београда.

Имајући у виду претходно наведено, Републичка комисија констатује да се из садржине расположиве документације о конкретном поступку јавне набавке основано може претпоставити да је непосредан повод за подношење предметног захтева за заштиту права (који је код наручиоца био примљен и заведен дана 09.03.2016. године), био управо напред утврђени исход стручне оцене понуда коју је наручилац спровео у предметном поступку јавне набавке.

Полазећи од чињенице да је предметни захтев за заштиту права поднет од стране лица које је било учесник предметног поступка јавне набавке у статусу понуђача, то Републичка комисија пре свега констатује да у смислу члана 148. став 1. ЗЈН, наручилац није имао законски основ да питање активне легитимације утврђује са становишта радњи које јесте или није предузимао у фази пре него што је истекао рок за подношење понуда, дакле пре него што је стекао статус понуђача.

Наиме, питање постојање активне легитимације за подношење захтева за заштиту права на страни лица које је у поступку јавне набавке стекло статус понуђача тако што је доставило своју понуду ради учешћа у истом може се, у смислу члана 148. став 1. ЗЈН, утврђивати само са становишта да ли се ради о лицу код којег постоји интерес да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или је могао претрпети штету због поступања наручиоца које је противно одредбама ЗЈН, при чему је у овом случају реч о радњама наручиоца које су предузете у фази стручне оцене понуда које су биле од утицаја на начин на који је иста окончана.

Поред наведеног, Републичка комисија додатно констатује да одредба члана 148. став 1. ЗЈН уопште не успоставља основ да се питање активне легитимације разматра са становишта да ли је подносилац захтева "у складу са чланом 63. ЗЈН тражио додатне информације у вези са садржином конкурсне документације", нити је у том смислу релевантно питање да ли је "захтев за заштиту права упућен у временском интервалу у ком је наручилац могао да закључи уговор о јавној набавци", посебно имајући у виду да је одредбом члана 149. став 6. ЗЈН изричито прописано да у отвореном поступку рок за доношење захтева за заштиту права после доношења одлуке о додели уговора износи десет дана од дана њеног објављивања на Порталу јавних набавки, док је чланом 112. став 1. ЗЈН, између осталог, такође изричито прописано да наручилац може да закључи уговор о јавној набавци тек ако у року предвиђеном овим законом није поднет захтев за заштиту права.

Даље, Републичка комисија констатује да се на основу садржине расположиве документације о конкретном поступку јавне набавке може закључити да у конкретном случају наручилац уопште није у смислу члана 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП претходно позвао подносиоца захтева да изврши уређење поднетог захтева за заштиту права тако да исти садржи све обавезне елементе утврђене чланом 151. став 1. ЗЈН, што за последицу има да исти није имао законски основ да применом члана 151. став 2. ЗЈН предметни поднесак одбаци као непотпун.

Наиме, чланом 151. ЗЈН је прописано који елементи чине обавезну садржину захтева за заштиту права те је, између осталог, утврђено да такав статус има и потврда о уплати таксе из члана 156. овог закона.

Међутим, чланом 151. ЗЈН није утврђен начин на који је наручилац дужан да поступи уколико неки од обавезних елемената није садржан у оквиру поднетог захтева за заштиту права, што представља радњу која претходи процесној последици која се састоји у одбацивању непотпуног поднеска, нити је с друге стране прописано да исти нема законску обавезу да поступи на наведени начин,

што дакле значи да се на описану процесну ситуацију, у складу са одредбом члана 148. став 5. ЗЈН, примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Ово стога што је чланом 148. став 5. ЗЈН изричито прописано да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 58. став 1. ЗУП је прописано да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што је потребно да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини.

Чланом 58. став 2. ЗУП је прописано да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак од почетка био уредан, односно да уколико подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбацити такав поднесак, на коју је последицу нарочито дужан да упозори подносиоца у позиву за исправку поднеска.

Дакле, сходно члану 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП наручилац има законски основ да одбаци поднети захтев за заштиту права као непотпун једино уколико је, претходно, позвао подносиоца да уреди поднети захтев тако да садржи све што је потребно у смислу члана 151. став 1. ЗЈН, па подносилац не поступи по позиву у остављеном року или не допуни поднети захтев у складу са позивом за допуну, који при томе мора да садржи јасну поуку о начину на који би требало извршити допуну, јасно назначен рок за допуну и последице пропуштања.

При томе, обавеза наручиоца да позове подносиоца захтева да изврши уређење евентуално неуредног захтева за заштиту права, прописана одредбом члана 58. став 1. ЗУП, нужно подразумева његову дужност да у позиву за допуну најпре констатује у чему се састоји недостаци у садржини поднетог захтева за заштиту права, те да, потом, на адекватан и прецизан начин поучи подносиоца захтева у чему се

састоје његове обавезе у погледу уређења поднетог захтева, тј. на који начин је дужан да поступи да би отклонио утврђене недостатке.

На основу свега напред наведеног Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба основана, односно да у конкретном случају наручилац није имао законски основ да предметни захтев за заштиту права одбаци из разлога који су констатовани у закључку II-03 број 404-181/16 од 11.03.2016. године те је, сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву решења.

Наручилац је дужан да после пријема овог решења, сходно одредби члана члану 148. став 5. ЗЈН у вези члана 58. став 1. и 2. ЗУП, у року од 5 (пет) дана позове подносиоца захтева, да изврши уређење предметног поднеска, при чему је дужан да га на прецизан и јасан начин поучи у чему се састоје његове обавезе у том погледу, уз назнаку да је тражено уређење неопходно извршити у року примереном року, који је наручилац дужан да конкретизује а чији ће ток почети од наредног дана од дана када подносиоцу буде достављен захтев за допуну, уз обавезну напомену да је последица пропуштања поменутог рока одбацавање поднетог захтева.

Када се стекну све процесне претпоставке за мериторно одлучивање о поднетом захтеву, наручилац је дужан да о истом одлучи или да поступи на начин прописан одредбама члана 153. став 1. тачка 2. ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Градска општина Чукарица – Управа градске општине, Београд, Шумадијски трг 2
2. **подносиоцу захтева:** «ЕПОХА» д.о.о, Пожега, Бакионица ББ
3. **пуномоћнику подносиоца захтева:** адвокат Драгомир Петровић, Пожега, ул. Уче Димитријевића бр. 11

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-2482/2015
Датум, 10.11.2015. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева «STIM» d.o.o. из Новог Београда, Булевар Зорана Ћинђића бр. 115, поднетој против закључка бр. Н-126/22-2 од 09.09.2015. године, који је донет у поступку заштите права покренутом у вези поступка јавне набавке мале вредности, обликованог по партијама – набавка санитетског материјала и материјала за дезинфекцију, ЈН бр. МВ 2Д/, за који је позив за подношење понуда дана 13.08.2015. године објављен на Порталу јавних набавки, наручиоца Дома здравља «Стари град» из Београда, ул.Симића бр. 27, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа те чланице Републичке комисије Хане Хукић и члана Републичке комисије Жељка Грошете, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 124/2012, 14/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 10.11.2015. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак бр. Н-126/22-2 од 09.09.2015. године којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева «STIM» d.o.o. из Новог Београда, поднет у поступку јавне набавке мале вредности, обликованом по партијама – набавка санитетског материјала и материјала за дезинфекцију, ЈН бр. МВ 2Д/, за који је позив за подношење понуда дана 13.08.2015. године објављен на Порталу јавних набавки, наручиоца Дома здравља «Стари град» из Београда.

Образложење

Захтев за заштиту права који је у предметном поступку јавне набавке, чија је укупна процењена вредност опредељена на износ од 3.099.920,20 динара без ПДВ, поднео подносилац захтева «STIM» d.o.o. из Новог Београда, који је код наручиоца примљен и заведен дана 07.09.2015. године одбачен је закључком бр. Н-126/22-2 од 09.09.2015. године у делу који се односи на партије 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 80, 83, 85, 92, 95, 96, 97, 98.

Наведени захтев је поднет након што је дана 01.09.2015. године на интернет страници наручиоца објављена одлука о додели уговора бр. Н-126/22 од 01.09.2015. године којом је од стране наручиоца окончана фаза стручне оцене понуда за партије 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 22, 25, 26, 27, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44, 50, 53, 54, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 68, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 79, 80, 83, 84, 85, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98.

За партије 1, 4, 5, 14, 19, 20, 21, 23, 24, 28, 29, 30, 38, 40, 45, 48, 49, 51, 52, 55, 56, 54, 65, 66, 67, 72, 76, 77, 78, 81, 82, 86, 88, 88А, 98, 90 и 99 предметни поступак јавне набавке је окончан доношењем одлуке о обустави бр. Н-126/23 од 02.09.2015. године

У изреци наведеног закључка је опредељено да се предметни захтев за заштиту права одбацује због тога што не садржи елементе из члана 151. став 1. тачка 5. ЗЈН, док из образложења истог произилази да је такву одлуку наручилац засновао на оцени да подносилац захтева није приложио доказе за наводе изнете у поменутом поднеску.

Подносилац захтева је дана 11.09.2015. године, путем непосредне предаје на пријемној писарници поступајућег орган, благовремено поднео жалбу против наведеног закључка наручиоца.

Оспоравајући правилност начина на који је наручилац поступао поводом предметног захтева за заштиту права, подносилац захтева је указао да је у оквиру наведеног поднеска јасно определио да је оспорио стручну оцену понуда у партијама 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 80, 83, 85, 92, 95, 96, 97, 98 због тога што сматра да понуде понуђача «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца, «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда и «PMM Surgical Med» d.o.o. из Београда, којима су додељени уговори за наведене партије нису поднете у складу са конкурсном документацијом, односно стручну оцену спроведену у партијама 55, 56, 78, 81 и 90 зато што сматра да је иста требало да буде окончана тако што би се њему доделио уговор о јавној набавци на основу члана 107. став 1. тачка 4. ЗЈН.

Поред наведеног, поднетим захтевом је указано да је наручилац одбацујући захтев за заштиту права расправљао о садржини истог као да доноси решење о усвајању или одбијању, због чега сматра да образложење није у складу са изреком закључка, уз додатну напомену да је поводом истог поднеска наручилац донео две одлуке, тј. решење бр. Н-126/22-3 од 09.09.2015. године којим га је делимично усвојио као и оспорени закључак којим га је одбацио.

Имајући у виду претходно наведено, подносилац захтева је предложио да се оспорени закључак поништи.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа достављене документације, која је примљена дана 11.09.2015. године, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Анализом садржине захтева за заштиту права којим је инициран предметни поступак заштите права, Републичка комисија констатује да је утврдила да је правилност начина на који је спроведена стручна оцене понуда у партијама 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 80, 83, 85, 92, 95, 96, 97, 98 те у партијама 55, 56, 78, 81 и 90 оспорена подношењем захтева за заштиту права од стране подносиоца захтева.

Из садржине поднетог захтева произилази да подносилац захтева сматра да је понуда понуђача понуђача «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца неприхватљива због тога што:

- је приликом њеног сачињавања поменути понуђач користио образце из првобитно објављене верзије конкурсне документације (тј. оне која је објављена на Порталу јавних набавки дана 17.08.2015. године), односно да је потребне податке унео у образац спецификације и модела уговора који су представљали њен саставни део, а не у одговарајуће образце садржане у последњој и коначној верзији конкурсне документације која је објављена на Порталу јавних набавки дана 20.08.2015. године, те стога што као саставни део поменуте понуде нису приложене измене и допуне конкурсне документације које су биле објављене на Порталу јавних набавки дана 18.09.2015. године,
- као њен саставни део нису приложени докази опредељени у тачки 3.2.4. конкурсне документације, а у ком делу је Републичка комисија на основу увида у исту утврдила да су у питању докази чије је достављање било предвиђено ради доказивања испуњености обавезног услова за учешће у предметном поступку јавне набавке из члана 75. став 1. тачка 5. ЗЈН а то су:
 - 1) решење Агенције за лекове и медицинска средства Србије којим се понуђачу издаје дозвола за стављање у промет медицинског средства или решење Агенције за лекове и медицинска средства Србије којим се понуђачу издаје обнова дозволе за стављање у промет медицинског средства;

- 2) овлашћење (одговарајући документ – овлашћење, уговор, пуномоћје, дозвола и сл.) за учешће у поступку јавне набавке издато од стране носиоца дозволе за стављање медицинског средства у промет - овлашћење (одговарајући документ – овлашћење, уговор, пуномоћје, дозвола и сл.,) за учешће у поступку јавне набавке издато од стране произвођача медицинског средства који је и носилац дозволе за стављање у промет медицинског средства.

Такође, из садржине поднетог захтева произилази да из наведених разлога у понуди понуђача «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца постоје недостаци који имају статус битних недостатака из члана 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, односно недостатака који су такве природе да се због њих не може утврдити њена стварна садржина односно да се због њих не може упоредити са другим понудама, те да је стога наручилац био дужан да је одбије у смислу члана 107. став 1. ЗЈН, дакле као неприхватљиву у партијама 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 83, 85, 92, 96, 97, 98, што су фактички све партије у којима је наведеном понуђачу додељен уговор о предметној јавној набавци, што је Републичка комисија утврдила на основу увида у садржину одлуке о додели уговора бр. Н-126/22 од 01.09.2015. године.

Даље, из садржине поднетог захтева произилази да готово из истих разлога подносилац захтева сматра да је неприхватљива и понуда «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда, односно да исти представљају недостатаке који имају статус битних недостатака из члана 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, односно недостатака који су такве природе да се због њих не може утврдити њена стварна садржина односно да се због њих не може упоредити са другим понудама, те да је стога наручилац био дужан да је одбије у смислу члана 107. став 1. ЗЈН, у партији 80, која представља једину партију у којој је наведеном понуђачу додељен уговор о предметној јавној набавци, што је Републичка комисија утврдила на основу увида у садржину одлуке о додели уговора бр. Н-126/22 од 01.09.2015. године.

Наиме, од стране подносиоца захтева је указано да је и приликом сачињавања своје понуде понуђач «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда

користио образце из првобитно објављене верзије конкурсне документације (тј. оне која је објављена на Порталу јавних набавки дана 17.08.2015. године), односно да је потребне податке унео у образац спецификације и модела уговора који су представљали њен саставни део, а не у одговарајуће образце садржане у последњој и коначној верзији конкурсне документације која је објављена на Порталу јавних набавки дана 20.08.2015. године, те стога што као саставни поменуте понуде део нису приложене измене и допуне конкурсне документације које су биле објављене на Порталу јавних набавки дана 18.09.2015. године.

На крају, поднетим захтевом је указано да је у партијама 55, 56, 78, 81 и 90, у којима је понуда подносиоца захтева одбијена као неприхватљива због тога што су понуђене цене биле исказане у износу који је виши од износа процењене вредности тих партија, а што је Републичка комисија утврдила на основу увида у садржину одлуке о додели уговора бр. Н-126/22 од 01.09.2015. године, наручилац ипак требало да донесе одлуку којом би уговор за исте доделио подносиоцу захтева, и то применом члана 107. став 4. ЗЈН, односно стога што исказана цена није виша од упоредиве тржишне цене, при чему су и понуђене цене у свим одговарајућим понудама других понуђача такође биле преко процењене вредности јавне набавке.

Имајући у виду напред изнето чињенично стање, утврђено анализом садржине поднетог захтева, Републичка комисија констатује да је у конкретном случају очигледно да је њиме оспорена правилност стручне оцене спроведене у оним партијама у којима је уговор додељен понуђачима «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда, са становишта схватања подносиоца захтева да поменуте понуде садрже недостатке који имају статус битних недостатака из члана 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, односно недостатака који су такве природе да се због њих не може утврдити њихова стварна садржина односно да се због њих не могу упоредити са другим понудама, те да је стога наручилац био дужан да их одбије у смислу члана 107. став 1. ЗЈН.

Такође, у конкретном случају је очигледно да је правилност начина на који је окончана стручна оцена понуда у партијама 55, 56, 78, 81 и 90 оспорена са становишта схватања подносиоца захтева да је нару-

чилац требало да му за исте додели уговор без обзира што је као цена његове понуде за поменуте партије опредељен износ који је виши од износа процењене вредности јавне набавке, тако што је требало да примени одредбу члана 107. став 4. ЗЈН.

С обзиром да је у конкретном случају правилност стручне оцене спроведене у партијама 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 80, 83, 85, 92, 96, 97, 98 оспорена са аспекта правилне примене одредби ЗЈН приликом утврђивања чињеничног стања које произилази из садржине понуда «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда, односно да је правилност начина на који је окончана стручна оцена у партијама 55, 56, 78, 81 и 90 оспорена са аспекта става подносиоца захтева да је наручилац неправилно закључио да не постоје услови за доделу уговора због тога што су у свим разматраним понудама понуђене цене које су више од износа процењене вредности јавне набавке и то стога што је требало да у том случају примени одредбу члана 107. став 4. ЗЈН, Републичка комисија констатује да предметни захтев садржи чињенице из којих се може јасно и недвосмислено закључити у чему се, по његовом схватању, састоје мане спроведене стручне оцене понуда што представља разлог његовог подношења ради иницирања предметног поступка заштите права.

Када се има у виду утврђена садржина поднетог захтева, Републичка комисија констатује да се утврђивање његове основаности или неоснованости у делу који се односи на партије 2, 3, 6, 8, 9, 11, 12, 17, 25, 26, 27, 33, 34, 35, 36, 37, 53, 57, 58, 59, 69, 71, 73, 74, 80, 83, 85, 92, 96, 97, 98 мора вршити искључиво на основу увида у поменуте понуде које су достављене ради учешћа у предметном поступку јавне набавке па као такве и предмет оспорене стручне оцене, те испитивања да ли чињенице које су њему наведене имају или могу имати оне последице на које подносилац захтева указује, што даље значи да у конкретном случају не постоје додатни "докази" које је подносилац захтева требало да приложи уз поднети захтев.

Такође, Републичка комисија констатује да не постоје додатни "докази" које је подносилац захтева требало да приложи уз подне-

ти захтев ни када су у питању наводи којима је оспорена правилност стручне оцене понуда у партијама 55, 56, 78, 81 и 90, с обзиром да се утврђивање његове основаности или неоснованости у овом делу може вршити само са аспекта анализе да ли је у поменутим партијама постојала обавеза наручиоца да, уместо донете одлуке о обустави поступка, применом одредбе члана 107. став 4. ЗЈН донесе одлуку о додели уговора.

Из наведеног произилази да поднети захтев за заштиту права нема недостатке који би га чинили непотпуним са становишта одредбе члана 151. став 1. тачка 5. ЗЈН.

Републичка комисија констатује да је доношење закључка бр. Н-126/22-2 од 09.09.2015. године последица неправилног тумачења одредбе члана 151. став 1. ЗЈН којом су утврђени обавезни елементи садржине захтева за заштиту права којим се у складу са одредбама члана 149. ЗЈН иницира поступак заштите права.

Наиме, иако је неспорно да је чланом 151. став 1. тачка 5. ЗЈН утврђено да захтев за заштиту права, поред осталих елемената, мора да садржи чињенице и доказе којима се повреде доказују, Републичка комисија констатује да је утврђивање потпуности поднетог захтева у овом смислу неодвојиво од питања која се аргументација у том погледу износи од стране подносиоца захтева, а посебно од питања која фаза поступка јавне набавке се оспорава јер не захтева свака аргументација, односно оспоравање сваке фазе поступка јавне набавке, прилагање посебних, додатних доказа.

Нпр. оспоравање правилности стручне оцене понуда са аргументацијом да наручилац на одређено чињенично стање није правилно применио одредбе ЗЈН или да није правилно утврдио чињенично стање од утицаја на оцену прихватљивости разматраних понуда по логици ствари не захтева нити подразумева достављање било каквих доказа јер се понуде налазе у поседу наручиоца који је на основу увида у исте оценио њихову прихватљивост и окончао стручну оцену понуда која се оспорава, тако да се сви потребни докази већ налазе у његовом поседу, само

што је потребно да их изнова сагледа са аспекта навода изнетих у поднетом захтеву како би утврдио да ли су исти основани или неосновани.

Републичка комисија констатује да све напред наведено потврђује и комплетна садржина оспореног закључка јер иако је доношење засновано на ставу да поднети захтев за заштиту права не садржи елементе из члана 151. став 1. тачка 5. ЗЈН, кроз већи део образложења истог наручилац је дао јасну и прецизну аргументацију зашто сматра да чињеница да су понуђачи «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца и «Pharma Swiss» d.o.o. из Београда, приликом сачињавања својих понуда користили обрасце из првобитно објављене верзије конкурсне документације не представља битан недостатак из члана 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, односно зашто сматра да није био дужан да примени одредбу члана 107. став 4. ЗЈН, указујући подносиоцу захтева да примена те норме представља само могућност а не и његову обавезу.

Једини навод изнет у поднетом захтеву који наручилац није мериторно обрадио је питање да ли понуда понуђача «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца садржи доказе опредељене у тачки 3.2.4. конкурсне документације, те да ли је са тог аспекта прихватљива у смислу члана 106. ЗЈН у партијама у којима је наведеном понуђачу додељен уговор.

Имајући у виду све изнето, Републичка комисија констатује да у конкретном случају наручилац није имао законски основ да применом члана 151. став 2. ЗЈН предметни захтев за заштиту права одбаци као непотпун.

На основу свега напред наведеног Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба у целини основана те је, сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН Закона о јавним набавкама, одлучила као у диспозитиву решења.

Наручилац је дужан да после пријема овог решења, у року од 5 (пет) дана, настави у складу са чланом 153. ЗЈН поступање по захтеву за заштиту права подносиоца захтева «STIM» d.o.o. из Новог Београда, при чему у делу који се односи на разматрање његове основаности дужан са посебном пажњом размотри питање које уопште није разма-

трао приликом претходног поступања по истом, односно питање да ли су као саставни део понуде понуђача «Flora komerc» d.o.o. из Горњег Милановца приложени докази опредељења у тачки 3.2.4. конкурсне документације, а чије је достављање било предвиђено ради доказивања испуњености обавезног услова за учешће у предметном поступку јавне набавке из члана 75. став 1. тачка 5. ЗЈН а то су:

1. решење Агенције за лекове и медицинска средства Србије којим се понуђачу издаје дозвола за стављање у промет медицинског средства или решење Агенције за лекове и медицинска средства Србије којим се понуђачу издаје обнова дозволе за стављање у промет медицинског средства;
2. овлашћење (одговарајући документ – овлашћење, уговор, пуномоћје, дозвола и сл.) за учешће у поступку јавне набавке издато од стране носиоца дозволе за стављање медицинског средства у промет - овлашћење (одговарајући документ – овлашћење, уговор, пуномоћје, дозвола и сл.,) за учешће у поступку јавне набавке издато од стране произвођача медицинског средства који је и носилац дозволе за стављање у промет медицинског средства.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** Дом здравља «Стари град» из Београда, ул.Симина бр. 27
2. **подносиоцу захтева:** «STIM» d.o.o, Нови Београд, Булевар Зорана Ђинђића бр. 115

**Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА
ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**

Бр. 4-00-540/2016
Датум, 13.06.2016. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби поднетој против закључка бр. 2.5.6.1-Е 07.01.-140312/2-2016 од 12.04.2016. године, од стране адвоката Петра В. Настића из Београда, Булевар Краља Александра бр. 106, као подносиоца захтева којим је инициран поступак заштите права поводом отвореног поступка јавне набавке добра – проширење VHF радио-система за пренос говора Motorola MOTOTRBO повећањем риптерских и корисничких терминала уз израду пратеће техничке документације, ЈН бр. ОДС-БГ-0291-15, за који је дана 13.03.2016. године објављен позив за подношење понуда на Порталу јавних набавки, наручиоца ЈП «Електропривреда Србије» из Београда, ул. Царице Милице бр. 2, у већу састављеном од председнице Републичке комисије Хане Хукић, као председнице већа те чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин и члана Републичке комисије Бранислава Цветковића, као чланова већа, на основу чланова 139. и 146. Закона о јавним набавкама («Сл. гласник Републике Србије» бр. 124/2012, 14/2015, 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 13.06.2016. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ закључак бр. 2.5.6.1-Е 07.01.-140312/2-2016 од 12.04.2016. године којим је одбачен захтев за заштиту права којим је инициран поступак заштите права поводом отвореног поступка јавне набавке добра – проширење VHF радио-система за пренос говора Motorola MOTOTRBO повећањем риптерских и корисничких терминала уз израду пратеће техничке документације, ЈН бр. ОДС-БГ-0291-15, за који је дана 13.03.2016. године објављен позив за подношење понуда на Порталу јавних набавки, наручиоца ЈП «Електропривреда Србије» из Београда, а који је поднет од стране адвоката Петра В. Настића из Београда.

Образложење

Поводом предметног поступка јавне набавке, чија је укупна процењена вредност опредељена на износ од 50.000.000,00 динара без ПДВ, инициран је поступак заштите права подношењем захтев за заштиту права од стране адвоката Петра В. Настића из Београда, који је код наручиоца примљен путем електронске поште дана 11.04.2016. године.

Наручилац је наведени поднесак одбацио закључком бр. 2.5.6.1-Е 07.01.-140312/2-2016 од 12.04.2016. године због недостатка активне легитимације.

Према разлозима који су наведени у образложењу поменутог закључка, наручилац је пошао од чињенице да је спорни захтев за заштиту права поднет од стране адвоката који по природи своје делатности очигледно не може да се бави испоруком и монтажом телекомуникационе опреме, нити може да изради пројекат изведеног стања за потребе проширења постојећег VHF радио-система за пренос говора Motorola MOTOTRBO, што је предмет конкретне јавне набавке, што даље према

њему значи да је исти поднет од стране лица на чијој страни не постоји интерес за закључење уговора у предметном поступку јавне набавке.

Адвокат Петар В. Настић из Београда је благовремено поднео жалбу против наведеног закључка наручиоца. Наведени поднесак је упућен путем препоручене поштанске пошиљке предате пошти ради слања дана 20.04.2016. године, док је код поступајућег органа примљен и заведен дана 21.04.2016. године.

Оспоравајући правилност начина на који је наручилац поступио поводом предметног захтева за заштиту права, адвокат Петар В. Настић из Београда је навео да адвокатску делатност представља рад у име и за рачун физичких или правних лица која имају интерес за закључење правних послова, улагање правних лекова, захтева итд, при чему адвокат по пуномоћју може да закључи све врсте уговора за рачун странке, тако да не само да има интерес за закључење уговора у конкретном случају, већ је обавезан да у складу са законом заступа странку која му је дала пуномоћје (исто је достављено у прилогу жалбе).

Адвокат Петар В. Настић из Београда је даље навео да је његова странка инсистирала да њен идентитет не буде откривен пре отварања понуда и давања цена јер су њене цене за опрему која је предмет јавне набавке јавно доступне, те је из наведеног разлога сматрала да би себе довела у лош положај пре самог отварања понуда тако да је ангажовала адвоката како би обављао све потребне радње у фази измена конкурсне документације.

У вези са тим, адвокат Петар В. Настић из Београда је указао да му је од стране наручиоца била призната активна легитимација у фази предметног поступка јавне набавке која је претходила подношењу спорног захтева за заштиту права, имајући у виду да је у складу са одредбом члана 63. ЗЈН одговарао на питања у вези са садржином конкурсне документације постављана са његове стране (чак је на основу њих вршио и њене измене), тако да је подношење спорног захтева за заштиту права у складу са одредбом члана 149. став 3. ЗЈН према којем подношењу захтева за заштиту права којим се оспорава

садржина конкурсне документације мора да претходи указивање на њене недостатке и неправилности.

Након прегледа и разматрања свих разлога којима се наручилац руководио при доношењу оспореног закључка, аргументације изнете у поднетој жалби (укључујући и садржину уз њу достављених прилога), као и комплетне документације која се односи на предметни поступак јавне набавке која је достављена поступајућем органу од стране наручиоца ради поступања у конкретном случају, Републичка комисија је одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Поступајући у конкретном случају Републичка комисија је, најпре, утврдила као неспорно да је:

- након што је на законом предвиђен начин објављен позив за подношење понуда за предметну јавну набавку, од стране адвоката Петра В. Настића из Београда дана 05.04.2016. године наручиоцу достављен поднесак (заведен под бр. 2.5.6.1.-Е.07.01-131243/1-16) који по својој садржини представља поднесак из члана 63. став 2. ЗЈН, поднет у циљу тражења додатних информација или појашњења у вези са припремањем понуде, уз указивање на уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији;
- ради иницирања поступка заштите права поводом предметног поступка јавне набавке наручиоцу достављен захтев за заштиту права, сачињен тако да је као подносилац захтева означен адвокат Петар В. Настић који га је и потписао, а чија садржина је у непосредној узрочно-последичној вези са поднеском који је наручиоцу претходно био прослеђен у смислу члана 63. став 2. ЗЈН;
- предмет конкретне јавне набавке, у складу са одредбама члана 61. став 4. тачка 5. у вези чланова 70. и 71. ЗЈН, представљен у оквиру одељка 3. конкурсне документације насловљеном као "Техничка спецификација", те да је исти очигледно по својој природи није такав да статус понуђача у смислу члана 3. став 1. тачка 3. ЗЈН може имати физичко лице које обавља адвокатску делатност, односно да исто може да се појави као лице које је у мо-

гућности да понуди испоруку неопходних добара (опредељених у оквиру обрасца бр. 2 – "Структура цене"), као и извршење других уговорних обавеза;

- наручилац одбацио предметни захтев за заштиту права полазећи искључиво од чињенице да је сачињен тако да је као подносилац захтева означен адвокат Петар В. Настић који га је и потписао, односно да пре доношења оспореног закључка није утврђивао чињенично стање на околност да ли је поменуто лице спорни поднесак поднело у своје име и за свој рачун.

Полазећи од чињенице да је предметни захтев за заштиту права поднет од стране лица које неспорно има статус адвоката, то Републичка комисија констатује да наручилац није имао законски основ да питање активне легитимације у смислу члана 148. став 1. ЗЈН утврђује пре него што је претходно утврдио чињенично стање на околност да ли је лице које је поднело поменути захтев за заштиту права на тај начин иступило искључиво у своје име и за свој рачун или је с обзиром на природу своје делатности иступило у име и за рачун одређеног физичког или правног лица које му се као странка обратило за пружање правне помоћи, односно у име и за рачун лица које заступа као адвокат на основу уредног пуномоћја.

Утврђивање чињеничног стања на наведене околности је у конкретном случају представљало претходно питање за даље поступање у смислу утврђивања постојања процесних претпоставки за одлучивање о поднетом захтеву за заштиту права.

Ово стога што уколико је лице које је у њему означено као подносилац захтева, тј. адвокат Петар В. Настић, с обзиром на природу своје делатности, на тај начин иступило у име и за рачун одређеног физичког или правног лица које му се као странка обратило за пружање правне помоћи, односно у име и за рачун лица које заступа као адвокат на основу уредног пуномоћја, тада у конкретном случају није спорно питање активне легитимације за подношење захтева за заштиту права, већ питање његове уредности јер не садржи све податке који су неопходни

према члану 151. став 1. ЗЈН, односно назив и адресу подносиоца захтева, као и његов потпис.

Републичка комисија у овом смислу указује да је чланом 148. став 5. ЗЈН изричито прописано да се на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 57. ЗУП је прописано да поднесак мора бити разумљив и да би се по њему могло поступати треба да садржи нарочито: означавање органа коме се упућује, предмет на који се односи, захтев, односно предлог, ко је заступник, пуномоћник или представник, ако га има, као и име и презиме и пребивалиште, односно боравиште (адресу) или фирму и седиште подносиоца, односно заступника, пуномоћника или представника, те да је подносилац дужан да својеручно потпише поднесак с тим да, изузетно, поднесак може уместо подносиоца потписати његов брачни друг, један од његових родитеља, син или кћи, или адвокат који је по овлашћењу странке саставио поднесак, при чему је лице које је потписало поднесак дужно да на поднеску потпише своје име и стави своју адресу.

Такође, чланом 151. ЗЈН је прописано који елементи чине обавезну садржину захтева за заштиту права те је, између осталог, утврђено да такав статус имају назив и адреса подносиоца захтева, као и његов потпис, при чему овим чланом није утврђен начин на који је наручилац дужан да поступи уколико неки од обавезних елемената није садржан у оквиру поднетог захтева за заштиту права, као радњу која претходи процесној последици која се састоји у одбацивању непотпуног поднеска, нити је с друге стране прописано да исти нема законску обавезу да поступи на наведени начин, што дакле значи да се на описану процесну ситуацију, у складу са одредбом члана 148. став 5. ЗЈН, примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак.

Чланом 58. став 1. ЗУП је прописано да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учини-

ће све што је потребно да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини.

Чланом 58. став 2. ЗУП је прописано да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак од почетка био уредан, односно да уколико подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбацити такав поднесак, на коју је последицу нарочито дужан да упозори подносиоца у позиву за исправку поднеска.

На основу свега напред наведеног Републичка комисија је утврдила да је поднета жалба основана, односно да у конкретном случају наручилац није имао законски основ да предметни захтев за заштиту права одбаци из разлога који су констатовани у закључку бр. 2.5.6.1-Е 07.01.-140312/2-2016 од 12.04.2016. године те је, сходно одредби члана 157. став 6. тачка 3. ЗЈН, одлучила као у диспозитиву решења.

Имајући у виду да је као прилог предметне жалбе достављено пуномоћје, издато дана 28.03.2016. године, којим је адвокат Петар В. Настић овлашћен од стране Ionian Technologies Ltd из Атине као властодавца да га заступа у поступку јавне набавке бр. ОДС-БГ-0291-15, наручиоца ЈП «Електропривреда Србије» из Београда те да предузима све потребне радње, поставља питања, подноси захтев за заштиту права код свих судова и других државних органа на територији Републике Србије, то Републичка комисија констатује да је наручилац дужан да после пријема овог решења, према одредби члана 148. став 5. ЗЈН и сходном применом члана 58. став 1. и 2. ЗУП, у року од 5 (пет) дана позове подносиоца захтева Ionian Technologies Ltd из Атине, преко ангажованог пуномоћника адвоката Петра В. Настића из Београда, да изврши уређење предметног поднеска тако да исто у свему буде у складу са одредбом члана 151. став 1. ЗЈН у вези члана 57. ЗУП, при чему је дужан да га на прецизан и јасан начин поучи у чему се састоје његове обавезе у том погледу, уз назнаку да је тражено уређење неопходно извршити у примереном року, који је наручилац дужан да конкретизује а чији ће ток почети од наредног дана од дана када подносиоцу буде достављен захтев за допуну, уз обавезну напомену да је последица пропуштања поменутог рока одбацивање поднетог захтева.

Када се стекну све процесне претпоставке за мериторно одлучивање о поднетом захтеву, наручилац је дужан да о истом одлучи или да поступи на начин прописан одредбама члана 153. став 1. тачка 2. ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Хана Хукић

Доставити (по ЗУП-у):

1. **наручиоцу:** ЈП «Електропривреда Србије», Београд, ул. Царице Милице бр. 2
2. **подносиоцу:** адвокат Петар В. Настић, Београд, Булевар Краља Александра бр. 106

